

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen ändras. Genom den föreslagna lagändringen genomförs bestämmelserna om hållbarhetskriterier i det omarbetade direktivet om förnybar energi.

Genom den föreslagna lagen införs det bestämmelser som utvidgar tillämpningsområdet för det gällande nationella hållbarhetssystemet. Dessutom genomförs nationellt de hållbarhetskriterier som gäller fasta och gasformiga biomassabränslen och kriterier för minskade växthusgasutsläpp som fastställs i direktivet om förnybar energi. Samtidigt ändras lagens rubrik för att återspegla det utvidgade tillämpningsområdet.

I lagen införs dessutom bestämmelser som begränsar tillämpningsområdet för regleringen när det gäller småskaliga anläggningar som producerar el, värme och kyla. Inga nationella tilläggs-kriterier fastställs för biomassabränslen. Hållbarhetskriterierna för agrobiomassa uppdateras och hållbarhetskriterierna för skogsbiomassa tas in i hållbarhetslagen som sådana. Bestämmelserna om minimivärdet för minskade växthusgasutsläpp från biodrivmedel, biogas som konsumeras inom transportsektorn och flytande biobränslen samt biomassabränslen motsvarar det som föreskrivs i direktivet om förnybar energi.

Dessutom föreslås det att 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen upphävs.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft 1.1.2021.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING	4
1 Bakgrund och beredning.....	4
1.1 Bakgrund till direktivet	4
1.2 Beredning av propositionen	5
2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll	6
2.1 RED II och bestämmelserna om hållbarhetskriterier	6
3 Nuläge och bedömning av nuläget.....	8
3.1 Lagstiftningen i EU och internationella förpliktelser.....	8
3.1.1 RES-direktivet.....	8
3.1.2 Bränslekvalitetsdirektivet.....	8
3.1.3 EU-lagstiftningen om utsläppshandel	9
3.1.4 Avfallsdirektivet.....	10
3.2 Den nationella lagstiftningen	10
3.2.1 Lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen.....	10
3.2.2 Lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport	12
3.2.3 Lagen om främjande av användningen av biobrännolja	13
3.2.4 Lagen om minskning av växthusgasutsläppen under hela livscykeln från vissa drivmedel	14
3.2.5 Lagen om punktskatt på flytande bränslen.....	15
3.2.6 Lagstiftningen om utsläppshandel.....	15
3.2.7 Avfallslagen	16
3.3 Bedömning av nuläget.....	16
3.3.1 Antalet aktörer i det nationella hållbarhetssystemet	16
3.3.2 Biomassabränslen.....	17
3.3.3 Biodrivmedel.....	18
3.3.4 Flytande biobränslen	18
3.3.5 Biogas.....	18
4 Förslagen och deras konsekvenser.....	18
4.1 Målsättning och de viktigaste förslagen.....	19
4.2 Åland.....	19
4.3 De huvudsakliga konsekvenserna	20
4.3.1 Ekonomiska och andra konsekvenser för verksamhetsutövare.....	20
4.3.1.1 Biodrivmedel och flytande biobränslen	20
4.3.1.2 Gasformiga biomassabränslen	21
4.3.1.3 Fasta biomassabränslen.....	22
4.3.2 Konsekvenser för myndigheterna och deras personalresurser	23
4.3.2.1 Energimyndigheten	23
4.3.2.2 Kontrollörer.....	24
4.3.3 Konsekvenser för miljön.....	24
4.3.4 Samhälleliga konsekvenser	24
4.3.4.1 Regionala konsekvenser.....	24
5 Alternativa handlingsvägar	25
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser.....	25

RP 70/2020 rd

5.2 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater	26
5.2.1 Sverige	26
5.2.2 Danmark	27
5.2.3 Tyskland	27
5.2.4 Nederländerna	28
5.2.5 Belgien	29
5.2.6 Österrike	29
6 Remissvar	29
7 Specialmotivering	31
7.1 Lag om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen	31
7.2 Lag om upphävande av 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen	45
8 Bestämmelser på lägre nivå än lag	45
9 Ikraftträdande	45
10 Verkställighet och uppföljning	47
10.1 Verkställighet	47
10.2 Uppföljning	47
11 Förhållande till andra propositioner	48
12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	48
12.1 Ändringssökande	48
12.2 Rätt att få uppgifter	49
12.3 Bedömning av lagstiftningsordningen	50
LAGFÖRSLAG	51
1. Lag om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen	51
2. Lag om upphävande av 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen	60
BILAGA	62
PARALLELLTEXT	62
1. Lag om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen	62

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund till direktivet

Europeiska kommissionen lade fram sitt paket för ren energi (Clean Energy for All Europeans) den 30 november 2016. Ett av huvudmålen med paketet var att göra Europeiska unionen till en global ledare inom förnybar energi. Paketet innehöll åtta lagstiftningsförslag.

Ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (omarbetning, COM(2016) 767 final) lades fram som en del av paketet för ren energi. Målet med förslaget var att skapa ett ramverk för främjande av förnybar energi fram till 2030. Förslaget syftade till att genomföra målet om höjning av andelen förnybar energi till minst 27 procent av den slutliga energianvändningen år 2030 i enlighet med de klimat- och energimålen som fastställdes av Europeiska rådet i oktober 2014.

I förslaget angavs ett bindande gemensamt mål för Europeiska unionen för andelen energi från förnybara energikällor av unionens slutliga energianvändning år 2030. Det föreslogs att tillämpningsområdet för hållbarhetskriterierna för biodrivmedel, biogas och flytande biobränslen för transport skulle utvidgas till att även omfatta användningen av fast och gasformig biomassa i el- och värmeproduktion och nedkylning. Enligt förslaget är syftet med kriterierna att säkerställa att den ökande användningen av bioenergi efter 2020 resulterar i betydande minskningar i växthusgasutsläppen jämfört med användningen av fossila bränslen. Syftet var dessutom att minimera skadliga miljökonsekvenser av den ökade användningen av skogsbiomassa. Förslaget innehöll också bestämmelser om stödsystem för förnybar el och om egenanvändning av förnybar el och energigemenskaper, ökning av andelen förnybar energi vid uppvärmning, kylning och transport, samarbete mellan medlemsstaterna, ursprungsgarantier, administrativa förfaranden samt information och utbildning.

Kommissionen lät göra en fyrdelad konsekvensbedömning på unionsnivå i samband med beredningen av direktivförslaget. En del av konsekvensbedömningen gällde uttryckligen hållbarheten hos energi som produceras från biomassa. Utvidningen av tillämpningsområdet för bestämmelserna ansågs öka den administrativa bördan och de kostnader som den medför. Kommissionen bedömde att den administrativa bördan medför kostnader för aktörerna i produktionskedjan för biomassa och för anläggningar som använder biomassa för energiproduktion samt för myndigheterna. Strävan var att minimera den administrativa bördan och kostnaderna för den genom de begränsningar av tillämpningsområdet för hållbarhetskriterierna som ingick i förslaget samt genom möjligheten att granska hållbarheten hos skogsbiomassa på landsnivå utifrån en riskbaserad bedömning. EU-institutionernas centrala arbetsdokument finns i statsrådets tjänst för projektinformation på adressen valtioneuvosto.fi/sv/projekt under projektnumret TEM039:00/2019.

En U-skrivelse om direktivförslaget (U 5/2017 rd) lämnades den 2 februari 2017 och en kompletterande U-skrivelse (UJ 14/2018 rd) den 23 maj 2018. Statsrådet godkände utvidgningen av hållbarhetskriterierna för bioenergi till att även omfatta fasta och gasformiga biomassor som används i el- och värmeproduktion, men ansåg samtidigt att det är viktigt att ökningen av hållbar bioenergi inte begränsas. Statsrådet betonade i sin ståndpunkt att de befintliga metoderna för verifiering av biomassans hållbarhet bör utnyttjas. Statsrådet ställde sig positivt till begränsningarna i tillämpningen av hållbarhetskriterierna och till den föreslagna möjligheten att granska hållbarheten i produktionen av skogsbiomassor på landsnivå. Statsrådet ansåg det vara

RP 70/2020 rd

viktigt att uppfyllandet av hållbarhetskriterierna kan påvisas trovärdigt och tillförlitligt utan onödig administrativ börda och därav följande kostnader.

I ekonomiutskottets utlåtanden i ärendet (EkUU 10/2017 rd och EkUU 27/2018 rd) understödde utskottet statsrådets ståndpunkter med betoning på några aspekter som bl.a. gällde EU:s bindande mål för förnybar energi, tryggheten av en stabil investeringsmiljö för produktionen av bioenergi samt lagstiftningens koherens och möjliggörande karaktär. Miljöutskottet instämde i sina utlåtanden (MiUU 5/2017 rd och MiUU 17/2018 rd) i statsrådets ståndpunkter och lyfte bl.a. fram aspekter som gällde bevarande av skogsnaturens mångfald och tryggheten av annan biologisk mångfald. I sina utlåtanden (JsUU 5/2017 rd och JsUU 10/2018 rd) understödde jord- och skogsbruksutskottet statsrådets ståndpunkter med betoning på bl.a. en långsiktig och hållbar skogspolitik. Även stora utskottet kom med utlåtanden i ärendet (StoUU 3/2017 rd och StoUU 5/2018 rd). I utlåtandena instämde utskottet i statsrådets ståndpunkter och samtidigt i de anmärkningar som specialutskotten framfört i sina utlåtanden. De viktigaste nationella arbetsdokumenten finns i statsrådets tjänst för projektinformation på adressen valtioneuvosto.fi/sv/projekt med identifieringskod TEM039:00/2019.

Vid kommissionens, Europaparlamentets och rådets trepartsförhandlingar nåddes en inofficiell överenskommelse om förslaget till direktiv om förnybar energi den 13 juni 2018 som Coreper-kommittén godkände den 27 juni 2018. EU:s gemensamma mål för förnybar energi fram till 2030 höjdes i och med förhandlingsresultatet till 32 procent från 27 procent i kommissionens förslag.

Europaparlamentet och rådet antog tillsammans på förslag av kommissionen genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet, tidigare medbeslutandeförfarandet (artikel 289.1 i EUF-fördraget), Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (omarbetning), nedan kallat RED II. Europaparlamentet och rådet undertecknade direktivet den 11 december 2018. Direktivet delgavs medlemsstaterna och offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning den 21 december 2018 och trädde i kraft den 24 december 2018. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet senast den 30 juni 2021.

1.2 Beredning av propositionen

Arbets- och näringsministeriet tillsatte i april 2019 en arbetsgrupp i två faser för att utreda de ändringar i den nationella lagstiftningen som hållbarhetskriterierna i RED II förutsätter. Medlemmar i arbetsgruppen är arbets- och näringsministeriet, kommunikationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, finansministeriet, miljöministeriet samt Energimyndigheten och permanenta sakkunniga är Bioenergi rf, Finsk Energiindustri rf, Skogsindustrin rf, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK rf och Suomen Biokierto ja Biokaasu ry.

Vid sina möten hörde arbetsgruppen sakkunniga och ordnade ett diskussionsmöte för intressentgrupper om det nationella genomförandet av hållbarhetskriterierna. Arbetsgruppens halvtidsrapport blev klar i november och publicerades den 4 december 2019.

Arbetsgruppen föreslog i sin halvtidsrapport bl.a. att de krav som ställs på biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen ska införas i den nationella lagstiftningen så att aktörernas administrativa börda blir så liten som möjligt och befintliga system utnyttjas i den mån det är möjligt. Arbetsgruppen ansåg dessutom att tillämpningsområdet för bestämmelserna om hållbarhetskriterier bör begränsas till att gälla anläggningar som producerar el, värme eller kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt som uppgår till eller överskrider 20 MW när det gäller fasta biomassabränslen och med en sammanlagd installerad tillförd effekt som uppgår till

eller överskrider 2 MW när det gäller gasformiga biomassabränslen. Enligt arbetsgruppens uppfattning kan kraven i RED II:s hållbarhetskriterier för skogsbiomassa visas genom nationell lagstiftning samt övervaknings- och kontrollsystem. Arbetsgruppen ansåg att det inte är ändamålsenligt att fastställa nationella tilläggskriterier för biomassabränslen.

Propositionen har beretts vid arbets- och näringsministeriet. Arbetsgruppens förslag har vägts in. De arbetsdokument som gäller propositionen, inklusive halvtidsrapporten från arbetsgruppen för hållbarhetskriterier, finns i statsrådets tjänst för projektinformation på adressen valtioneuvosto.fi/sv/projekt med identifieringskod TEM039:00/2019.

När det gäller genomförandet av bestämmelserna om hållbarhetskriterier i RED II har man också samarbetat med kommissionen och andra medlemsstater särskilt genom CA-RES (Concerted Action on the Renewable Energy Directive), som inrättats för genomförandet av direktivet om förnybar energi, och REFUREC (The Renewable Fuels Regulators Club), dvs. samarbetsorganet för de myndigheter som arbetar med genomförandet av bestämmelserna om biodrivmedel. Dessutom har nordiskt samarbete bedrivits i frågor som gäller tolkningen av genomförandet av lagstiftningen inom Nordiska ministerrådets arbetsgrupp AGFE (Nordiska ministerrådets arbetsgrupp för förnybar energi).

2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll

2.1 RED II och bestämmelserna om hållbarhetskriterier

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (omarbetning), det s.k. RED II, antogs den 11 december 2018 och ska införlivas i den nationella lagstiftningen senast den 30 juni 2021. RED II ersätter Europaparlamentets och rådets gällande direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (nedan kallat RES-direktivet).

I RED II föreskrivs det om ett bindande övergripande unionsmål: år 2030 ska andelen energi från förnybara energikällor i unionens slutliga energianvändning (brutto) vara minst 32 procent. Medlemsstaterna ska fastställa sina nationella bidrag till uppnåendet av det målet som en del av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner genom den styrningsprocess som föreskrivs i styrningsförordningen (EU) 2018/1999. Varje medlemsstat ska dessutom fastställa en skyldighet för drivmedelsleverantörer att säkerställa att andelen förnybar energi av den slutliga energianvändningen inom transportsektorn är minst 14 procent senast 2030.

De biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som används för att uppnå unionens mål och fullgöra skyldigheterna när det gäller förnybar energi och de biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som omfattas av stödssystem ska därför uppfylla hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp. Harmoniseringen av kriterierna syftar till att säkerställa den inre energimarknadens funktion och underlättar medlemsstaternas ömsesidiga handel med biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som uppfyller kriterierna, särskilt med avseende på medlemsstaternas skyldighet att inte av andra skäl som rör hållbarhet vägra att beakta biodrivmedel och flytande biobränslen som erhållits i enlighet med RED II. När det gäller hållbarhetskriterierna för biomassabränslen och kriterierna för minskning av växthusgasutsläppen har medlemsstaterna dock getts nationellt spelrum vid genomförandet av direktivet genom att göra det möjligt för dem att fastställa ytterligare hållbarhetskriterier. För att undvika oskäliga snedvridningar på råvarumarknaden ska medlemsstaterna dessutom säkerställa att den avfallshierarki som fastställts i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG om avfall och om upphävande av vissa direktiv (nedan avfallsdirektivet) beaktas

på lämpligt sätt i planeringen av den nationella politiken och de nationella stödsystemen. Hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskning av växthusgasutsläppen tillämpas på biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen och deras råvaror oavsett om produktionen sker inom eller utanför EU. Det är också möjligt att visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda genom nationella system eller frivilliga system som kommissionen erkänt.

I RED II gjordes vissa ändringar och tillägg i de centrala definitionerna i bestämmelserna om hållbarhetskriterier jämfört med RES-direktivet, i synnerhet på grund av att tillämpningsområdet för kriterierna utvidgades. I RED II anges hållbarhetskriterierna separat för bränslen producerade av agrobiomassa och bränslen producerade av skogsbiomassa.

Bestämmelser om kriterierna för agrobiomassa finns i artikel 29.2–5 i RED II och regleringen motsvarar i stor utsträckning det som föreskrivs i RES-direktivet och således också i den gällande lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen (393/2013). Som en ändring jämfört med tidigare reglering fastställs i artikel 29.2 i RED II ett ytterligare kriterium för avfall och restprodukter från jordbruksmark, enligt vilket operatörer eller nationella myndigheter ska ha övervaknings- eller förvaltningsplaner för att hantera påverkan på jordbeskaffenheten och markens kollager.

Bestämmelser om kriterierna för skogsbiomassa finns i artikel 29.6 och 29.7 i RED II. När det gäller skogsbiomassa tillämpas ett s.k. riskbaserat tillvägagångssätt, dvs. utifrån kriterierna bedöms lämpligheten av åtgärder som vidtas antingen på lands- eller ursprungsområdesnivå för att minimera risken för att ohållbar skogsbiomassa används för produktion av bioenergi.

Tillämpningen av kriterierna för minskade växthusgasutsläpp och storleken på utsläppsminskningskraven är beroende av när anläggningen togs i drift, så att kriterierna skärps för nyare anläggningar. Biomassabränslen som används vid produktion av förnybar el, värmeenergi och kylenergi omfattas av kriterierna för utsläppsminskning endast om anläggningen tas i drift tidigast den 1 januari 2021. I RED II föreskrivs dessutom om energieffektivitetskrav för produktion av el från biomassabränslen.

I RED II fastställs en effektgräns för el, värme och kyla för anläggningar som använder biomassabränslen: hållbarhetskriterier och kriterier för minskning av växthusgasutsläpp tillämpas endast på anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 20 MW när det gäller fasta biomassabränslen och en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 2 MW när det gäller gasformiga biomassabränslen.

Enligt artikel 29.8 i RED II ska kommissionen senast den 31 januari 2021 anta genomförandeakter för att fastställa vägledning vad gäller det underlag som visar att de kriterier som anges i punkterna 6 och 7 i artikel 29 efterlevs. Kommissionen får dessutom anta genomförandeakter för att närmare specificera kriterier för att avgöra vilken gräsmark som ska betraktas som gräsmark med stor biologisk mångfald, omfattande mer än en hektar.

I RED II ges också närmare bestämmelser om främjandet av förnybar energi inom transportsektorn. I RED II föreskrivs det bl.a. om begränsningar för biobränslen tillverkade av olika råvaror samt om att nya drivmedel, t.ex. förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung, ska beaktas i andelen förnybar energi inom transportsektorn. I artikel 28.1 i RED II föreskrivs det om krav avseende unionens databas om flytande och gasformiga drivmedel för transport. I artikel 30.3 i direktivet föreskrivs det dessutom att information om geografiskt ursprung och typ av bränsleråvara när det gäller biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen per bränsleleverantör ska göras tillgänglig för konsumenter på operatörers, leverantörers eller berörda behöriga myndigheters webbplatser. Avsikten är att de ovannämnda

bestämmelserna om transportsektorn ska genomföras nationellt genom ett separat lagstiftningsprojekt.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

3.1 Lagstiftningen i EU och internationella förpliktelser

3.1.1 RES-direktivet

RES-direktivet antogs den 23 april 2009.

I RES-direktivet fastställs ett bindande mål om att 20 procent av unionens slutliga energianvändning ska täckas av energi från förnybara energikällor senast 2020. Målet har fördelats på alla medlemsstater så att varje medlemsstat har ett eget bindande mål för förnybar energi. Det bindande målet för Finland för 2020 är att höja andelen förnybar energi till 38 procent av den slutliga energiförbrukningen.

I RES-direktivet åläggs samtliga medlemsstater ett gemensamt bindande mål att 10 procent av varje medlemsstats energianvändning inom transportsektorn ska täckas av energi från förnybara energikällor senast 2020. Den förnybara energi som används för transportändamål består av vätskeformiga eller gasformiga biobränslen som produceras från biomassa och av den elektricitet från förnybara energikällor som används i eldrivna fordon och spårtrafik.

För att biodrivmedel och flytande biobränslen ska kunna beaktas i de nationella mål som fastställs i RES-direktivet ska de uppfylla hållbarhetskriterierna enligt RES-direktivet. Hållbarhetskriterierna tillämpas på biodrivmedel och flytande biobränslen och deras råvaror oavsett om de är producerade inom eller utanför EU. Kriterierna gäller ursprunget för de råvaror som används vid framställningen av biodrivmedel och flytande biobränsle samt de utsläpp av växthusgaser som biodrivmedlen och de flytande biobränslena ger upphov till under sin livscykel.

Europaparlamentet och rådet antog den 9 september 2015 direktiv (EU) 2015/1513 om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (nedan ILUC-direktivet). Bestämmelserna i ILUC-direktivet har införlivats i den nationella lagstiftningen genom lagändringar som trädde i kraft den 3 juli 2017. Det centrala syftet med ILUC-direktivet är att begränsa de indirekta ändringar i markanvändningen som användningen av biodrivmedel orsakar. Genom ILUC-direktivet ändrades också bestämmelserna om dubbelräkning av biodrivmedel så att i fortsättningen endast biodrivmedel som framställts av råvaror enligt bilaga IX till ILUC-direktivet kan betraktas som dubbelt räknade. Bilaga IX har tagits med som sådan även i RED II.

Genom ILUC-direktivet ändrades också det hållbarhetskriterium som gäller minskningen av växthusgasutsläpp. Kravet på minskning av växthusgasutsläpp höjdes till 60 procent, om biodrivmedlen producerades eller framställdes i anläggningar som tagits i drift efter den 5 oktober 2015. I fråga om äldre anläggningar höjdes kravet från 35 procent till 50 procent vid ingången av 2018.

3.1.2 Bränslekvalitetsdirektivet

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG antogs den 13 oktober 1998 (nedan bränslekvali-

RP 70/2020 rd

tetsdirektivet). Genom bränslekvalitetsdirektivet fastställs hälso- och miljöbaserade kvalitetskrav för bränslen som används i bensen- och dieselmotorer i motordrivna fordon, mobila maskiner och jordbruks- och skogsbrukstraktorer samt i insjöfartyg och fritidsbåtar i inlandssjöfart.

Bränslekvalitetsdirektivet ändrades genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/30/EG om ändring av direktiv 98/70/EG, vad gäller specifikationer för bensen, diesel och gasoljor och införande av ett system för hur växthusgasutsläpp ska övervakas och minskas, om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG, vad gäller specifikationen för bränsle som används av fartyg på inre vattenvägar, och om upphävande av direktiv 93/12/EEG. I direktivet föreskrivs att drivmedelsleverantörerna fram till utgången av år 2020 så gradvis som möjligt och med minst 6 procent ska minska växthusgasutsläppen per energienhet från bränslen och energi för motordrivna fordon, mobila maskiner, jordbruks- och skogsbrukstraktorer samt insjöfartyg och fritidsbåtar på inre vattenvägar, jämfört med de genomsnittliga växthusgasutsläppen under hela livscykeln från fossila bränslen i Europeiska unionen år 2010.

Skyldigheten gäller drivmedels- och energileverantörer. Biodrivmedel ska uppfylla de hållbarhetskriterier som anges i direktivet och som motsvarar hållbarhetskriterierna i RES-direktivet. Drivmedelsleverantörerna kan om de så vill uppfylla minskningskravet om 6 procent gemensamt. Också de som levererar el som är avsedd för användning vid vägtransporter ska tillhandahålla en möjlighet att bidra till minskningskravet, förutsatt att den el som levererats till fordonen kan mätas och övervakas på ett adekvat sätt.

Rådets direktiv (EU) 2015/652 om fastställande av beräkningsmetoder och rapporteringskrav i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensen och dieselbränslen preciserar beräkningsreglerna och rapporteringskraven i bränslekvalitetsdirektivet.

3.1.3 EU-lagstiftningen om utsläppshandel

Europaparlamentet och rådet antog i juli 2003 direktivet om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (2003/87/EG, nedan utsläppshandelsdirektivet). Utsläppshandelsdirektivet trädde i kraft den 25 oktober 2003. Genom utsläppshandelsdirektivet inrättades EU:s system för handel med utsläppsrätter, vilket skapade en marknad för utsläppsrätter som omfattar hela Europeiska unionen. EU:s system för handel med utsläppsrätter omfattar koldioxidutsläppen från stora industri- och energiproduktionsanläggningar. Därefter har utsläppshandelsdirektivet ändrats med tanke på nya handelsperioder och andra behov. Direktivet har genomförts nationellt genom lagen om utsläppshandel (311/2011).

Luftfartsverksamhet infördes i EU:s system för handel med utsläppsrätter genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen. Syftet med handeln med utsläppsrätter för luftfart är att minska utsläppen av växthusgaser från luftfart på ett kostnadseffektivt och ekonomiskt effektivt sätt. Utvidgningen av utsläppshandelsystemet har genomförts nationellt genom lagen om handel med utsläppsrätter för luftfart (34/2010).

I kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG preciseras att förmånsbehandling vad gäller skyldigheterna att överlämna utsläppsrätter inom EU:s system för handel med utsläppsrätter utgör ett stödssystem i den mening som avses i artikel 2 k i RES-direktivet. För att emissionsfaktorn för ett parti med biodrivmedel eller flytande biobränsle ska vara noll, ska det i enlighet med RES-direktivet visas att partiet uppfyller hållbarhetskriterierna.

Principen fortsätter med stöd av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 (nedan kommissionens genomförandeförordning) att gälla under den utsläppshandelsperiod som börjar 2021. Kommissionen bereder en ändring av kommissionens genomförandeförordning övervakning av växthusgasutsläpp; avsikten är att i enlighet med RED II utvidga kravet att visa att hållbarhetskriterierna har uppfyllts så att det även omfattar gasformiga och fasta bränslen som produceras från biomassa. De ändringar i bestämmelserna som eventuellt krävs med anledning av kommissionens genomförandeförordning, som ännu är under beredning, har inte kunnat beaktas i denna proposition.

3.1.4 Avfallsdirektivet

Avfallsdirektivet antogs den 19 november 2008. Syftet med avfallsdirektivet är att förebygga uppkomsten av avfall och minimera de negativa effekterna av avfallshanteringen.

I RES-direktivet och RED II hänvisas det till definitionen av avfall i avfallsdirektivet. Klassificeringen av råvaran som avfall påverkar skyldigheten att visa att hållbarhetskriterierna uppfylls. Om avfall har använts som råvara för biodrivmedel, flytande biobränsle och biomassabränsle behöver verksamhetsutövaren inte visa att de hållbarhetskriterier som gäller ursprung uppfylls. Beräkningen av minskningen av växthusgasutsläppen börjar först vid insamlingen av avfallet.

Enligt artikel 3.1 i avfallsdirektivet avses med avfall ämnen eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med.

I artikel 5 i avfallsdirektivet definieras begreppet biprodukt. I RES-direktivet eller RED II finns ingen definition av biprodukt.

3.2 Den nationella lagstiftningen

3.2.1 Lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen

I lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen (393/2013, nedan hållbarhetslagen) finns bestämmelser om hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen och om hur uppfyllandet av kriterierna visas. Regleringen baserar sig på RES-direktivet.

Enligt 2 § i hållbarhetslagen baserar sig skyldigheten att iaktta de hållbarhetskriterier som anges i hållbarhetslagen och att visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda på annan lagstiftning (t.ex. 5 § 3 mom. i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport, 446/2007) eller på beslut om beviljande av statsunderstöd för investering. Energimyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av hållbarhetslagen.

I 2 kap. i hållbarhetslagen finns bestämmelser om hållbarhetskriterier. Hållbarhetskriterierna handlar om minskning av växthusgasutsläppen under biodrivmedlets och det flytande biobränslets livscykel jämfört med växthusgasutsläppen från det fossila bränsle som ersätts samt om ursprunget för råvarorna till biodrivmedel och flytande biobränslen. Enligt 4 § 5 punkten i hållbarhetslagen avses med biodrivmedel vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställts av biomassa och som används för transportändamål, vilket motsvarar definitionen i RES-direktivet. Med råvara avses biomassa som används för produktion eller framställning av biodrivmedel och flytande biobränslen. Enligt gällande lagstiftning tillämpas hållbarhetskriterierna inte på fasta bränslen från biomassa eller på gasformiga bränslen som används för andra ändamål än transport. Vid bedömningen av ursprunget för råvarorna till biodrivmedel och flytande

RP 70/2020 rd

biobränslen granskas de kriterier som gäller den biologiska mångfalden, förändringen i markanvändning och dräneringen av torvmark. Läget i fråga om markanvändning på skördearealen vid tidpunkten för insamling eller skörd av råvaran jämförs med läget i januari 2008. Nämnda hållbarhetskriterier omfattar alla biodrivmedel och flytande biobränslen samt deras råvaror oberoende av ursprunget. Dessutom ska man vid produktionen av sådana jordbruksråvaror som odlas inom EU-området iaktta vissa miljövårds- och växtskyddskrav samt krav på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden.

I 3 kap. i hållbarhetslagen föreskrivs det om visande av att hållbarhetskriterierna är uppfyllda. Visandet av att ett parti med biodrivmedel eller flytande biobränsle eller ett parti med råvaror för biodrivmedel eller flytande biobränsle uppfyller hållbarhetskriterierna enligt ett nationellt system förutsätter ett eget system för kontroll av att verksamhetsutövaren iakttar hållbarhetskriterierna (verksamhetsutövares hållbarhetssystem). Energimyndigheten kan på ansökan godkänna verksamhetsutövares hållbarhetssystem. Till ansökan ska det fogas ett utlåtande om hållbarhetssystemets överensstämmelse med kraven av en kontrollör som Energimyndigheten godkännt. Ett beslut om godkännande av verksamhetsutövares hållbarhetssystem är giltigt fem år i sänder.

Verksamhetsutövares hållbarhetssystem ska inbegripa förfaranden för beräkning av minskningen av växthusgasutsläppen under biodrivmedlets eller det flytande biobränslets livscykel samt utredning av huruvida kriterierna för ursprung är uppfyllda. Hållbarhetssystemet ska också inbegripa en massbalans, som möjliggör tillämpningen av hållbarhetskriterierna på blandningen av partier biodrivmedel eller flytande biobränslen som avviker från varandra i fråga om effektiva egenskaper. I massbalansen ska hållbarhetsegenskaperna hos och mängderna av de partier som tas från eller tillförs blandningen motsvara varandra. Motsvarande förfaranden och krav omfattar råvarorna till de biodrivmedel och flytande biobränslen som ingår i en verksamhetsutövares hållbarhetssystem. Hållbarhetssystemet ska dessutom vara noggrant, tillförlitligt och skyddat mot missbruk.

Den kontrollör som godkänts av Energimyndigheten ska regelbundet granska verksamhetsutövares hållbarhetssystem. Över granskningen ska det sammanställas en granskningsrapport som innehåller kontrollörens verifiering och ett utlåtande om de korrigerande åtgärder som behövs. Kontrollören verifierar att verksamhetsutövares hållbarhetssystem tillämpas i enlighet med beslutet om godkännande.

En verksamhetsutövare med ett godkänt hållbarhetssystem får utfärda ett hållbarhetsintyg för ett parti med biodrivmedel eller flytande biobränsle eller ett parti med råvaror för dessa som bevis på att hållbarhetskriterierna är uppfyllda.

En verksamhetsutövare som är certifierad eller godkänd i enlighet med ett frivilligt nationellt eller internationellt system som Europeiska kommissionen har erkänt får utfärda intyg över eller informera om att ett parti med biodrivmedel eller råvaror uppfyller hållbarhetskriterierna även enligt ett sådant system. Det är möjligt att visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda, till den del kommissionen har ansett att systemet i fråga omfattar noggranna uppgifter med tanke på tillämpningen av det hållbarhetskriterium som gäller en minskning av växthusgasutsläppen eller att systemet visar att partiet med biodrivmedel eller råvaror uppfyller hållbarhetskriterierna för råvarornas ursprung.

Verksamhetsutövaren är skyldig att bevara uppgifter som behövs för tillsynen och som gäller bl.a. verksamhetsutövares hållbarhetssystem och hållbarhetsintyg eller certifiering eller mot-

RP 70/2020 rd

svarande godkännande enligt ett frivilligt system som kommissionen har erkänt och sådana intyg eller uppgifter om att hållbarhetskriterierna är uppfyllda som utfärdats eller lämnats i enlighet med systemet.

Enligt 31 § i hållbarhetslagen ska verksamhetsutövaren sammanställa en rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna i fråga om de partier med biodrivmedel och flytande biobränsle som verksamhetsutövaren har producerat, framställt och frisläppt för konsumtion i Finland under ett kalenderår (rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna) och lämna rapporten till Energimyndigheten.

Enligt 38 § i hållbarhetslagen kan Energimyndigheten på verksamhetsutövarens ansökan besluta ge förhandsbesked om huruvida en råvara ska betraktas som avfall, restprodukt, cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin vid tillämpningen av lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994). Ett förhandsbesked gäller tills vidare. Energimyndigheten kan återkalla ett förhandsbesked på grund av att tolkningen av bestämmelsen ändrats genom en rättskipningsmyndighets beslut eller av något annat särskilt skäl.

3.2.2 Lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport

Syftet med lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport (446/2007, nedan lagen om distributionsskyldighet) är att främja användningen av biodrivmedel för att motorbensin och dieselolja ska kunna ersättas i vägtrafiken.

Enligt 2 § 1 mom. 4 punkten i lagen om distributionsskyldighet avses med distributör en drivmedelsdistributör som enligt 12 § 1 mom. 1 eller 2 punkten i punktskattelagen (182/2010) är skyldig att betala punktskatt.

Enligt 5 § 1 mom. i lagen om distributionsskyldighet ska biodrivmedlens andel år 2020 vara minst 20 procent av det totala energiinnehållet i den mängd motorbensin, dieselolja och biodrivmedel som distributören levererat till konsumtion. Målet om en andel på 20 procent överskrider klart det mål på 10 procent år 2020 som i RES-direktivet ålagts EU:s medlemsstater när det gäller andelen förnybar energi inom transportsektorn. Av distributionsskyldigheten ska 0,5 procentenheter uppfyllas med biodrivmedel som producerats eller framställts av råvaror som avses i del A i bilagan till lagen om distributionsskyldighet (s.k. tilläggsskyldighet). Distributionsskyldigheten gäller inte flytande biobränslen.

Lagen om ändring av lagen om distributionsskyldighet (419/2019, nedan ändringslagen) trädde i kraft den 1 april 2019 och genom den uppställdes mål för tiden efter 2020 så att distributionsskyldigheten 2029 är 30,0 procent. Samtidigt uppställdes mål för tilläggsskyldigheten för avancerade biodrivmedel från och med 2021, enligt vilka tilläggsskyldigheten är 10 procentenheter år 2030 och därefter.

Enligt 5 § 2 mom. i lagen om distributionsskyldighet ska energiinnehållet i ett biodrivmedel räknas dubbelt vid uppfyllandet av distributionsskyldigheten (s.k. dubbelräkning) åren 2019 och 2020, om drivmedlet har framställts av råvaror som avses i bilagan till lagen om distributionsskyldighet. Dubbelräkning tillämpas inte längre från och med 2021. Distributörer eller i hållbarhetslagen avsedda verksamhetsutövare kan hos Energimyndigheten ansöka om ett förhandsbesked enligt 5 a § i lagen om distributionsskyldighet om huruvida råvaran till ett biodrivmedel anses överensstämma med bilagan till lagen om distributionsskyldighet. Enligt 5 § 3 mom. i lagen om distributionsskyldighet godkänns för distributionsskyldigheten endast sådana biodrivmedel som framställts av råvaror som visats uppfylla hållbarhetskriterierna i enlighet med hållbarhetslagen.

Enligt 5 b § i lagen om distributionsskyldighet får distributören beakta den andel som överstiger skyldigheten vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret. Den mängd som överförs får dock vara högst hälften av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde.

Från och med 2020 ändras bestämmelserna om överföring av den överskjutande delen. Om en distributör år 2020 levererat mer biodrivmedel till konsumtion än vad distributionsskyldigheten förpliktar till, får distributören enligt ändringslagen beakta högst 10 procent vid beräkningen av distributionsskyldigheten för 2021 till den del den överskjutande delen baserar sig på energimängden i biodrivmedel som producerats av avfall eller restprodukter som avses i hållbarhetslagen. Från och med 2021 får distributören beakta den överskjutande delen vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret och vid beräkningen av distributionsskyldigheten enligt lagen om främjande av användningen av biobrännolja (418/2019) för det kalenderår då överskridandet skedde. Den mängd som överförs får dock vara högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde och med den mängd som överförs får högst 30 procent av distributionsskyldigheten enligt lagen om främjande av användningen av biobrännolja fullgöras. I fråga om den tilläggskyldighet som avses i 5 § 4 mom. i lagen om distributionsskyldighet föreskrivs på motsvarande sätt om beaktandet av den överskjutande andelen under det följande kalenderåret. Dessutom kan distributören också fullgöra sin distributionsskyldighet genom att avtala om att helt eller delvis överföra skyldigheten till en annan distributör.

Om en distributör inte har levererat en sådan mängd biodrivmedel till konsumtion som motsvarar hans distributionsskyldighet, ska Skatteförvaltningen påföra distributören en påföljdsavgift enligt 11 § i lagen om distributionsskyldighet. Påföljdsavgiften är 0,04 euro per megajoule och påförs till den del distributören inte fullgjort sin distributionsskyldighet. Dessutom ska Skatteförvaltningen påföra distributören en påföljdsavgift på 0,03 euro per megajoule för försummelse av tilläggskyldigheten enligt 5 § 4 mom. i lagen om distributionsskyldighet.

Enligt 3 § 2 mom. i lagen om distributionsskyldighet omfattar distributionsskyldigheten inte en distributör som under ett kalenderår levererar sammanlagt högst en miljon liter motorbensin, dieselolja och biodrivmedel till konsumtion. År 2019 tillämpades distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet på följande tre drivmedelsdistributörer: Neste Abp, North European Oil Trade Oy och Oy Teboil Ab.

Skatteförvaltningen utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen om distributionsskyldighet och Energimyndigheten sköter de uppgifter som gäller förhandsbesked.

3.2.3 Lagen om främjande av användningen av biobrännolja

Syftet med lagen om främjande av användningen av biobrännolja (418/2019, nedan lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja), som trädde i kraft den 1 april 2019, är att främja användningen av biobrännolja som ersättare av lätt brännolja vid uppvärmning, i arbetsmaskiner och i fast installerade motorer.

Definitionen av distributör i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja motsvarar definitionen av distributör i lagen om distributionsskyldighet. Enligt 3 § 3 mom. i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja omfattar distributionsskyldigheten inte distributörer som under ett kalenderår levererar sammanlagt högst en miljon liter lätt brännolja till konsumtion.

RP 70/2020 rd

Enligt lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja ska biobrännoljans energiinnehålls andel av det totala energiinnehållet i den lätta brännolja och biobrännolja som en distributör levererar till konsumtion (distributionsskyldighet) vara minst 3,0 procent år 2021. Därefter stiger distributionsskyldigheten varje år i jämn takt till 10,0 procent år 2028. Enligt 5 § 2 mom. i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja ska distributören visa att de biobrännoljor som distributionsskyldigheten gäller uppfyller de hållbarhetskriterier för flytande biobränslen som anges i hållbarhetslagen.

Enligt 5 § 3 mom. i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja får högst sju procentenheter av distributionsskyldigheten fullgöras med biobrännoljor som producerats av de råvaror som avses i 5 § 5 mom. i lagen om distributionsskyldighet. Begränsningen tillämpas dock inte om det är fråga om en råvara som avses i bilagan till lagen om distributionsskyldighet. Om distributören har distributionsskyldighet också med stöd av lagen om distributionsskyldighet, får andelen dock vara sammanlagt högst sju procentenheter av det totala energiinnehåll som avses i 5 § 1 mom. i lagen om distributionsskyldighet. Distributören eller verksamhetsutövaren kan hos Energimyndigheten ansöka om förhandsbesked enligt 6 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja om huruvida det är fråga om en råvara som avses i ovannämnda 5 § 3 mom.

Enligt 7 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja får distributören beakta den överskjutande delen vid beräkningen av distributionsskyldigheten för det följande kalenderåret och vid beräkningen av distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet för det kalenderår då överskridandet skedde. Den mängd som överförs får uppgå till högst 30 procent av den energimängd som motsvarar distributionsskyldigheten för det kalenderår då överskridandet skedde, och med den mängd som överförs får också distributionsskyldigheten enligt lagen om distributionsskyldighet fullgöras (högst 30 procent). Dessutom kan distributören avtala om att helt eller delvis överföra sin skyldighet till en annan distributör i enlighet med 6 § i lagen om distributionsskyldighet.

Om distributören inte har levererat biobrännolja till konsumtion i enlighet med sin distributionsskyldighet, ska Skatteförvaltningen påföra distributören en påföljdsavgift enligt 13 § i lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja. Påföljdsavgiften är 0,04 euro per megajoule och påförs till den del distributören inte fullgjort sin distributionsskyldighet.

På samma sätt som enligt lagen om distributionsskyldighet utövar Skatteförvaltningen tillsyn över efterlevnaden av lagen om distributionsskyldighet för biobrännolja, och Energimyndigheten sköter de uppgifter som gäller förhandsbesked.

3.2.4 Lagen om minskning av växthusgasutsläppen under hela livscykeln från vissa drivmedel

Bestämmelserna i bränslekvalitetsdirektivet och rådets direktiv (EU) 2015/652 om beräkningsmetoder och rapporteringskrav har genomförts genom lagen om minskning av växthusgasutsläppen under hela livscykeln från vissa drivmedel (170/2018).

Genom lagen åläggs drivmedelsleverantörerna att så gradvis som möjligt minska växthusgasutsläppen per energienhet under hela livscykeln från drivmedel som frisläpps för konsumtion med minst 6 procent fram till utgången av år 2020, jämfört med referensnivån år 2010.

Skyldigheten gäller drivmedel som används i motordrivna fordon, mobila maskiner och jordbruks- och skogsbrukstraktorer samt i insjöfartyg och fritidsbåtar i inlandssjöfart. Drivmedels-

RP 70/2020 rd

leverantörer kan avtala sinsemellan om att fullgöra utsläppsminskningsskyldigheterna gemensamt. Hållbarheten hos biodrivmedel som frisläpps för konsumtion ska påvisas på det sätt som föreskrivs i hållbarhetslagen.

Varje drivmedelsleverantör ska kalenderårsvis skicka en anmälan till Energimyndigheten om de drivmedel som har frisläppts för konsumtion. Anmälan ska innehålla uppgifter om drivmedelsmängderna, växthusgasutsläppen under hela livscykeln, uppfyllandet av hållbarhetskriterierna för biodrivmedel samt andra omständigheter som behövs för tillsynen. Energimyndigheten granskar uppgifterna och gör behövliga sammanställningar av dem för vidarebefordran till Europeiska kommissionen. Inlämnandet av uppgifter fortsätter också efter år 2020.

I lagen fastställs en påföljdsavgift för försummelse av skyldigheten. Påföljdsavgiftens belopp beror på hur stor andel av minskningsskyldigheten som inte har fullgjorts. Påföljdsavgiften kan påföras bara vid försummelse av minskningsskyldigheten på 6 procent som gäller år 2020. Avgiftens storlek är en (1) euro per uteblivet kilogram koldioxidekvivalenter (€/kg CO₂eq). I lagen föreskrivs dessutom om försummelse av skyldigheten att anmäla växthusgasutsläpp från drivmedel under hela livscykeln. För försummelsen kan påföras en försummelseavgift på minst 5 000 euro och högst 50 000 euro.

3.2.5 Lagen om punktskatt på flytande bränslen

Bestämmelser om beskattningen av drivmedel finns i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994, nedan bränsleskattelagen). Bränsleskattelagen tillämpas på både biodrivmedel och flytande biobränslen. Punktskatten baserar sig på bränslets energiinnehåll eller värmevärde (energiinnehållsskatt) samt på de specifika utsläpp av koldioxid som uppkommer vid förbränningen av bränslet och den minskning av koldioxidutsläpp som kan åstadkommas under bränslets livscykel (koldioxidskatt). I bränsleskattelagen föreskrivs det om hållbarhetskriterierna och om iakttagandet av dem på motsvarande sätt som i lagen om distributionskyldighet. I bränsleskattelagen avses med förkortningen R en produkt vars överensstämmelse med hållbarhetskriterierna har visats, och med förkortningen T en produkt vars överensstämmelse med hållbarhetskriterierna har visats och som har framställts av avfall eller restprodukter eller cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin. Koldioxidskatten på produkter som hör till kategori R har halverats och produkter som hör till kategori T är helt befriade från koldioxidskatt.

3.2.6 Lagstiftningen om utsläppshandel

Bestämmelser om utsläppshandel finns i lagen om utsläppshandel (311/2011) och i fråga om luftfart i lagen om handel med utsläppsrätter för luftfart (34/2010).

Enligt lagen om utsläppshandel ska de anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet ha ett av en behörig myndighet beviljat tillstånd för utsläpp av växthusgaser och en godkänd plan för övervakning av utsläpp. Tillståndet är förenat med en skyldighet att följa och rapportera utsläpp. Verksamhetsutövaren ska övervaka utsläppen från sin anläggning och utarbeta en rapport om utsläppen av växthusgaser för varje kalenderår. Verksamhetsutövaren ska också sörja för verifieringen av utsläppsrapporten och lämna utsläppsrapporten och kontrollörens utlåtande till utsläppshandelsmyndigheten senast den 31 mars året efter kalenderåret.

Om verksamhetsutövaren i sin utsläppsrapport uppger noll som emissionsfaktor för flytande biobränslen som använts i energiproduktionen vid anläggningen ska verksamhetsutövaren en-

ligt 56 a § i lagen om utsläppshandel visa att de flytande biobränslena uppfyller hållbarhetskriterierna i hållbarhetslagen. Med flytande biobränslen avses flytande biobränslen enligt hållbarhetslagen.

Tillståndet är förenat med en skyldighet att årligen till den behöriga myndigheten överlämna det antal utsläppsrätter som motsvarar anläggningens utsläpp under det föregående kalenderåret. En utsläppsrätt motsvarar ett ton koldioxid.

Lagen om handel med utsläppsrätter för luftfart gäller koldioxidutsläpp från flygningar som avgår från flygplatser inom EU:s medlemsstaters territorium eller som ankommer till sådana flygplatser från en medlemsstat eller ett tredjeland. Till luftfartygs- operatörens skyldigheter hör bl.a. att övervaka sina utsläpp och tonkilometer, årligen rapportera sina utsläpp och sörja för att rapporten kontrolleras samt årligen överlämna det antal utsläppsrätter som motsvarar de totala utsläppen från luftfart under närmast föregående kalenderår.

Enligt 11 a § i lagen om handel med utsläppsrätter för luftfart ska en luftfartygsoperatör som i sin utsläppsrapport uppger noll som emissionsfaktor för de biodrivmedel som använts i ett luftfartyg visa att biodrivmedlen uppfyller hållbarhetskriterierna i hållbarhetslagen. Med biodrivmedel avses biodrivmedel enligt hållbarhetslagen.

3.2.7 Avfallslagen

Avfallsdirektivet har genomförts nationellt genom avfallslagen (646/2011). I hållbarhetslagen hänvisas det till avfallslagens definition av avfall. Definitionen av avfall motsvarar avfallsdirektivets definition av avfall.

3.3 Bedömning av nuläget

År 2018 producerades cirka 27 procent av Finlands totala energiförbrukning med bioenergi. Det är den största enskilda energikällan i Finland. Andelen övriga förnybara energikällor var 10 procent. De fossila bränslenas andel av den totala energiförbrukningen 2018 var cirka 40 procent. 17 procent av den totala energiförbrukningen täcktes med kärnenergi och 5 procent med import.

Den gällande nationella lagstiftningen om biodrivmedel och flytande biobränslen är förenlig med RES-direktivet. I Finland tillämpas för närvarande inga hållbarhetskriterier för biomassabränslen.

3.3.1 Antalet aktörer i det nationella hållbarhetssystemet

Verksamhetsutövare enligt det gällande nationella hållbarhetssystemet kan indelas i tre kategorier: verksamhetsutövare enligt lagen om utsläppshandel, tillverkare och distributörer av biodrivmedel samt verksamhetsutövare som fått energistöd från arbets- och näringsministeriet. I april 2020 fanns det sammanlagt 15 verksamhetsutövare.

För närvarande utgörs den största gruppen av verksamhetsutövare enligt hållbarhetslagen av tillverkare och distributörer av biodrivmedel, till vilka hör Neste Abp, North European Oil Trade Oy, St 1 Oy, Suomalainen Energiaosuuskunta, Oy Teboil Ab, UPM-Kymmene Oyj och VG EcoFuel Oy. Biogas för transporter produceras av Ab Stormossen Oy, Gasum Oy, Suupohjan koulutuskuntayhtymä och Nivos Energia Oy. Verksamhetsutövare enligt lagen om utsläppshandel som använder flytande biobränslen är Savon Voima Joensuu Oy, Metsä Fibre Oy, Stora

RP 70/2020 rd

Enso Abp, Sucros Ab och UPM-Kymmene Oyj. En verksamhetsutövare kan ha ett eller flera hållbarhetssystem.

Arbets- och näringsministeriet främjar användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen genom att stödja olika produktionsinvesteringar samt forsknings- och utvecklingsverksamhet. Arbets- och näringsministeriets energistöd har beviljats bl.a. för produktion av bioolja från hyggesrester, flis och sågspån samt för produktion av biogas för transporter. De verksamhetsutövare som fått energistöd från arbets- och näringsministeriet är Ab Stormossen Oy, EcoEnergy SF Oy (föremålet för stödet ägs numera av Metsä Fibre Oy, och även hållbarhetssystemet har överförs), Fortum Power and Heat Oy (föremålet för stödet ägs numera av Savon Voima Joensuu Oy, och även hållbarhetssystemet har överförs), Gasum Oy, St1 Oy och Suupohjan kouluskuntayhtymä.

Det uppskattas att cirka 130 verksamhetsutövare använder biomassabränslen. Uppskattningen baserar sig på uppgifter som rapporterats i det elektroniska kundsystemet för utsläppshandel (FINETS). I och med att tillämpningsområdet för bestämmelserna om hållbarhetskriterier utvidgas kommer antalet verksamhetsutövare sannolikt att stiga till cirka 150. Utvidgningen av regleringen har indirekta konsekvenser för alla aktörer inom skogsbranschen, vilka i fortsättningen kommer att förutsättas lämna uppgifter om ursprunget.

3.3.2 Biomassabränslen

Biomassabränslen omfattas för närvarande inte av hållbarhetslagen, men i synnerhet träbaserade bränslen används redan nu i stor utsträckning i Finland för energiproduktion. Vid kraftverken används betydande mängder olika sidoströmmar från träförädlingsindustrin, såsom bark, sågspån och andra trärestprodukter. De viktigaste skogsbaserade fraktionerna är flis eller kross av hyggesrester samt helträds- eller slanflis. De råvaror som används är huvudsakligen inhemska, men skogsbiomassa importeras också från andra områden såsom Baltikum och Ryssland.

Naturresursinstitutet publicerar årligen statistik över användningen av fasta träbränslen i Finland. Statistiken omfattar småskalig användning av trä och användning av trä i kraftvärmeverk. Användningen av fasta träbränslen i kraftvärmeverk har ökat sedan 1980-talet.

I Finland utnyttjas också importerat virke inom energiproduktionen. I statistikföringen görs ingen distinktion mellan energivirke och annat importerat virke, varför mängden fasta träbränslen i energiproduktionen baserar sig på Naturresursinstitutets uppskattning. Mängden importerat virke har ökat under de senaste två åren, men det finns inga exakta uppgifter om andelen energivirke.

I lagen om stöd till produktion av el från förnybara energikällor (1396/2010; nedan produktionsstödslagen) föreskrivs det om ett nationellt stödssystem för produktion av el från olika förnybara energikällor. Produktionsstödet för el som produceras med skogsflis har förutsatt att användarna av skogsflis har verifierat uppgifter om använda bränslen. Den ändring av produktionsstödslagen (261/2015) som trädde i kraft 2016 begränsar stödbeloppet till 60 procent från och med 2019, om skogsflisen härstammar från avverkningsobjekt för grovt virke som lämpar sig för förädling. För att få fullt stöd måste elproducenterna således utveckla informationshanteringsförfaranden som visar ursprunget för den helträds- eller slanflis som de använder för att stödvillkoren ska kunna anses vara uppfyllda. Kravet gäller också råvara för helträds- eller slanflis som importerats från utlandet. Av de 53 bolag som i april 2020 var berättigade till stöd har 42 lämnat en uppdaterad uppföljningsplan till Energimyndigheten för godkännande.

3.3.3 Biodrivmedel

I Finland är marknaden för flytande biobränslen mycket koncentrerad på grund av det ringa antalet aktörer. På grund av konkurrensläget på marknaden definieras de råvaror som verksamhetsutövarna använder enligt nuvarande praxis ofta som företagshemligheter som är sekretessbelagda med stöd av 24 § 1 mom. 20 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999; nedan offentlighetslagen). Som sekretessbelagda uppgifter har ansetts såväl råvarubenämningarna som råvarornas ursprungsområden och mängder.

De mest använda biobränslena i Finland är förnybar diesel, biodiesel och etanol. Förnybar diesel, såsom HVO, är ett s.k. andra generationens biodrivmedel som i huvudsak framställs av olika avfalls- och restprodukter. Olika vegetabiliska oljor, animaliska fetter, slam från palmolja-pressanläggningar, använda stekfetter och tallolja är några exempel på råvaror som används. I Finland har palmolja dock inte använts som råvara för HVO i större utsträckning under de senaste åren. Råvarorna skaffas från olika håll i världen, och det finns konkurrens i synnerhet om de råvaror som anges i del A i bilaga IX till RES-direktivet.

FAME, biodiesel som framställs genom esterisering, förädlas av bl.a. olika vegetabiliska oljor och fetter, såsom använda stekfetter och animaliska fetter. Råvarorna är i regel sådana som anges i del B i bilaga IX till RES-direktivet. Även rybs och raps används som huvudsakliga råvaror för FAME. Ursprungsområdena för råvarorna är globala.

Bioetanol framställs i Finland av bioavfall från industrin, handeln och hushållen samt av industrirestprodukter. De inhemska råvarorna är i regel sådana som anges i del A i bilaga IX till RES-direktivet, men etanol som köpts från utlandet och importerats till Finland framställs fortfarande huvudsakligen av socker- och stärkelsehaltiga råvaror. Användningen av biodrivmedel som producerats från åkerodlade råvaror har varit relativt liten i Finland.

3.3.4 Flytande biobränslen

Flytande biobränslen används enligt definitionen för andra energiändamål än för transportändamål. Således är de verksamhetsutövare som använder flytande biobränslen i regel verksamhetsutövare enligt lagen om utsläppshandel. De flytande biobränslen som används uppstår i allmänhet i de egna processerna i anläggningar i utsläppshandelssystemet, men de köps också av andra aktörer. Som flytande biobränsle används bl.a. metanol, tallolja och terpentin som uppkommer t.ex. som processrester från cellulosaproduktion. I det nationella systemet har också godkänt pyrolysolja som framställts av flis och kross av hyggesrester.

3.3.5 Biogas

I Finland produceras biogas i regel av olika slags bioavfallsflöden från handeln och hushållen samt av avloppsslam och deponigas. Biogas produceras också av råvaror från jordbruket, såsom vall och gödsel, men deras mängd är relativt liten. I huvudsak förväntas utbudet av avfallsbaserade råvaror inom den närmaste framtiden i allt större utsträckning utvidgas till att omfatta gödsel och restprodukter och avfall från jordbruk samt vall. De verksamhetsutövare som för närvarande har godkänts för det nationella hållbarhetssystemet producerar biogas som drivmedel för transporter.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 Målsättning och de viktigaste förslagen

Propositionens huvudsakliga syfte är att göra de ändringar i bestämmelserna i hållbarhetslagen som det nationella genomförandet av bestämmelserna om hållbarhetskriterierna i RED II förutsätter. Syftet är att säkerställa att de biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som används i Finland har producerats på ett hållbart sätt. Propositionen syftar också till att säkerställa att biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som används i Finland kan beaktas i Finlands nationellt fastställda bidrag till det bindande unionsmålet för användningen av förnybar energi 2030 och i skyldigheten avseende andelen förnybar energi inom transportsektorn. Propositionen syftar dessutom till att påvisa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda inte ska medföra en oskälig administrativ börda för aktörerna.

Genom ändringen av hållbarhetslagen införs bestämmelser som utvidgar tillämpningsområdet för det gällande nationella hållbarhetssystemet. Dessutom genomförs nationellt de hållbarhetskriterier som gäller fasta och gasformiga biomassabränslen och kriterier för minskade växthusgasutsläpp som fastställs i RED II. Samtidigt ändras lagens rubrik så att den beskriver det utvidgade tillämpningsområdet: lagen om biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen.

Skyldigheten att visa att ett parti med biodrivmedel, flytande biobränsle eller biomassabränsle eller ett parti med råvaror för biodrivmedel, flytande biobränsle eller biomassabränsle uppfyller hållbarhetskriterierna ska fortfarande i första hand grunda sig på annan lagstiftning eller på ett beslut om statsunderstöd som beviljats för investering.

I den föreslagna lagändringen föreskrivs dock också om skyldigheten att visa att hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskning av växthusgasutsläpp är uppfyllda för produktionsanläggningar för el, värme och kyla vars sammanlagda tillförda effekt är minst 20 MW när det gäller fasta biomassabränslen och minst 2 MW när det gäller gasformiga biomassabränslen och som inte är skyldiga att visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda med stöd av någon annan lag eller ett beslut om statsunderstöd. I lagen införs således bestämmelser som begränsar tillämpningsområdet för regleringen när det gäller småskaliga anläggningar som producerar el, värme och kyla i enlighet med RED II.

Inga nationella tilläggs-kriterier fastställs för biomassabränslen. Hållbarhetskriterierna för agro-biomassa enligt RED II uppdateras till behövliga delar och hållbarhetskriterierna för skogsbiomassa tas in i hållbarhetslagen som sådana och omfattar kraven både på landsnivå och på ursprungsområdesnivå.

Bestämmelserna om minimivärdet för minskade växthusgasutsläpp från biodrivmedel, biogas som konsumeras inom transportsektorn och flytande biobränslen samt biomassabränslen motsvarar det som föreskrivs i RED II.

4.2 Åland

Den lagstiftning som beaktandet av hållbarhetskriterierna enligt RED II förutsätter i landskapet Åland faller enligt 18 § 10 och 22 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) inom landskapets behörighet. Därmed svarar landskapet Åland för genomförandet av RED II inom landskapets område.

4.3 De huvudsakliga konsekvenserna

Bedömningen av propositionens konsekvenser baserar sig på de bedömningar och synpunkter som arbetsgruppen för hållbarhetskriterier framfört i sin halvtidsrapport samt på bedömningar som gjorts utifrån uppgifter som begärts av verksamhetsutövarna och Energimyndigheten. Arbetsgruppen granskade under den första fasen de eventuella nationella konsekvenserna av genomförandet av bestämmelserna om hållbarhetskriterier i RED II. I konsekvensbedömningen beaktades också responsen från det diskussionsmöte som ordnades för de aktörer som omfattas av regleringen samt arbetsgruppens permanenta sakkunnigas utredningar från de egna medlemskåren.

4.3.1 Ekonomiska och andra konsekvenser för verksamhetsutövare

Granskningen av lagstiftningens ekonomiska konsekvenser för verksamhetsutövarna är indelad enligt den typ av bränsle som verksamhetsutövarna använder: biodrivmedel och flytande biobränslen, gasformiga biomassabränslen och fasta biomassabränslen.

4.3.1.1 Biodrivmedel och flytande biobränslen

Genomförandet av bestämmelserna om hållbarhetskriterier i RED II medför inte några betydande ändringar i den gällande nationella lagstiftningen om biodrivmedel och flytande biobränslen. Aktörerna inom biodrivmedel och flytande biobränslen har redan med stöd av den gällande lagstiftningen hållbarhetssystem, och behovet av att uppdatera dem i och med att RED II sätts i kraft verkar vara litet. De verksamhetsutövare som använder flytande biobränslen använder dock också ofta fasta biomassabränslen för energiproduktion, och då måste de uppdatera hållbarhetssystemet till att även omfatta dessa fasta biomassabränslen. Kostnaderna eller affärsverksamheten för aktörerna inom biodrivmedel och flytande biobränslen i allmänhet kommer dock inte att förändras i någon betydande mån.

För att uppfylla det tilläggs-kriterium som gäller avfall och restprodukter från jordbruksmark kan verksamhetsutövarna behöva uppdatera sina hållbarhetssystem, och påvisandet av att kriteriet är uppfyllt kan också medföra andra kostnader som är svåra att uppskatta innan kommissionens genomförandeakter antas. Om en verksamhetsutövare på grund av ändringarna i lagstiftningen måste uppdatera sitt befintliga hållbarhetssystem kostar Energimyndighetens ändringsbeslut 4 000 eller 1 000 euro per verksamhetsutövare beroende på om det är fråga om ett omfattande eller begränsat hållbarhetssystem. Uppdateringen av hållbarhetssystemet kräver dessutom ett utlåtande av kontrollören om att hållbarhetssystemet överensstämmer med kraven och att verksamhetsutövaren utvecklar sina interna förfaranden. Andelen råvaror från jordbruksmark är dock relativt liten i de biodrivmedel som används i Finland, och vid påvisandet av deras hållbarhet utnyttjas i allmänhet frivilliga system som kommissionen erkänt.

Genomförandet av hållbarhetskriterierna ser inte ut att få några betydande konsekvenser för konkurrensen mellan företag. Det skärpta kravet på minskning av växthusgasutsläppen för anläggningar som tas i drift från och med ingången av 2021 kan försvåra nya företags inträde på marknaden. Samtidigt kan de skärpta minskningskraven eventuellt främja företagets forsknings- och utvecklingsverksamhet. Dessutom kan den minskade marknadsosäkerhet som regleringen medför bidra till fler investeringar. Den ökande andelen förnybar energi i transportmålet för hela EU, inklusive ett separat lägre mål för avancerade biodrivmedel, kan få större konsekvenser för konkurrensen mellan biodrivmedelsaktörerna. Detta torde öka konkurrensen särskilt när det gäller råvarorna i del A i bilaga IX till RED II.

Ett smidigt genomförande och tydliga tillämpningsanvisningar och tillämpningspraxis kan vara en fördel i den internationella konkurrensen och således stärka finländska företags konkurrensposition i förhållande till andra företag på den internationella marknaden.

4.3.1.2 Gasformiga biomassabränslen

I och med genomförandet av RED II påverkar den utvidgade lagstiftningen om hållbarhetskriterier kostnaderna för företagen inom biogassektorn. En stor del av företagen inom biogassektorn eller nystartade företag inom sektorn har ingen tidigare erfarenhet av hållbarhetskriterier, kontroller eller kvalitetssystem. Uppfyllandet av de skyldigheter som hänför sig till påvisande av hållbarheten kommer därmed att kräva personalresurser och eventuella systeminvesteringar av företagen. Kostnadernas storlek påverkas av verksamhetens art och omfattning samt mängden råvaror som används och deras ursprung. Den administrativa bördan är större under godkännandefasen för hållbarhetssystemen och minskar vid övergången till administrationsfasen.

Enligt den föreslagna lagändringen ska hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskning av växthusgasutsläppen i fråga om gasformiga biomassabränslen tillämpas på produktionen av el, värme och kyla i anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 2 MW. Begränsningen av tillämpningsområdet kan ha konsekvenser för inledandet av ny företagsverksamhet genom att påverka affärsverksamhetens omfattning och tidpunkten för inledande av verksamheten eller tillväxtpöjligheterna för befintlig företagsverksamhet genom att styra affärsbeslut såsom anskaffning av råvaror. I praktiken kan begränsningen av tillämpningen i fortsättningen styra företagen t.ex. till att investera i anläggningar på mindre än 2 MW för att minimera den administrativa bördan.

De storleksbegränsningar som RED II möjliggör gäller inte gasformiga biomassabränslen för transport. Konsekvenserna av den nya lagstiftningen kan relativt sett vara kraftigare för små företag och till och med minska nya (små) aktörers inträde på marknaden inom transportbiogassektorn. När det gäller småskaliga biogasanläggningar kan kostnaderna för inrättandet och upprätthållandet av ett hållbarhetssystem bli en alltför stor ekonomisk belastning i förhållande till affärsverksamhetens omfattning. Därför är det möjligt att förädling och distribution av biogas för transport kan koncentreras till ett fåtal aktörer och leda till marknadskoncentration.

Regleringen av biogassektorn och aktörernas operativa miljö är i en brytningsfas och det är således svårt att separat bedöma de investeringsrelaterade konsekvenserna av den lagstiftning som sätts i kraft i och med RED II utan att beakta andra inverkanfaktorer, såsom olika stöd och incitament. Samtidigt uppskattas produktionen av biogas öka betydligt inom den närmaste framtiden. Arbetsgruppen har i sin halvtidsrapport bedömt att nya investeringar kan främjas av att osäkerheten på marknaden minskar i och med regleringen. Samtidigt, om det finns osäkerhetsfaktorer kring hur lagstiftningen ska tillämpas, t.ex. när det gäller beräkningen av minskningen av växthusgasutsläpp, kan detta också inverka negativt på företagens investeringsvilja. I framtiden när gasmarknaden öppnas kommer skillnaderna i den nationella lagstiftningen att påverka konkurrenskraften hos den inhemska biogasproduktionen och försäljningen. Det är viktigt att se till att produktionen av inhemska biogas inte omfattas av strängare krav än importerad biogas och att den inhemska biogasens konkurrenskraft således inte äventyras. Den gasmarknad som öppnas möjliggör också export av inhemska biogas.

De skärpta kraven på minskning av växthusgasutsläppen främjar eventuellt företagets forsknings- och utvecklingsverksamhet. Dessutom kan tydliga tillämpningsföreskrifter och anvisningar t.o.m. effektivisera företagets verksamhet och åtgärdernas verkningsfullhet, särskilt när det gäller återvinning av näringsämnen.

4.3.1.3 Fasta biomassabränslen

I och med RED II är uppfyllande av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskning av växthusgasutsläppen en förutsättning för att fasta biomassabränslen ska ge rätt till stöd. Till exempel förmånsbehandling i samband med skyldigheterna att överlämna utsläppsrapporter inom EU:s system för handel med utsläppsrapporter betraktas som ett stödsystem enligt RES-direktivet. Kommissionen bereder en ändring av kommissionens genomförandeförordning om övervakning av växthusgasutsläpp; avsikten är att i enlighet med RED II utvidga kravet att visa att hållbarhetskriterierna har uppfyllts så att det även omfattar gasformiga och fasta bränslen som produceras från biomassa. Om en aktör i utsläppshandelssystemet inte kan påvisa att det fasta biomassabränsle som den använder i sin anläggning är hållbart och därmed inte i utsläppsrapporten kan uppge att emissionsfaktorn för de biomassabränslen som används för energiproduktion i anläggningen är noll, innebär detta således betydande extrakostnader för förbränningen av biomassa i enlighet med emissionsfaktorn och priset på utsläppsrapporterna.

Utvidgningen av tillämpningsområdet för bestämmelserna om hållbarhetskriterier påverkar inte bara de energiproducenter som använder fasta biomassabränslen genom de kostnader som kontrollerna och de bevis, system och avtal som hör samman med dem medför, utan också andra företag i produktions- och leveranskedjan. Den insamling och administration av ursprungsuppgifter som behövs för att påvisa att bränslet är hållbart kan kräva att företagen i leveranskedjan för skogsbiomassa gör nya investeringar och inför nya rutiner. Kostnadernas storlek påverkas av verksamhetens art och omfattning samt mängden biomassapartier och deras ursprung. Uppgifter som påvisar hållbarheten kommer sannolikt att genom avtal krävas av de företag i produktions- och leveranskedjan för skogsbiomassa som levererar skogsbiomassa till sådana verksamhetsutövare som avses i hållbarhetslagen. Efter den begränsning avseende grovt virke som infördes i villkoren för produktionsstödet för el som produceras med skogsflis, har det för skogsflis krävts ursprungsuppgift som visar att det inte är frågan om virke som härstammar från avverkningsobjekt för grovt virke och som lämpar sig för förädling. Företag som levererar skogsbiomassa till elproducenter som omfattas av stödsystemet har därmed goda förutsättningar att producera den ursprungsuppgift som behövs för att påvisa att skogsbiomassan är hållbar. Arbetsgruppen för hållbarhetskriterier konstaterade i sin halvtidsrapport att t.ex. små och medelstora företags möjligheter att verka som drivmedelsleverantörer kan försämrats i och med regleringen, om energiproducenten kräver mycket detaljerade intyg eller system av leverantörerna för att påvisa biomassans ursprung.

Med beaktande av att Finland i fråga om skogsbiomassa verkar uppfylla kriterierna i RED II på landsnivå enligt en s.k. riskbaserad bedömning, blir företagets kostnader för att visa att hållbarhetskraven är uppfyllda betydligt lägre än vid en bedömning enligt ursprungsområde. När det gäller påvisandet av hållbarheten hos importerad biomassa är däremot kostnadseffekterna och andra konsekvenser ännu oklara, och de påverkas i väsentlig grad av om kraven på landsnivå uppfylls i biomassans ursprungsland eller om hållbarheten hos skogsbiomassa bör bedömas på ursprungsområdesnivå. Påvisandet av hållbarhet ökar företagets administrativa kostnader. Enligt bedömningen i arbetsgruppens halvtidsrapport kan det anses att sammanslagningen av befintliga förfaranden och utnyttjandet av befintliga system medför en rimlig extra administrativ börda. Den administrativa bördan är större under godkännandefasen för hållbarhetssystemen och minskar vid övergången till administrationsfasen.

Bestämmelserna om hållbarhetskriterier hindrar inte nya aktörer från att komma in på marknaden, även om de försätter nya anläggningar som använder biomassa i en annan ställning än befintliga anläggningar på grund av kraven på minskning av växthusgasutsläppen. Tillgången på hållbar biomassa kan dock ha konsekvenser för nya aktörers inträde på marknaden, eftersom

man inför investeringsbeslut fäster särskild vikt vid den långsiktiga tillgången på bränsle. Arbetsgruppen konstaterar i sin halvtidsrapport att marknadskoncentrationen i och med regleringen kan öka i viss mån, eftersom det krävs kompetens och resurser av företagen för att visa att hållbarhetskriterierna uppfylls.

Enligt propositionen ska hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskning av växthusgasutsläppen i fråga om fasta biomassabränslen tillämpas på produktionen av el, värme och kyla i anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 20 MW. I och med avgränsningen av lagstiftningens tillämpningsområde faller små energiproducerande företag utanför tillämpningsområdet. Lagstiftningen kan dock ha konsekvenser för andra små aktörer i produktions- och leveranskedjan för bränslen, särskilt på grund av kraven på insamling och lagring av uppgifter.

Kraven på minskning av växthusgasutsläppen kan eventuellt främja nya slags lösningar och innovationer för att minska växthusgasutsläppen i bränsleproduktionen och produktionskedjan.

Investeringarna påverkas av många faktorer, såsom uppskattningar av den långsiktiga bränsletillgången och eventuellt också av tillgången på importerade bränslen i närliggande länder. Samtidigt kan den minskade marknadsosäkerhet som lagstiftningen medför bidra till nya investeringar.

4.3.2 Konsekvenser för myndigheterna och deras personalresurser

4.3.2.1 Energimyndigheten

Energimyndigheten fortsätter som tillsynsmyndighet över efterlevnaden av hållbarhetslagen också i fråga om det utvidgade tillämpningsområdet för bestämmelserna om hållbarhetskriterier.

I och med att regleringen utvidgas ökar Energimyndighetens uppgifter, då det totala antalet verksamhetsutövare ökar från 15 till cirka 150. I synnerhet uppdateringen av de anvisningar som ändringarna i lagstiftningen förutsätter och utarbetandet av blanketter samt godkännandet, förvaltningen och övervakningen av nya hållbarhetssystem medför extra arbete för Energimyndigheten. Energimyndigheten orsakas extra arbete också av att uppdatera anvisningarna för kontrollörer och behandla kontrollörernas ändringsansökningar. Dessutom medför tillsynen över certifieringsorganen för de frivilliga system som godkänts av Europeiska kommissionen extra arbete för Energimyndigheten.

Energimyndigheten kan vid verkställandet av bestämmelserna om hållbarhetskriterier i tillämpliga delar tillämpa beprövad praxis. De nuvarande verksamhetsmodellerna har dock dimensionerats för ett litet antal verksamhetsutövare, vilket innebär att ett smidigt genomförande av den nya lagstiftningen förutsätter såväl nya förfaranden som ökade personalresurser och utbildning av personalen. För att säkerställa ett smidigt genomförande och minimera den administrativa bördan är det sannolikt också nödvändigt att skapa ett elektroniskt ärendehanteringssystem. Energimyndighetens resursbehov är tre årsverken 2020–2021 och 200 000 euro för investeringar i det elektroniska ärendehanteringssystemet. Vid verkställigheten av lagen 2022 och där efter är resursbehovet två årsverken. Ett årsverke kan skötas vid Energimyndigheten genom interna arrangemang. Dessutom förutsätter behandlingen av ansökningar 2021 två tidsbundna handläggare för att minska anhopningen av ansökningar.

Behandlingen av ansökningar, tillsynen och inspektionsverksamheten i anslutning till hållbarhetssystemen förutsätter samarbete och informationsutbyte mellan Energimyndigheten, Finlands skogscentral, Tullen, Skatteförvaltningen och Livsmedelsverket. I och med att tillämpningsområdet för bestämmelserna utvidgas ökar också det internationella samarbetet med myndigheter i andra länder.

4.3.2.2 Kontrollörer

Utvidgningen av bestämmelserna om hållbarhetskriterier inverkar också på kontrollörernas verksamhet, t.ex. på de kompetensområden som krävs av kontrollörer. Kontrollörerna ska ansöka om godkännande för nya kompetensområden för att de ska kunna verifiera hållbarhetssystem som omfattar biomassabränslen. Den ändrade lagstiftningen medför extra arbete för kontrollörerna och förutsätter utbildning, extra personalresurser och uppdatering av de interna anvisningarna. Kontrollörerna kan dock i sitt arbete utnyttja den kontrollverksamhet som hänförs till produktionsstöd och utsläppshandel.

4.3.3 Konsekvenser för miljön

Syftet med bestämmelserna om hållbarhetskriterier i RED II är att säkerställa att de biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som används är hållbara ur miljösynvinkel.

Finlands nationella lagstiftning och de övervaknings- och verkställighetssystem som är i bruk ser ut att nå den nivå som krävs i RED II. Propositionen har inga konsekvenser för lagstiftningen om användning av skogar och miljöskydd, och således kommer det inte heller att göras några ändringar i t.ex. skyddsnivån. I och med propositionen kan de nya positiva konsekvenserna för miljön förbli begränsade nationellt sett. Internationellt styr lagstiftningen aktörerna att använda miljömässigt mer hållbara metoder och i fråga om importerad biomassa kan de nya bestämmelserna således ha positiva effekter på miljöns tillstånd i ursprungslandet.

Kriterierna styr verksamhetsutövarna till att välja sådana råvaror för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som inte har odlats på landområden som innehåller stora kollager i mark och vegetation. När det gäller agrobiomassa kan kriterierna utesluta en del av råvarorna som ohållbara, vilket kan ha positiva effekter t.ex. på marken.

Bestämmelserna om hållbarhetskriterier syftar också till att säkerställa en hållbar användning av naturresurser. De nya bestämmelserna torde således inte ha några betydande direkta konsekvenser för användningen av naturresurser. I och med de nya bestämmelserna kan användningen av naturresurser eller specifika råvaror minska, om vissa råvaror utesluts som ohållbara.

4.3.4 Samhälleliga konsekvenser

4.3.4.1 Regionala konsekvenser

Den skogsbiomassa som lämpar sig för energiproduktion är regionalt ojämnt fördelad i förhållande till den ökande efterfrågan, som är koncentrerad till södra Finland. När det gäller biogas finns det råvarupotential för att öka produktionen, särskilt i jordbrukets sidoströmmar och gödsel, och råvaror finns tillgängliga överallt i Finland.

Lagstiftningen kan ha positiva konsekvenser för den regionala ekonomin, om man med hjälp av den lyckas skapa tydliga förutsättningar för aktörerna inom branschen. Samtidigt kan den nya lagstiftningen ha konsekvenser för regionernas näringsverksamhet och företagens finansiering,

i synnerhet om en del av den biomassa som för närvarande finns på marknaden konstateras vara sådan att den inte uppfyller hållbarhetskriterierna.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

Det är möjligt att utvidga tillämpningsområdet för bestämmelserna om hållbarhetskriterier så att det överensstämmer med RED II genom att skapa ett eget, från den gällande nationella lagstiftningen avvikande hållbarhetssystem för fasta och gasformiga biomassabränslen som används för produktion av el, värme och kyla. Ett ytterligare alternativ är att hållbarheten endast påvisas genom frivilliga system som kommissionen erkänt.

Det är ändamålsenligt att göra det möjligt att påvisa hållbarheten hos fasta och gasformiga biomassabränslen via det nuvarande nationella systemet, med beaktande av att det nuvarande nationella hållbarhetssystemet har fungerat väl och att det kan utvidgas på ett kostnadseffektivt sätt genom att utnyttja befintliga förfaranden. Det nationella systemet gör det dessutom möjligt att beakta nationella särdrag. Samråd med den nationella myndigheten är sannolikt det effektivaste sättet att få verksamheten att överensstämma med lagstiftningen, särskilt för små aktörer som kommer att omfattas av bestämmelserna, med beaktande av den relativt snäva tidtabellen för genomförandet och kostnaderna för frivilliga system.

Förutom genom det föreslagna utvidgade nationella systemet ska det också vara möjligt för verksamhetsutövare att visa att hållbarhetskriterierna för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen är uppfyllda genom frivilliga internationella eller nationella system som kommissionen har erkänt. Det valda regleringssättet hindrar således inte verksamhetsutövarna från att välja alternativa verksamhetsmodeller för att påvisa hållbarheten.

Skyldigheten att visa att hållbarhetskriterierna för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen är uppfyllda kan i hållbarhetslagen anges som en allmän skyldighet för alla verksamhetsutövare, eftersom de biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som används för att uppnå unionens mål och fullgöra skyldigheterna när det gäller förnybar energi ska uppfylla hållbarhetskriterierna. För att bränslena ska ge rätt till stöd krävs dessutom att deras hållbarhet påvisas. Den gällande skyldigheten, som grundar sig på annan lagstiftning eller ett beslut om statsunderstöd som beviljats för en investering, gäller aktörer inom biodrivmedel och flytande biobränslen på ett täckande sätt och har samtidigt visat sig vara ett ändamålsenligt regleringssätt. Således finns det inget behov av och inga grunder för att införa en allmän skyldighet och ändra den nuvarande tillämpningspraxisen i fråga om påvisande av hållbarheten hos biodrivmedel och flytande biobränslen.

När det gäller hållbarhetskriterierna för biomassabränslen och kriterierna för minskning av växthusgasutsläppen har medlemsstaterna getts nationellt spelrum vid genomförandet av direktivet genom att göra det möjligt för dem att fastställa ytterligare hållbarhetskriterier. Att nationellt införa ytterligare kriterier för biomassabränslen kan likväl försvaga de positiva effekter som harmoniseringen av reglerna för hållbarhetskriterier har på handeln mellan medlemsstaterna. Det kan också leda till att konkurrensen mellan medlemsstaterna snedvrids. Strängare kriterier för biomassabränslen leder inte heller nödvändigtvis till minskad produktion och förbrukning av biomassa, utan snarare till att de används i andra länder, i synnerhet på ställen som inte omfattas av regleringen. Dessutom kan strängare kriterier äventyra uppnåendet av målen för förnybar energi såväl nationellt som på unionsnivå. Regeringen har därför stannat för att i propositionen föreslå att det inte fastställs nationella tilläggs-kriterier för biomassabränslen.

5.2 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater

Genomförandet av bestämmelserna om hållbarhetskriterier i RED II pågår fortfarande i de flesta medlemsstater, och enligt aktuella uppgifter har direktivet ännu inte införlivats med den nationella lagstiftningen i någon av medlemsstaterna. Några medlemsstater tillämpar dock redan hållbarhetskriterier för fasta och gasformiga biomassor. En mer omfattande granskning på finska ingår i halvtidsrapporten från arbetsgruppen för hållbarhetskriterier. Rapporten hittas i statsrådets tjänst för projektinformation på adressen valtioneuvosto.fi/sv/projekt med identifieringskod TEM039:00/2019.

5.2.1 Sverige

Sverige har inte föreskrivit om hållbarhetskriterier för fast biomassa. År 2017 kom 143 TWh av Sveriges totala energiproduktion från biomassa. Bioenergi är Sveriges största källa till förnybar energi i förhållande till den slutliga energianvändningen.

I Sverige har bestämmelserna om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen genomförts genom lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen (2010:598). Lagen trädde i kraft den 1 augusti 2010. Lagen har ändrats tre gånger (lag (2011:1065), lag (2015:838) och lag (2017:1094)) genom vilka har genomförts bl.a. de ändringar i bestämmelserna som det nationella genomförandet av ILUC-direktivet och riktlinjerna för statligt stöd förutsätter. Energimyndigheten är tillsynsmyndighet.

Närmare bestämmelser om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen finns i förordning (Förordning (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen (ändringar; SFS 2015:839, SFS 2018:1721)). Utöver dessa har Energimyndigheten ytterligare preciserat författningarna och publicerat egna bindande anvisningar i form av en myndighetsföreskrift (Staten energimyndighets föreskrifter om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen (STEMFS 2011:2, ändrad: STEMFS 2017:4)).

Tillämpningsområdet för Sveriges gällande lagstiftning om hållbarhetskriterierna överensstämmer med minimikraven i RES-direktivet. Hållbarhetskriterierna tillämpas därmed på vätskeformiga och gasformiga biodrivmedel som används för transportändamål samt på flytande biobränslen som används för el- och värmeproduktion. Tillämpningsområdet för den svenska lagen om hållbarhetskriterier fastställs utgående från rapporteringsskyldigheten. Enligt lagen är den rapporteringsskyldig som enligt lagen om skatt på energi (1994:1776) är skattskyldig eller den som helt eller delvis inte är skattskyldig, men som i yrkesmässig verksamhet använder biodrivmedel eller flytande biobränsle.

Erhållande av lagenliga skattelättnader för biodrivmedel och flytande biobränslen förutsätter att hållbarhetskriterierna är uppfyllda. Även erhållande av gröna elcertifikat för flytande biobränslen förutsätter att hållbarhetskriterierna är uppfyllda.

Hållbarhetssystemet enligt den svenska lagstiftningen motsvarar i stort sett Finlands nationella system. Det viktigaste är att verksamhetsutövaren har ett hållbarhetssystem som är godkänt av myndigheten. Hållbarhetskriterierna i lagen överensstämmer med kriterierna i RES-direktivet.

I Sverige har förberedelserna för genomförandet av RED II redan inletts. Den första fasen av genomförandet gäller artikel 30 i RED II. Dessutom har den svenska Skogsstyrelsen publicerat en utredning om uppfyllandet av kriterierna på landsnivå enligt artikel 29.6 och 29.7 i RED II.

5.2.2 Danmark

Två tredjedelar av Danmarks energi från förnybara källor kommer från bioenergi. Många stora danska energiproducenter har övergått från fossila bränslen till skogsbaserade biomassabränslen. Även produktionen av biogas har ökat under de senaste åren. År 2015 var över hälften (62 procent) av den biomassa som användes för produktion av förnybar energi fast biomassa, såsom träpelletar och skogsflis. Största delen av den fasta biomassa som används produceras i Danmark och cirka 20 procent av biomassan importeras från Baltikum och andra medlemsstater i EU. Danmark har inte infört några nationella krav för hållbar fast biomassa.

Danmark har inget eget nationellt hållbarhetssystem, och har enligt nuvarande uppgifter inte heller några planer på att skapa ett sådant. Biodrivmedlens hållbarhet påvisas genom frivilliga system.

Syftet med det frivilliga Industry Agreement (IA) som den danska fjärrvärmeföreningen och energiföreningen utarbetat är att stödja användningen av pelletar och skogsflis för el- och värmeproduktion. IA har tillämpats sedan 2015 och kan endast tillämpas på anläggningar med en effekt på över 20 MW, men det är frivilligt att följa avtalet. Agrobiomassa omfattas inte av tillämpningsområdet för IA. I avtalet ingår åtta krav som gäller bl.a. lagligheten i skogsvården och användningen av skog, skyddet av skogarnas ekosystem och skyddet av skogarnas biologiska mångfald och känsliga miljöområden samt minskningen av växthusgasutsläppen. Enbart FSC- eller PEFC-certifikat räcker inte för att visa att kraven uppfylls. Verksamhetsutövarna ska årligen publicera en årsrapport om hur kraven följs. Årsrapporten ska vara upprättad eller verifierad av en oberoende tredje part. Myndigheterna övervakar inte rapporteringen.

5.2.3 Tyskland

I Tyskland trädde en förordning om hållbarhetskriterier för biodrivmedel (Verordnung über Anforderungen an eine nachhaltige Herstellung von Biokraftstoffen (Biokraft-NachV)) i kraft den 2 oktober 2009.

En separat förordning har utfärdats om flytande biobränslen (Biomassestrom-Nachhaltigkeitsverordnung – BioSt-NachV). Behörig myndighet när det gäller hållbarhetskriterier för flytande biobränslen och biobränslen är Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (nedan kallad BLE).

Det centrala verktyget för att administrera hållbarhetssystemen är informationssystemet Nachhaltige Biomasse System (Nabisy). BLE administrerar hållbarheten hos biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassor via detta datasystem. Via datasystemet ger BLE även hållbarhetsintyg på elektronisk väg på begäran av verksamhetsutövaren eller distributören, såvida villkoren är uppfyllda. Nabisy har anslutits till informationssystemet eINa i Österrike.

Biodrivmedel ska bevisligen uppfylla hållbarhetskriterierna för att det ska vara möjligt att få den skatteförmån som avses i lagen om energiskatt. I annat fall räknas biodrivmedel in i målen enligt lagen om utsläpps begränsningar. Flytande biobränslen ska bevisligen uppfylla hållbarhetskriterierna för att det ska vara möjligt att få kompensation enligt lagen om förnybara energikällor (NawaRo-bonus).

I Tyskland finns det på förbundsstatsnivå ingen lagstiftning om hållbarhetskriterier för fast biomassa inom el- och värmeproduktion. Merparten av den fasta biomassa som används för el- och värmeproduktion produceras dock i Tyskland, som har strikta nationella skogslagar. Delstaten Berlin och energibolaget Vattenfall har undertecknat ett frivilligt avtal om hållbarheten

hos den biomassa som används vid Vattenfalls kraftverk. I avtalet fastställs en minskning av växthusgasutsläppen med 50 procent.

5.2.4 Nederländerna

I Nederländerna har bestämmelserna om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen genomförts genom en ändring av den nationella miljölagstiftningen ("Wet milieu-beheer"), som trädde i kraft den 1 januari 2011. Mer detaljerade bestämmelser om hållbarhetskriterierna togs in i en rättsakt på lägre nivå ("Besluit en ministeriële regeling hernieuwbare energie vervoer"). Systemet bygger i stor utsträckning på användningen av frivilliga system.

Nederländerna har inlett det nationella genomförandet av bestämmelserna om hållbarhetskriterier i RED II. Nederländerna har redan nu omfattande kriterier för användning av fast biomassa för el- och värmeproduktion.

Det nederländska energiavtalet (Energieakkoord) är ett avtal som ingicks 2013 mellan regeringen, energibolagen och frivilligorganisationerna. I avtalet fastställdes bl.a. hållbarhetskriterierna för biomassa som används för elproduktion. Avtalet införlivades i den nationella lagstiftningen genom en förordningsändring som trädde i kraft den 27 mars 2015. Avtalet innehåller också ett tak för mängden biomassa som får förbrännas i kolkraftverk och som kan beaktas i Nederländernas nationella mål för förnybar energi. Rijksdienst voor Ondernemend (RVO) är nationell tillsynsmyndighet.

Påvisandet av biomassornas hållbarhet är kopplat till statligt stöd (SDE+). Bestämmelser om hållbarhetskriterier för fast biomassa vid energiproduktion finns i förordningen om bedömning av överensstämmelse för fast biomassa för energitillämpningar ("Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassing"). Stödmottagaren ska påvisa hållbarheten hos fast biomassa när fast biomassa omvandlas till ånga genom förbränning av träpelletar i en ångpanna vars effekt överstiger 5 MW eller när fast biomassa används tillsammans med kol för att producera el i ett kolkraftverk med en kapacitet som överstiger 100 MW. Statligt stöd beviljas för användning av fast biomassa för både elproduktion och uppvärmning. Anläggningens minskning av växthusgasutsläpp ska vara minst 70 procent jämfört med referensvärdet för fossila bränslen i RES-direktivet.

Stödtiden för användning av fast biomassa för värmeproduktion är 12 år. Stödmottagaren ska visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda antingen på regional nivå eller på brukningsenhetsnivå. Från och med 2026 kan hållbarheten påvisas endast på brukningsenhetsnivå.

I förordningen fastställs också hållbarhetskriterier för fast biomassa som används vid elproduktion eller CHP-anläggningar. Stödtiden är åtta år. Stödmottagaren ska visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda för biomassa som härstammar från en brukningsenhet på över 500 hektar. Påvisandet av hållbarheten hos biomassa från brukningsenheter på mindre än 500 hektar beror på när anläggningen har tagits i drift.

Hållbarhetskriterierna för fasta biomassor inbegriper krav som bl.a. gäller minskning av växthusgasutsläppen och beräkning av minskningen, markvård vid användning av avfall från natur- och landskapsvårdsområden och jordbruk, förändringar i markanvändningen, hållbar skogsvård och massbalans. Kraven omfattar sammanlagt 15 lägre mål.

Biomassans hållbarhet kan påvisas antingen genom verifiering eller certifiering. Nederländernas ekonomi- och klimatminister beslutar vilka certifikat som godkänns för att påvisa hållbarheten. I dagsläget har regeringen godkänt bland annat FSC och ISCC Solid Biomass. Ministern fastställer också de godkända kontrollörssammanslutningarna.

5.2.5 Belgien

I Belgien är det de tre regionerna Bryssel, Flandern och Vallonien som har ansvaret för att genomföra den nationella energipolitiken. År 2002 införde regionerna gröna certifikat för att främja användningen av förnybara energikällor i elproduktionen genom ett kvotsystem. Elproducenterna ska visa att de inom ramen för den regionala kvoten har levererat energi från förnybara energikällor till slutkonsumenterna.

Alla tre regioner har mål för minskning av växthusgasutsläppen. Antalet certifikat som utfärdas i Vallonien och Bryssel bestäms utifrån hur mycket växthusgasutsläppen har minskats. I Flandern bestäms certifikatets värde med hjälp av en energibalans under hela livscykeln. Kvotsystemen i Flandern och Vallonien innehåller också hållbarhetskriterier för användningen av skogsbiomassa: elproducenterna ska bevisa att den skogsbiomassa som används härstammar från skogsmark som odlats upp och förvaltats på ett hållbart sätt.

Dessutom får gröna certifikat inte utfärdas i Flandern för skogsbiomassa som kan användas för andra ändamål, t.ex. inom pappers- eller träförädlingsindustrin. De ovannämnda typerna av skogsbiomassa definieras i samarbete mellan avfallsmyndigheten och pappersindustrin. I Vallonien ska råvaror vara hållbara på ett sådant sätt att användningen av dem inte får äventyra kommande generationers möjligheter att utnyttja samma råvara.

5.2.6 Österrike

I Österrike utgör marknadsförordningen om spannmålsbaserade råvaror för biodrivmedel och bränsleförordningen ett nationellt regelverk för biodrivmedel. Tillämpningsområdet för bränsleförordningen omfattar producenter, importörer och återförsäljare av biodrivmedel samt marknadsförare.

Österrike har ett eget nationellt system som förvaltas av Österrikes miljömyndighet. Företagen kan påvisa biodrivmedlens hållbarhet antingen genom ett frivilligt eller ett nationellt system. Om ett företag vill tillämpa dubbelräkning är det obligatoriskt att använda det nationella systemet. Österrike har ett nationellt informationssystem kallat e1Na. Med hjälp av informationssystemet kan verksamhetsutövarna bedriva handel och utfärda hållbarhetsintyg. e1Na är anslutet till det tyska systemet Nabisy.

Sedan 2009 har man varit skyldig att ersätta 5,75 procent av fossila drivmedel med biodrivmedel. Skyldigheten avser biodrivmedlens andel jämfört med fossila bränslen i relation till deras energiinnehåll. Från och med 2020 är siffran 8,45 procent.

Österrike har inte föreskrivit om hållbarhetskriterier för fast biomassa inom el- och värmeproduktion.

6 Remissvar

Utkastet till proposition var på remiss från den 28 januari till och med den 13 mars 2020 på webbplatsen utlåtande.fi. Begäran om utlåtande om propositionsutkastet sändes till kommuni-

RP 70/2020 rd

kationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, justitieministeriet, finansministeriet, miljöministeriet, Energimyndigheten, Försörjningsberedskapscentralen, Naturresursinstitutet, Forststyrelsen, Skatteförvaltningen, Finlands miljöcentral, Ackrediteringstjänsten FINAS vid Säkerhets- och kemikalieverket, Motiva Oy, Teknologiska forskningscentralen VTT, Tapio Ab, Bioenergi rf, Finlands näringsliv rf, Finsk Energiindustri rf, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Skogsindustrin rf, Suomen Biokierto ja Biokaasu ry, Finlands naturskyddsförbund rf samt av verksamhetsutövare som har ett hållbarhetssystem och kontrollörsbolag.

Det kom in sammanlagt 22 utlåtanden. De lämnades av kommunikationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, justitieministeriet, finansministeriet, miljöministeriet, Energimyndigheten, Försörjningsberedskapscentralen, Forststyrelsen, Skatteförvaltningen, Bioenergi rf, Finlands näringsliv rf, Finsk Energiindustri rf, Skogsindustrin rf, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Suomen Biokierto ja Biokaasu ry, Finlands Kommunförbund rf, Finlands naturskyddsförbund rf, WWF Finland, ALVA yhtiöt Oy, Neste Abp, North European Oil Trade Oy och St1 Nordic AB. Begäran om utlåtande och de inkomna utlåtandena finns antingen på webbplatsen utlatande.fi eller i statsrådets tjänst för projektinformation på adressen valtioneuvosto.fi/sv/projekt med identifieringskod TEM039:00/2019. I statsrådets tjänst för projektinformation finns också ett sammandrag av de utlåtanden som lämnats in.

I utlåtandena ansågs utkastet till proposition i huvudsak vara sakligt och omsorgsfullt berett. Vikten av ett smidigt genomförande framhölls; det kan uppnås genom att myndigheterna ger tillräckliga anvisningar och att Energimyndigheten tillförsäkras tillräckliga resurser samt genom att lagförslaget i enlighet med förslaget träder i kraft den 1 januari 2021. Två av remissorganen ansåg att propositionens hållbarhetskriterier inte räcker till för att säkerställa en hållbar användning av biomassa. Flertalet såg det å andra sidan som viktigt att det på nationell nivå inte fastställs ytterligare hållbarhetskriterier för biomassabränslen. Det var enligt remissorganen dessutom viktigt att påvisandet av hållbarhet inte ökar företagens administrativa bördor oskäligt. Avgränsningen av tillämpningen av hållbarhetskriterierna endast till anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 20 MW när det gäller fasta biomassabränslen och en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 2 MW när det gäller gasformiga biomassabränslen ansågs vara en godtagbar och ändamålsenlig lösning. I utlåtandena efterfrågades preciseringsringar i synnerhet av lagens tillämpningsområde i fråga om projekt som beviljats statsunderstöd, fastställandet av anläggningars sammanlagda installerade tillförda effekt och tillämpningen av kriterierna för minskade växthusgasutsläpp.

Utlåtandena behandlades i arbetsgruppen för hållbarhetskriterier den 20 mars 2020.

Med anledning av utlåtandena ändrades övergångsbestämmelserna i lagförslaget om ändring av hållbarhetslagen och preciserades vissa definitioner och hållbarhetskriterier, metoden för upprättande av en massbalans och kraven på innehållet i rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna. En precisering har också gjorts av Energimyndighetens tillsyns rätt över certifieringsorganen för frivilliga system och av motiven till den rätt att få uppgifter som avses i lagens 32 § samt av bestämmelsens förhållande till grundlagen. Till 2 § i lagförslaget fogades också en bestämmelse om avgränsning av tillämpningsområdet för hållbarhetslagen i fråga om små anläggningar som från biomassabränslen producerar el, värme eller kyla inte och som erhållit statligt stöd. Vidare fogades till lagförslaget ett bemyndigande att utfärda förordning om fastställande och beräkning av sammanlagd installerad tillförd effekt vid anläggningar som producerar el, värme eller kyla från biomassabränslen.

I övrigt föreslog inte remissorganen några ändringar som skulle förutsatt precisering eller ändring av propositionen.

De uppfattningar om fastställande och beräkning av sammanlagd installerad tillförd effekt och om beräkning av minskningen av växthusgasutsläpp som framfördes i utlåtandena kunde inte fullt ut beaktas i den här propositionen. Remissvaren kommer i det fortsatta verkställandet till denna del att beaktas i statsrådets förordning och Energimyndighetens anvisningar.

Utkastet till proposition har granskats vid justitieministeriets laggranskning.

7 Specialmotivering

7.1 Lag om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen

1 §. Lagens tillämpningsområde. Det föreslås att hållbarhetslagens tillämpningsområde utvidgas till att i enlighet med RED II omfatta fasta och gasformiga biomassabränslen. Lagen ska i fortsättningen också tillämpas på fasta biomassabränslen och på gasformiga biomassabränslen som inte används för transportändamål.

Enligt artikel 29.1 i RED II ska biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen uppfylla hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp i RED II för att de ska kunna beaktas när det gäller uppfyllandet av unionens mål och skyldigheter avseende förnybar energi och för att de ska vara stödberättigande.

2 §. Lagens samband med annan lagstiftning. Paragrafens 1 och 2 mom. ändras så att sambandet med annan lagstiftning också gäller biomassabränslen i enlighet med artikel 29.1 i RED II. Till paragrafen fogas dessutom ett 3 mom., där det i fråga om biomassabränslen föreskrivs om en avgränsning av tillämpningsområdet i enlighet med artikel 29.1 fjärde stycket i RED II.

Paragrafens 1 mom. kompletteras så att skyldigheten att tillämpa bestämmelserna om hållbarhetskriterier i 2 kap. och att visa att de uppfyller hållbarhetskriterierna i enlighet med 3 kap. i fortsättningen också gäller biomassabränslen och råvaror till sådana.

Paragrafens 2 mom. kompletteras så att hållbarhetslagen i fortsättningen också tillämpas på sådana biomassabränslen vilkas användning och produktion omfattas av ett investeringsprojekt för vilket statsunderstöd har beviljats enligt statsunderstödslagen (688/2001) eller någon annan lag. Statsunderstöd enligt detta moment är enligt förslaget inte stöd som beviljats för odling av skogsbiomassa eller agrobiomassa, såsom stöd som beviljats med stöd av den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (34/2015).

Enligt 3 mom. 1 punkten tillämpas lagen dock inte på en sådan stödmottagare som avses i 2 mom., om fasta biomassabränslen används i en anläggning som producerar el, värme eller kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på mindre än 20 megawatt. I 3 mom. 2 punkten anges på motsvarande sätt att lagen inte tillämpas på en sådan stödmottagare som avses i 2 mom., om gasformiga biomassabränslen används i en anläggning som producerar el, värme eller kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 2 megawatt. Energimyndigheten ska för varje enskilt projekt i fråga om storleksbegränsningen bedöma om denna lag ska tillämpas vid påvisande av att hållbarhetskriterierna uppfylls.

2 a §. Skyldighet att påvisa biomassabränslets hållbarhet. I den nya 2 a § föreskrivs om verksamhetsutövarens skyldighet att visa att biomassabränslen uppfyller hållbarhetskriterierna, om det inte föreskrivs om skyldigheten i annan lagstiftning. I enlighet med artikel 29.1 fjärde stycket i RED II ska små anläggningar som producerar el, värme och kyla falla utanför tillämpningsområdet.

Hållbarhetslagen är i dag en s.k. ramlag vars bestämmelser tillämpas med stöd av en skyldighet enligt någon annan lag eller ett beslut om statsunderstöd. Med beaktande av att de biomassabränslen som används för att uppnå unionens mål och fullgöra skyldigheterna när det gäller förnybar energi ska uppfylla hållbarhetskriterierna, är det nödvändigt att i 2 a § föreskriva om en skyldighet att påvisa hållbarheten för de verksamhetsutövare som inte med stöd av annan lagstiftning eller ett statsunderstödsbeslut är skyldiga att visa att hållbarhetskriterierna för biomassabränslen är uppfyllda. Skyldigheten att visa att ett parti med biomassabränslen eller råvaror uppfyller hållbarhetskriterierna grundar sig i första hand på annan lagstiftning som specificeras i 2 § eller på ett beslut om statsunderstöd som beviljats för investering. Ingen separat skyldighet att påvisa hållbarheten föreskrivs för produktion eller framställning eller frisläppande för konsumtion av biodrivmedel och inte heller för framställning eller användning av flytande biobränslen.

I 1 punkten föreskrivs att verksamhetsutövaren, om den inte är skyldig att visa fasta biomassabränslets hållbarhet med stöd av annan lagstiftning eller beslutet om statsunderstöd, dock ska visa att bränslena uppfyller hållbarhetskriterierna, om den använder sådana i en anläggning som producerar el, värme eller kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 20 megawatt. På motsvarande sätt ska verksamhetsutövaren enligt 2 punkten visa att de gasformiga biomassabränslena uppfyller hållbarhetskriterierna enligt lagen, om den använder sådana i en anläggning som producerar el, värme eller kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 2 megawatt. Skyldigheten gäller inte aktörer som producerar eller framställer biomassabränslen. Energimyndigheten kan med stöd av 35 § 1 mom. 2 punkten i hållbarhetslagen förelägga en verksamhetsutövare att ansöka om godkännande av ett hållbarhetssystem.

I paragrafens 2 mom. finns ett bemyndigande att utfärda förordning. Med stöd av bemyndigandet får närmare bestämmelser om fastställande och beräkning av sammanlagd installerad tillförd effekt i anläggningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

2 b §. Rätt att påvisa hållbarhet. I den nya 2 b § föreskrivs om rätten för den i 5 § i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992) avsedda Försörjningsberedskapscentralen att visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda i enlighet med denna lag. Genom bestämmelsen säkerställs att Försörjningsberedskapscentralen i fortsättningen kan påvisa hållbarheten hos de biodrivmedel som anskaffats för säkerhetsupplagen av råolja och petroleumprodukter.

3 §. Myndigheterna och deras uppgifter. I paragrafens 2 mom. ändras myndighetens namn från Energimarknadsverket till Energimyndigheten. Myndighetens namn ändrades den 1 januari 2014. I 2 mom. föreskrivs dessutom om en ny uppgift för Energimyndigheten, nämligen att utöva tillsyn över certifieringsorgan för de frivilliga nationella och internationella system som Europeiska kommissionen har erkänt.

Enligt artikel 30.9 andra stycket i RED II ska medlemsstaternas behöriga myndigheter övervaka den verksamhet som bedrivs av certifieringsorgan som utför oberoende granskning inom ramen för ett frivilligt system. Certifieringsorgan ska på begäran av behöriga myndigheter lämna all relevant information som krävs för att övervaka verksamheten, inklusive exakt datum, tidpunkt och plats för granskningarna. Om medlemsstaterna upptäcker problem med bristande överensstämmelse ska de skyndsamt informera det frivilliga systemet. Närmare bestämmelser om Energimyndighetens rätt att få uppgifter finns i 32 §.

Den gällande hållbarhetslagen ger inte Energimyndigheten rätt att utöva tillsyn över certifieringsorgan för frivilliga system. Med stöd av bestämmelsen har Energimyndigheten rätt att övervaka certifieringsorgan för frivilliga system exempelvis i situationer där hållbarheten för biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen visas med hjälp av frivilliga system.

Energimyndigheten ska informera det frivilliga systemet om den upptäcker att ett certifieringsorgan inte följer kraven.

4 §. Definitioner. Artikel 2 i RED II innehåller de viktigaste definitionerna med tanke på tillämpningen av direktivet. När det gäller de definitioner som rör bestämmelserna om hållbarhetskriterier gjordes vissa tillägg och ändringar i definitionerna enligt RES-direktivet, i synnerhet på grund av att tillämpningsområdet för kriterierna utvidgades till att gälla även fasta biomassabränslen och andra gasformiga biomassabränslen än sådana som används för transportändamål. För att säkerställa en enhetlig tillämpningspraxis är det viktigt att de olika bränslena skiljs åt definitionsmässigt och att definitionerna i RED II tas in i hållbarhetslagen som sådana.

Definitionen av restprodukt från bearbetning i RES-direktivet ändrades till en definition av restprodukt i RED II. Den term som definieras i paragrafens 2 punkt ändras således för att motsvara terminologin i RED II. Innehållsmässigt motsvarar definitionen av restprodukt den nuvarande definitionen av restprodukt från bearbetning. I fråga om processrester som godkänts i gällande hållbarhetssystem bedömer Energimyndigheten i samband med handläggningen av ändringsansökningarna och från fall till fall hur råvaran ska klassificeras.

Definitionen av restprodukt i 3 punkten stryks och i punkten ges en definition av restprodukter som kommer direkt från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk i enlighet med artikel 2.44 i RED II. Med dessa avses restprodukter som direkt genereras inom jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk. Restprodukter från relaterad industri eller bearbetning inbegrips inte.

Definitionen av biodrivmedel i 5 punkten ändras för att stämma överens med RED II så att den i fortsättningen endast avser vätskeformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål. Gasformiga bränslen såsom biogas räknas därmed inte längre som biodrivmedel.

I 7 punkten ges en definition av biomassabränsle som motsvarar artikel 2.27 i RED II. Med biomassabränslen avses gasformiga och fasta bränslen som framställs av biomassa oavsett deras användningsändamål.

I artikel 2.28 i RED II infördes också en egen definition av biogas. I paragrafens 8 punkt ges därför en definition av biogas, enligt vilken biogas avser gasformiga bränslen som framställs av biomassa.

Definitionen av råvara flyttas till 9 punkten och den kompletteras dessutom så att råvara i fortsättningen också avser biomassa som används för produktion eller framställning av biomasabränslen.

I artikel 2 i RED II infördes nya definitioner av agrobiomassa och skogsbiomassa, för vilka det anges separata hållbarhetskriterier i artikel 29 i RED II. I 10 och 11 punkten ges således definitioner av agrobiomassa respektive skogsbiomassa.

Definitionen av frisläppande för konsumtion flyttas till 12 punkten.

Definitionen av verksamhetsutövare flyttas till 13 punkten. Definitionen kompletteras så att en verksamhetsutövare i fortsättningen avser en juridisk eller fysisk person som producerar, framställer, förvärvar, importerar, frisläpper för konsumtion eller använder råvaror, biodrivmedel, flytande biobränslen, biomasabränslen eller bränslen som innehåller sådana, eller en juridisk eller fysisk person som har den faktiska bestämmanderätten över verksamheten och på vilken lagen tillämpas enligt 2, 2 a eller 2 b §.

RP 70/2020 rd

Definitionen av hållbarhetskriterier flyttas till 14 punkten och kompletteras i enlighet med det utvidgade tillämpningsområdet. Med hållbarhetskriterier avses de krav som ställs på biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen enligt 5 a § 2 mom., 6–10 och 10 a §.

I 15 punkten införs en definition av ursprungsområde i enlighet med artikel 2.30 i RED II. Med ursprungsområde avses det geografiskt avgränsade område där bränsleråvaran för skogsbiomassan tas, om vilket det finns tillförlitlig och oberoende information och där förhållandena är tillräckligt homogena för att riskerna i fråga om skogsbiomassans hållbarhet och lagenlighet ska kunna bedömas.

Punkt 1, 4 och 6 ändras inte.

5 §. Tillämpning av hållbarhetskriterierna. Paragrafen ändras så att hållbarhetskriterierna i fortsättningen ska tillämpas inte bara på biodrivmedel och flytande biobränslen utan också på biomassabränslen. I paragrafen införs dessutom regler för tillämpningen av de kriterier som gäller agrobiomassa och skogsbiomassa.

Enligt 1 mom. ska biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen uppfylla kriteriet för minskade växthusgasutsläpp enligt 6 § oberoende av om råvaran är producerad inom Europeiska unionen eller utanför den. I artikel 29.1 i RED II anges kriterier för minskade växthusgasutsläpp inte bara för anläggningar som producerar biodrivmedel, biogas som konsumeras inom transportsektorn och flytande biobränslen utan också för anläggningar som producerar el, värme eller kyla från biomassabränslen.

Enligt 2 mom. ska biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från agrobiomassa uppfylla hållbarhetskriterierna enligt 7–9 § oberoende av om råvaran är producerad inom Europeiska unionen eller utanför den. Hållbarhetskriterierna för agrobiomassa i 7–9 § motsvarar artikel 29.3–5 i RED II.

Enligt 3 mom. ska biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa uppfylla kriterierna enligt 10 och 10 a § oberoende av om råvaran är producerad inom Europeiska unionen eller utanför den. Hållbarhetskriterierna för skogsbiomassa i 10 och 10 a § motsvarar artikel 29.6–7 i RED II.

5 a §. Avfall och restprodukter. I den nya 5 a § föreskrivs det om ett undantag som gäller tillämpningen av hållbarhetskriterierna på annat avfall och andra restprodukter än avfall och restprodukter som kommer direkt från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk. Det föreskrivs också om ett nytt kriterium för avfall och restprodukter från jordbruksmark. Definitionerna på avfall och restprodukt ingår i 4 §.

Enligt artikel 29.1 andra stycket i RED II behöver biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som framställts av avfall och restprodukter, utom restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk, endast uppfylla kriterierna för minskade växthusgasutsläpp i punkt 10. Detta stycke tillämpas också på avfall och restprodukter som först bearbetas till en produkt innan den bearbetas ytterligare till biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen.

Med stöd av 1 mom. behöver biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som framställts av avfall och restprodukter, utom restprodukter som kommer direkt från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk, endast uppfylla kriterierna för minskade växthusgasutsläpp i 6 §. Detta moment ska också tillämpas på avfall och restprodukter som först bearbetas till en

produkt innan den bearbetas ytterligare till biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen.

I artikel 29.2 i RED II fastställs ett ytterligare kriterium för avfall och restprodukter från jordbruksmark, enligt vilket operatörer eller nationella myndigheter ska ha övervaknings- eller förvaltningsplaner för att hantera påverkan på jordbeskaffenheten och markens kollager. Med operatör enligt artikeln avses en verksamhetsutövare som ansvarar för att påvisa hållbarheten hos biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen.

Enligt 2 mom. ska verksamhetsutövaren för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som framställts av avfall och restprodukter som kommer från jordbruksmark ha övervaknings- eller förvaltningsplaner för att hantera påverkan på jordbeskaffenheten och markens kollager. Eftersom avfallet och restprodukterna ska komma direkt från jordbruksmark, gäller tilläggsriteriet inte automatiskt allt avfall och alla restprodukter från jordbruk.

De nationella myndigheterna har för närvarande inga sådana övervaknings- eller förvaltningsplaner som kan visa att tilläggsriteriet är uppfyllt. Eftersom få verksamhetsutövare använder restprodukter och avfall som kommer från jordbruksmark och förhållandena varierar är det inte ändamålsenligt att myndigheterna utarbetar övervaknings- och förvaltningsplaner. Det är således mer ändamålsenligt att ålägga verksamhetsutövaren ansvaret för att visa att tilläggsriteriet är uppfyllt.

Kommissionen har i samband med beredningen av riktlinjer för genomförandet av hållbarhetskriterierna i RED II beställt en utredning av nederländska Navigant. Ett av syftena med utredningen är att ta fram ett förslag till anvisningar om bedömning av huruvida hållbarhetskriterierna för agrobiomassa uppfylls och om de bevismedel som står till buds. Anvisningarna från kommissionen spelar en central roll när det gäller att visa att tilläggsriteriet är uppfyllt.

Med stöd av bemyndigandet i 11 § i hållbarhetslagen att utfärda förordning om hållbarhetskriterierna vore det möjligt att utfärda närmare bestämmelser om visande av att hållbarhetskriterierna är uppfyllda, t.ex. om de innehållsmässiga kraven på övervaknings- och förvaltningsplaner. I Energimyndighetens anvisningar preciseras dessutom hur det kan visas att ett tilläggsriterium har uppfyllts.

6 §. Minskning av växthusgasutsläpp. Minimivärdena för minskning av växthusgasutsläpp enligt RED II tas in i 6 § som sådana, så att de omfattar kraven på minskning av växthusgasutsläpp från biodrivmedel, biogas och flytande biobränslen som konsumeras inom transportsektorn samt biomassabränslen. Kriterierna tillämpas inte på el, värme och kyla som produceras från fast kommunalt avfall.

Paragrafens 1 och 2 mom. ändras för att motsvara artikel 29.10 i RED II och till paragrafen fogas ett 3 mom. Samtidigt ändras terminologin i paragrafen för att stämma överens med RED II. Dessutom föreslås det i propositionens lagförslag 2 att 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i en ändringslag (388/2017) upphävs som obehövt. Momentet gäller minskning av växthusgasutsläpp.

Enligt 1 mom. 1 punkten ska växthusgasutsläppen under hela livscykeln från biodrivmedel, biogas som konsumeras inom transportsektorn och flytande biobränslen vara minst 50 procent mindre jämfört med utsläppen från motsvarande fossilt bränsle i anläggningar som var i drift den 5 oktober 2015 eller tidigare. Enligt 2 punkten är kravet på minskade växthusgasutsläpp

minst 60 procent i anläggningar där driften inleddes mellan den 6 oktober 2015 och den 31 december 2020. Enligt 3 punkten skärps kravet på minskade växthusgasutsläpp till 65 procent i anläggningar där driften inleddes den 1 januari 2021 eller därefter.

I 2 mom. föreskrivs om kriterierna för minskning av växthusgasutsläppen för el, värme och kyla som produceras från biomassabränslen. Enligt 2 mom. 1 punkten ska växthusgasutsläppen under hela livscykeln från el, värme och kyla producerad från biomassabränslen vara minst 70 procent mindre jämfört med utsläppen från motsvarande fossilt bränsle i anläggningar där driften inleddes mellan den 1 januari 2021 och den 31 december 2025. Enligt 2 mom. 2 punkten skärps kravet på minskade växthusgasutsläpp till 80 procent i anläggningar där driften inleddes den 1 januari 2026 eller därefter.

Enligt artikel 29.10 andra stycket i RED II ska en anläggning anses vara i drift när den fysiska produktionen av biodrivmedel, biogas som konsumeras inom transportsektorn och flytande biobränslen och den fysiska produktionen av värme och kyla samt el från biomassabränslen har inletts.

Artikel 31 i RED II innehåller bestämmelser om beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen. Mer detaljerade regler för beräkning av växthusgasutsläppen från biodrivmedel och flytande biobränslen finns i bilaga II till RED II V. Mer detaljerade regler för beräkning av växthusgasutsläppen från biomassabränslen finns i bilaga VI till RED II. En minskning av växthusgasutsläppen kan påvisas genom att använda de normalvärden som anges i bilagorna V och VI till RED II, genom att beräkna minskningen av växthusgasutsläpp på grundval av de faktiska värdena i processen enligt beräkningsreglerna i bilagorna V och VI till direktivet eller genom att använda en kombination av de två metoderna.

Den preciserande bestämmelsen om fastställande av växthusgasutsläpp från avfall och restprodukter flyttas till paragrafens 3 mom. Avfall och restprodukter ska inte anses ge upphov till växthusgasutsläpp under livscykeln fram till dess att de samlas in, oavsett om de bearbetas till mellanliggande produkter innan de omvandlas till slutprodukten. Bestämmelsen motsvarar tredje stycket under punkt 18 i del C i bilaga V till RED II, som inte har ändrats från den tidigare bestämmelsen i RES-direktivet.

Med stöd av bemyndigandet i 11 § i hållbarhetslagen att utfärda förordning om hållbarhetskriterierna är det möjligt att utfärda närmare bestämmelser om beräkning av minskningen av växthusgasutsläpp.

6 a §. *Övriga krav på el som produceras från biomassabränslen.* Den föreslagna nya 6 a § innehåller bestämmelser om övriga krav på el som produceras från biomassabränslen.

El som produceras från biomassabränslen ska i enlighet med artikel 29.11 i RED II uppfylla ett eller flera av de energieffektivitetskrav som fastställs i artikelns led a–d. Anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på mindre än 50 megawatt ska inte omfattas av kraven i denna paragraf.

I 1 mom. föreskrivs det att om el från biomassabränslen produceras i en anläggning med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 50 och högst 100 megawatt, ska elproduktionen i anläggningen uppfylla minst ett av de krav som anges i 1–3 punkten. Anläggningen ska i elproduktionen antingen tillämpa högeffektiv kraftvärmeteknik eller, om den enbart producerar el, uppfylla de verkningsgrader som motsvarar bästa tillgängliga teknik (BAT-AEEL) enligt definitionen i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1442 eller tillämpa avskiljning och lagring av koldioxid från biomassa.

I 2 mom. föreskrivs det att om el från biomassabränslen produceras i en anläggning med en sammanlagd installerad tillförd effekt på mer än 100 megawatt, ska elproduktionen i anläggningen uppfylla minst ett av de krav på elproduktionen som anges i 1–3 punkten. Anläggningen ska i elproduktionen antingen tillämpa högeffektiv kraftvärmeteknik eller, om den enbart producerar el, uppnå en elverkningsgrad netto på minst 36 procent eller tillämpa avskiljning och lagring av koldioxid från biomassa.

I 3 mom. preciseras att kraven i 1 och 2 mom. tillämpas på anläggningar som tas i drift eller ställs om till användning av biomassabränslen efter den 25 december 2021.

I enlighet med artikel 29.11 tredje stycket i RED II påverkar kravet i paragrafen emellertid inte rätten till offentligt stöd beviljat enligt stödsystem i enlighet med artikel 4 i RED II som godkänns senast den 25 december 2021. Anläggningar som är föremål för en särskild underrättelse från en medlemsstat till kommissionen baserad på att det anses föreligga ett hot mot en trygg elförsörjning kan också lämnas utanför tillämpningsområdet för kravet.

I 4 mom. föreskrivs om ett undantag enligt artikel 29.11 andra stycket i RED II. Enligt 4 mom. kan det dock inte påvisas att biomassabränsle som används i en anläggning som tillämpar högeffektiv kraftvärmeteknik är hållbart, om anläggningen använder fossila bränslen som huvudsakligt bränsle och det finns en kostnadseffektiv potential för tillämpning av högeffektiv kraftvärmeteknik enligt den bedömning som gjorts i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG. Fossila bränslen betraktas som anläggningens huvudsakliga bränsle om deras andel är mer än 50 procent.

7 §. *Biologisk mångfald.* Hållbarhetskriteriet för biologisk mångfald i paragrafen ändras så att det gäller ursprunget för agrobiomassa.

Enligt paragrafen får vid framställningen av biodrivmedel, flytande biobränsle eller biomassabränsle inte användas agrobiomassa som producerats på mark som vid jämförelsetidpunkten eller senare haft stor biologisk mångfald. Som sådan mark ska betraktas naturskog och annan trädbevuxen mark enligt artikel 29.3 a, skog och annan trädbevuxen mark med stor biologisk mångfald enligt artikel 29.3 b, naturskyddsområden enligt artikel 29.3 c och gräsmark med stor biologisk mångfald omfattande mer än en hektar enligt artikel 29.3 d i RED II. Det är dock tillåtet att använda råvaran, om det finns belägg för att råvaruproduktionen i ett naturskyddsområde inte påverkar naturskyddsändamålet eller för att skörd av råvaran på en gräsmark är nödvändig för att bevara markens status som gräsmark med stor biologisk mångfald. Bestämmelsen i RED II motsvarar det som föreskrivs i RES-direktivet med undantag för led b.

Momentets 1 punkt förblir oförändrad. Momentets 2 punkt ändras och i punkten föreskrivs om i artikel 29.3 b i RED II avsedd skog och annan trädbevuxen mark med stor biologisk mångfald som är rik på arter och inte skadad eller som av den relevanta behöriga myndigheten har konstaterats ha stor biologisk mångfald, om det inte finns belägg för att råvaruproduktionen inte påverkar naturskyddsändamålet.

Momentets 2 punkt flyttas och blir 3 punkten utan att innehållet ändras.

Momentets 3 punkt om gräsmark med stor biologisk mångfald flyttas till 4 punkten och kompletteras dessutom så att gräsmarken ska omfatta mer än en hektar. Enligt artikel 29.3 andra stycket i RED II får kommissionen dessutom anta genomförandeakter för att närmare specificera kriterier för att avgöra vilken gräsmark som ska betraktas som gräsmark med stor biologisk mångfald, omfattande mer än en hektar.

8 §. Ändrad markanvändning. Det inledande stycket i paragrafen ändras så att hållbarhetskriteriet för ändrad markanvändning ändras till att gälla agrobiomassa i enlighet med RED II.

Med stöd av paragrafen får vid framställningen av biodrivmedel, flytande biobränsle eller biomassabränsle inte användas agrobiomassa som producerats på mark som vid jämförelsetidpunkten haft stora kollager, men inte längre har det. Mark med stora kollager är våtmarker enligt artikel 29.4 a, kontinuerligt skogsklädda områden enligt artikel 29.4 b och mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och trädkronor som täcker mellan 10 och 30 procent av ytan enligt artikel 29.4 c i RED II. Hållbarhetskriteriet för ändrad markanvändning ska dock inte tillämpas om markanvändningsformen på området inte har ändrats permanent efter jämförelsetidpunkten. Bestämmelsen i RED II motsvarar det som tidigare föreskrivits i RES-direktivet, och därför behöver 1–3 punkten i paragrafen inte ändras.

9 §. Dränering av torvmarker. Hållbarhetskriteriet för dränering av torvmarker i paragrafen ändras så att det gäller agrobiomassa i stället för råvara. Artikel 29.5 i RED II motsvarar i övrigt motsvarande bestämmelse i RES-direktivet, och innehållet i och tolkningen av paragrafen förblir således oförändrad till övriga delar.

10 §. Kriterier för skogsbiomassa. Det föreslås att paragrafens rubrik och innehåll ändras. Bestämmelserna om jordbruksråvaror stryks som onödiga och i paragrafen införs bestämmelser om de kriterier för skogsbiomassa som anges i artikel 29.6 i RED II.

När det gäller kriterierna för skogsbiomassa tillämpas ett s.k. riskbaserat tillvägagångssätt, dvs. utifrån kriterierna bedöms lämpligheten av åtgärder som vidtas antingen på lands- eller ursprungsområdesnivå för att minimera risken för att ohållbar skogsbiomassa används för produktion av bioenergi. I artikel 29.6 a i RED II anges kriterier på landsnivå för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa och som ska uppfyllas för att risken för att ohållbar skogsbiomassa används ska kunna anses minimerad. Fokus i granskningen ligger på den gällande nationella eller regionala lagstiftningen i det aktuella landet och på de övervaknings- och kontrollsystem som tillämpas för att säkerställa att kriterierna är uppfyllda.

I 1 mom. föreskrivs det om kriterier på landsnivå. För att skogsbiomassa ska betraktas som hållbar ska den enligt 1 mom. komma från en stat som har en gällande nationell eller regional lagstiftning samt övervaknings- och kontrollsystem som säkerställer att kriterierna i momentets punkter är uppfyllda. För det första ska det genom nationella lagar och övervakningssystem enligt 1 punkten säkerställas att skördeverksamheten sker på ett lagenligt sätt och enligt 2 punkten att kravet på skogsförnygring uppfylls. Enligt 3 punkten ska den nationella eller regionala lagstiftningen och övervakningssystemen också säkerställa att arealer som avsatts för naturskyddsändamål, dvs. arealer som enligt internationell eller nationell rätt eller av relevant behörig myndighet utsetts för naturskyddsändamål, inklusive sådana arealer på våtmarker och torvmarker, skyddas. Dessutom ska den nationella lagstiftningen och övervakningssystemen i det land där skördeverksamheten sker enligt 1 mom. 4 punkten säkerställa att hänsyn tas till bevarandet av jordbeskaffenheten och den biologiska mångfalden i syfte att minimera de negativa effekterna och enligt 5 punkten att skogens produktionskapacitet på lång sikt upprätthålls eller förbättras.

Kommissionen har beställt en utredning för att underlätta genomförandet av bestämmelserna om hållbarhetskriterier. Ett av syftena med utredningen är att utveckla ett förslag till anvisningar om genomförandet av en granskning av skogsbiomassa utifrån en riskbaserad modell, inklusive anvisningar om bedömningen av huruvida kriterierna uppfylls och om de bevismedel som står till buds. Utredningen går dessutom igenom den nationella lagstiftningen i alla medlemsstater

och i fem stater utanför EU (Förenta staterna, Kanada, Ryssland, Ukraina och Vitryssland) och granskar om kriterierna på landsnivå uppfylls. Om några medlemsstater görs dessutom en noggrannare fallstudie som åskådliggör metoder för att påvisa överensstämmelse med kraven.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs det om möjligheten att påvisa att skogsbiomassan är hållbar inom det ursprungsområde som avses i 4 § 15 punkten. Om det inte finns bevis på landsnivå för att kriterierna är uppfyllda är biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som producerats från skogsbiomassa enligt 2 mom. hållbara om det på ursprungsområdesnivå finns förvaltningssystem som säkerställer att kriterierna är uppfyllda. Kriterierna på ursprungsområdesnivå i artikel 29.6 b i RED II är nästan desamma som på landsnivå. I fråga om arealer som avsatts för naturskyddsändamål är det dessutom möjligt att vid granskningen av ursprungsområdet påvisa att skörden av råvaran i fråga inte inverkar negativt på skyddsändamålet.

10 a §. *Krav som gäller markanvändning, ändrad markanvändning och skogsbruk.* I den nya 10 a § föreskrivs i enlighet med artikel 29.7 i RED II om kraven på skogsbiomassa när det gäller markanvändning, ändrad markanvändning och skogsbruk.

Enligt 1 mom. ska biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa uppfylla de krav som gäller markanvändning, ändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF). På samma sätt som när det gäller kriterierna för skogsbiomassa ska uppfyllandet av kriterierna visas antingen på lands- eller ursprungsområdesnivå. Enligt 1 mom. anses LULUCF-kraven vara uppfyllda på landsnivå, om staten eller den regionala organisationen för ekonomisk integration i enlighet med 1 punkten är part i Parisavtalet och dessutom uppfyller någotdera av kriterierna i 2 eller 3 punkten. Enligt 2 punkten ska staten eller den regionala organisationen för ekonomisk integration ha lagt fram ett nationellt fastställt bidrag (NDC) för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), som omfattar utsläpp från och upptag inom jordbruk, skogsbruk och markanvändning som säkerställer att förändringar i kollager i samband med skörd av biomassa tillgodoräknas landets åtagande att minska eller begränsa utsläppen av växthusgaser i enlighet med det nationellt fastställda bidraget. Alternativt ska landet eller organisationen enligt 3 punkten ha nationell lagstiftning som är tillämplig när det gäller utvinning för att bevara och stärka kollager och kolsänkor. Då ska det dessutom visas att de rapporterade utsläppen från LULUCF-sektorn inte överstiger upptaget.

I 2 mom. föreskrivs att om det inte finns bevis för att kraven enligt 1 mom. 1–3 punkten är uppfyllda kan uppfyllandet av LULUCF-kraven visas på nivån för det ursprungsområde som avses i 4 § 15 punkten. Då ska verksamhetsutövaren visa att det i ursprungsområdet finns förvaltningssystem för att säkerställa att kollager och kolsänkor i skogen bibehålls eller förbättras på lång sikt.

12 §. *Krav som gäller verksamhetsutövares hållbarhetssystem.* Paragrafens 2 och 3 mom. kompletteras så att verksamhetsutövare förutom för biodrivmedel och flytande biobränslen också för biomassabränslen kan visa att hållbarhetskriterierna uppfylls genom ett nationellt system. Kraven på verksamhetsutövares hållbarhetssystem grundar sig på artiklarna 29 och 30 i RED II.

Verksamhetsutövares hållbarhetssystem ska enligt 2 mom. 1 punkten omfatta uppgifter för beräkning av den minskning av växthusgasutsläpp som användningen av partiet med biodrivmedel, flytande biobränsle eller biomassabränsle medför och uppgifter för att visa att partiet uppfyller hållbarhetskriteriet i 6 § eller uppgifter för beräkning av växthusgasutsläppen för råvarupartiet.

RP 70/2020 rd

I verksamhetsutövares hållbarhetssystem ska med stöd av 2 mom. 2 punkten också ingå uppgifter om ursprunget för råvarorna för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen i enlighet med de hållbarhetskriterier som anges i 5 a § 2 mom., 7–10 och 10 a §. Utifrån uppgifterna ska det vara möjligt att visa att det vid produktionen av agrobiomassa har tagits hänsyn till tilläggs-kriteriet för avfall och restprodukter från jordbruk enligt 5 a § 2 mom., hållbarhetskriteriet för biologisk mångfald enligt 7 §, hållbarhetskriteriet för ändrad markanvändning enligt 8 § och hållbarhetskriteriet för dränering av torvmarker enligt 9 § och att agrobiomassa inte har skaffats från områden som är förbjudna enligt 7–9 §. Dessutom ska det kunna visas att skogsbiomassan uppfyller kriterierna i 10 och 10 a § antingen på lands- eller ursprungsområdesnivå.

Enligt artikel 30.3 första stycket i RED II får för efterlevnad av artiklarna 29.6 a och 29.7 a första- eller andrapartsgranskning användas upp till skogsbiomassans första samlingspunkt. I praktiken kan verksamhetsutövaren påvisa skogsbiomassans ursprung genom ett avtal med bränsleleverantören, t.ex. med hjälp av fraktdokumentationen eller motsvarande bevis.

Enligt 2 mom. 3 punkten ska verksamhetsutövaren i ansökan om godkännande av hållbarhetssystemet visa att de övriga kraven på el som produceras från biomassabränslen i 6 a § är uppfyllda.

Det som föreskrivs om massbalans i 3 mom. utvidgas till att omfatta biomassabränslen.

Bestämmelsen om massbalanssystem i RED II har preciserats något i jämförelse med motsvarande bestämmelse i RES-direktivet. Enligt artikel 30.1 a i RED II ska de ekonomiska aktörerna använda ett massbalanssystem som medger att partier med råvaror eller drivmedel med olika hållbarhetsegenskaper och egenskaper vad gäller utsläpp av växthusgaser kan blandas t.ex. i en behållare eller i en bearbetnings- eller logistikanläggning eller en infrastruktur eller plats för överföring och distribution. Enligt led b ska massbalanssystemet dessutom medge att partier med råvaror med olika energiinnehåll blandas för ytterligare bearbetning, under förutsättning att partiernas storlek anpassas i förhållande till deras energiinnehåll. Massbalanssystemet ska också kräva att information om hållbarhetsegenskaper och egenskaper vad gäller minskade utsläpp av växthusgaser hos och storleken på de partier som avses i led a förblir kopplad till blandningen, och fastställa att summan av alla partier som tas från blandningen ska beskrivas ha samma hållbarhetsegenskaper, i samma mängder, som summan av alla partier som har tillförts blandningen och kräver att denna balans ska uppnås under en lämplig tidsperiod.

Massbalanssystemet ska säkerställa att varje parti biodrivmedel, flytande biobränsle eller biomassabränsle endast räknas i ett av alternativen i artikel 7.1 första stycket a, b eller c vid beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor och ska innehålla information om huruvida stöd har tillhandahållits till produktionen av det partiet samt i så fall om typen av stödssystem. För att genom massbalansen kunna säkerställa att partier med flytande biobränsle eller biomassabränsle endast räknas en gång i de nationella målen för förnybar energi, fogas det till 3 mom. en skyldighet för anläggningar som använder flytande biobränslen och biomassabränslen att genom massbalans övervaka mängden el, värme och kyla som producerats med partier av flytande biobränsle och biomassabränsle. Om det för övervakning av producerad mängd el, värme och kyla redan finns kontrollförfaranden inom ramen för något annat system, kan detta system utnyttjas för övervakningen.

Vid tolkningen av paragrafens 3 mom. bör man i fortsättningen beakta att bestämmelserna om massbalans har preciserats i artikel 30.2 i RED II med avseende på bearbetningen av ett råvaruparti. Om ett parti bearbetas ska informationen om hållbarhetsegenskaperna och egenskaperna vad gäller minskade utsläpp av växthusgaser anpassas och tilldelas produkterna. Om bearbetningen av ett råvaruparti endast ger en produkt som är avsedd för framställning av biodrivmedel,

flytande bibränslen eller biomassabränslen, ska partiets storlek och de berörda kvantiteterna av hållbarhetsegenskaper och egenskaper som gäller minskade utsläpp av växthusgaser anpassas genom tillämpning av en omräkningsfaktor som anger förhållandet mellan massan av den produkt som är avsedd för sådan framställning och massan av den råvara som kommer in i processen. Om bearbetningen av ett råvaruparti ger mer än en produkt som är avsedd för framställning av biodrivmedel, flytande bibränslen eller biomassabränslen, ska för varje produkt en separat omräkningsfaktor tillämpas och en separat massbalans användas.

16 §. Hur beslut om godkännande upphör att gälla. Paragrafens 1 mom. kompletteras så att Energimyndigheten kan besluta att ett godkännande upphör att gälla, om produktionen, framställningen, importen, frisläppandet för konsumtion eller användningen av biomassabränslen eller råvaror, eller av bränslen som innehåller sådana, kontinuerligt har varit avbruten i minst ett år av orsaker som beror på verksamhetsutövaren, om inte verksamhetsutövarens hållbarhetssystem fortfarande behövs med hänsyn till ett sådant beslut om statsunderstöd som avses i 2 § 2 mom. I 1 och 2 mom. ändras dessutom myndighetens namn från Energimarknadsverket till Energimyndigheten.

19 §. Överföring av beslut om godkännande. Bestämmelserna om överföring av beslut om godkännande ändras med avseende på fastställande av överföringsdagen.

I paragrafens 1 mom. ändras myndighetens namn från Energimarknadsverket till Energimyndigheten.

Paragrafens 2 mom. ändras så att övertagaren ska svara för verksamhetsutövarens skyldigheter enligt lagen och har rätt att utfärda hållbarhetsintyg med stöd av 23 § från och med den dag då beslutet om godkännande överfördes.

Till 3 mom. fogas en undantagsbestämmelse om fastställandet av överföringsdagen i de fall där överföringen beror på en fusion. Eftersom det överlåtande bolaget upphör att existera efter fusionen är det nödvändigt att som överföringsdatum fastställa den dag då fusionen verkställs.

Paragrafens 3 mom. flyttas till 4 mom. och Energimarknadsverket ändras till Energimyndigheten.

Bemyndigandet att utfärda förordning i 4 mom. flyttas till 5 mom. utan ändringar.

22 §. Verksamhetsutövarens anmälningsskyldighet. I paragrafens 1 mom. ändras myndighetens namn från Energimarknadsverket till Energimyndigheten. Paragrafens 1 mom. 4 punkten kompletteras dessutom så att verksamhetsutövaren utan dröjsmål ska göra en anmälan om avbrott som pågår längre än ett år i produktionen, framställningen, importen, frisläppandet för konsumtion eller användningen av i hållbarhetssystemet avsedda biomassabränslen eller råvaror, eller bränslen som innehåller sådana.

23 §. Hållbarhetsintyg. Paragrafens 1 mom. kompletteras så att verksamhetsutövaren får utfärda ett hållbarhetsintyg även över ett parti biomassabränsle eller råvara som bevis på att partiet uppfyller hållbarhetskriterierna i enlighet med utvidgningen av lagstiftningens tillämpningsområde. En verksamhetsutövare vars hållbarhetssystem är godkänt och som iakttar kraven i 3 kap. och bestämmelserna i beslutet om godkännande har rätt att utfärda ett hållbarhetsintyg. Verksamhetsutövaren kan börja utfärda hållbarhetsintyg när beslutet om godkännande av verksamhetsutövarens hållbarhetssystem har vunnit laga kraft.

Till paragrafens 2 mom. fogas en bestämmelse enligt vilken ett hållbarhetsintyg som verksamhetsutövaren utfärdat också gälla kan sådana partier med biodrivmedel, flytande biobränsle eller biomassabränsle eller råvarupartier som producerats, framställts, förvärvats, importerats, frisläppts för konsumtion eller använts under tiden mellan det att ansökan om godkännande av hållbarhetssystemet eller på motsvarande sätt ansökan om ändring har initierats och beslutet om godkännande eller ändringsbeslutet har vunnit laga kraft, om verksamhetsutövaren kan visa att den har tillämpat lämpliga förfaranden för att säkerställa att hållbarhetskriterierna uppfylls och att partiet har redovisats på ett tillförlitligt sätt i massbalansen. Syftet med bestämmelsen är att förtydliga tolkningspraxisen vid påvisande av hållbarhet i situationer där det går en avsevärt lång tid mellan inlämnandet av en ansökan om godkännande av verksamhetsutövarens hållbarhetssystem eller en ändringsansökan och godkännandet av dessa. En ansökan om godkännande av hållbarhetssystemet anses ha blivit anhängig på det sätt som avses i det här momentet när verksamhetsutövaren har lämnat Energimyndigheten en ansökan enligt 13 § 2 mom. På motsvarande sätt blir en ändringsansökan anhängig i enlighet med 17 § i hållbarhetslagen, när verksamhetsutövaren har lämnat Energimyndigheten en ansökan där det beskrivs vilken del av hållbarhetssystemet det söks ändring i och till vilken det fogats ett utlåtande av en kontrollör angående hållbarhetssystemets överensstämmelse med kraven.

Bemyndigandet att utfärda förordning i 2 mom. flyttas till 3 mom. utan att innehållet ändras.

24 §. Frivilliga system. Paragrafens 1 mom. kompletteras så att en verksamhetsutövare som är certifierad eller godkänd i enlighet med ett frivilligt nationellt eller internationellt system som Europeiska kommissionen har erkänt, får utfärda intyg över eller informera om att partier med flytande biobränsle, biomassabränsle eller råvaror uppfyller hållbarhetskriterierna enligt systemet till den del som kommissionen har ansett att systemet omfattar noggranna uppgifter med tanke på tillämpningen av 6 § eller visar att partiet med flytande biobränsle, biomassabränsle eller råvaror uppfyller hållbarhetskriterierna i 5 a § 2 mom., 7–10 och 10 a § och till övriga delar enligt vad som föreskrivs i 3 kap.

I artikel 30.4 i RED II föreskrivs om kommissionens behörighet att godkänna frivilliga system. Enligt artikelns första stycke får kommissionen besluta att frivilliga nationella eller internationella system med normer för produktion av biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen eller andra drivmedel som kan medräknas i den täljare som avses i artikel 27.1 b tillhandahåller de tillförlitliga uppgifter om minskade växthusgasutsläpp som krävs för de syften som anges i artikel 29.10 eller visar att leveranserna av biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 29.2–29.7.

Enligt artikel 30.9 i RED II får en medlemsstat inte kräva ytterligare bevis på överensstämmelse med de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp som fastställs i artikel 29.2–29.7 och 29.10, om verksamhetsutövaren lägger fram bevis eller uppgifter som erhållits i enlighet med ett av kommissionen erkänt system.

25 §. Bevarande av uppgifter för tillsynen. Paragrafens 1 mom. 1 punkten kompletteras så att ett hållbarhetsintyg godkänns som bevis på att hållbarhetskriterierna är uppfyllda, om verksamhetsutövaren bevarar det material om partier med biomassabränsle till dess att fem år förflutit från det att partiet med biomassabränsle användes eller frisläpptes för konsumtion eller från det att råvarupartiet överläts.

30 §. Ändring och återkallelse av beslut om godkännande som kontrollör. I 1 och 2 mom. ändras myndighetens namn från Energimarknadsverket till Energimyndigheten.

RP 70/2020 rd

I paragrafens 2 mom. föreskrivs det om Energimyndighetens rätt att ge kontrollören en anmärkning eller varning, om denne inte uppfyller förutsättningarna enligt 26 och 27 § eller på ett väsentligt sätt handlar i strid med denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller bestämmelserna i beslutet om godkännande. Syftet med bestämmelsen är att klargöra Energimyndighetens rätt att ge en anmärkning eller varning och de grunder på vilka en anmärkning eller varning kan ges.

Bestämmelsen om återkallelse av beslut om godkännande som kontrollör i 2 mom. flyttas till 3 mom. utan att innehållet ändras.

Till paragrafen fogas ett 4 mom. enligt vilket Energimyndigheten ska återkalla ett beslut om godkännande av en kontrollör, om kontrollören ansöker om detta.

31 §. Rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna. Det föreslås att 1 och 2 mom. kompletteras så att rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna även ska omfatta partier av biomassabränsle som verksamhetsutövaren har använt i Finland under ett kalenderår. Medlemsstaternas skyldighet enligt artikel 30.3 första stycket i RED II förutsätter att regleringen kompletteras så att den omfattar uppgifter om partier av biomassabränsle.

I 2 mom. åläggs dessutom verksamhetsutövare skyldighet att i rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna uppgive hur mycket el, värme och kyla som produceras från flytande biobränslen och biomassabränslen.

Skyldigheten att lämna in en rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna gäller alla verksamhetsutövare som under ett kalenderår har producerat, framställt eller överlåtit biodrivmedel till konsumtion i Finland, oberoende av om hållbarheten påvisas med hjälp av ett nationellt system eller av ett i 24 § avsett frivilligt nationellt eller internationellt system som kommissionen har erkänt. Skyldigheten att lämna in en rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna gäller alla verksamhetsutövare som har framställt eller använt flytande biobränslen eller använt biomassabränslen vid produktion av el, värme och kyla eller producerat biogas för transport, oberoende av om hållbarheten påvisas med hjälp av ett nationellt system eller ett i 24 § avsett frivilligt nationellt eller internationellt system som kommissionen har erkänt.

32 §. Rätt att få uppgifter. Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. genom vilket Energimyndighetens rätt att få uppgifter utvidgas till att gälla certifieringsorgan för de frivilliga nationella och internationella system som Europeiska kommissionen har erkänt. I 1, 2 och 3 mom. ändras myndighetens namn från Energimarknadsverket till Energimyndigheten.

Det föreslås inga egentliga ändringar i bestämmelserna om rätt att få uppgifter i 1–3 mom. Med stöd av 1 mom. säkerställs Energimyndighetens rätt att få de uppgifter den behöver för tillsynen, dvs. uppgifter som anknyter till en verksamhetsutövares godkända hållbarhetssystem, uppfyllandet av hållbarhetskriterierna för partier med biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen samt andra uppgifter som behövs för tillsynen över att bestämmelserna i lagen efterlevs och på grundval av vilka det är möjligt att få en rättvisande bild av hur bestämmelserna i lag och föreskrifterna i Energimyndighetens beslut har följts. Rätten att få uppgifter kan gälla uppgifter som anknyter exempelvis till verksamhetsutövarens råvarumängder och leveranskedjor, producerade partier med biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen eller till utfärdade hållbarhetsintyg. Bestämmelserna om rätt att få uppgifter säkerställer alltså Energimyndighetens rätt att få de uppgifter den behöver för sin lagfästa tillsynsuppgift. Skyldigheten att lämna uppgifter som behövs för skötseln av tillsynsuppgiften gäller med stöd av 3 mom. också kontrollörer. Rätten att få uppgifter omfattar inte känsliga personuppgifter.

Enligt artikel 30.9 andra stycket i RED II ska medlemsstaternas behöriga myndigheter övervaka den verksamhet som bedrivs av certifieringsorgan som utför oberoende granskning inom ramen för ett frivilligt system. Certifieringsorgan ska på begäran av behöriga myndigheter lämna all relevant information som krävs för att övervaka verksamheten, inklusive exakt datum, tidpunkt och plats för granskningarna. Om medlemsstaterna upptäcker problem med bristande överensstämmelse ska de skyndsamt informera det frivilliga systemet.

Enligt 4 mom. har Energimyndigheten rätt att av certifieringsorganen för de frivilliga nationella och internationella system som Europeiska kommissionen har erkänt få de uppgifter som behövs för tillsynen. Rätten att få uppgifter föreslås gälla sådana uppgifter om certifieringsorgans övervakningsverksamhet som anges särskilt i artikel 30.9 stycke 2 i RED II. Uppgifter som behövs för tillsynen kan gälla inte bara handlingar som anknyter till en enskild inspektion utan även andra uppgifter som certifieringsorganet utnyttjar i sin övervakning, t.ex. kontakter mellan verksamhetsutövaren och certifieringsorganet. Rätten att få uppgifter omfattar inte känsliga personuppgifter.

34 §. *Energimyndighetens inspektionsrätt.* I paragrafens rubrik och 1, 3 och 4 mom. ändras Energimarknadsverket till Energimyndigheten. Paragrafens 1 mom. kompletteras så att Energimyndigheten har rätt att få tillträde till lokaler och områden där biomassabränslen eller råvaror produceras, framställs eller används, om detta behövs för tillsynen enligt hållbarhetslagen, samt att göra inspektioner där och vidta andra åtgärder som föranleds av tillsynen.

36 §. *Handräckning.* Hänvisningen till författningsnumret uppdateras. I övrigt föreslås inga ändringar i paragrafen.

39 §. *Ändringssökande.* Tillämpningsområdet för omprövningsförfarandet enligt 1 mom. utvidgas, 2 mom. uppdateras för att motsvara gällande lagstiftning och till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. dit bestämmelsen om förbud mot ändringssökande i 2 mom. flyttas. Detta förbättrar konsekvensen i paragrafen om ändringssökande. I 1 och 2 mom. ändras myndighetens namn från Energimarknadsverket till Energimyndigheten. De ändringar i fråga om ändringssökande som ingår i lagförslaget motsvarar de ändringar som gjorts i den övriga lagstiftningen.

Paragrafens 1 mom. kompletteras så att ett beslut om förlängning av giltighetstiden för ett beslut om godkännande av ett hållbarhetssystem som Energimyndigheten fattat med stöd av 15 § 2 mom. inte får överklagas genom besvär, utan först ska omprövning begäras hos Energimyndigheten. Omprövningsbestämmelsernas lämplighet bedöms för varje ärendegrupp i lagstiftningen för de olika förvaltningsområdena. En utvidgning av tillämpningsområdet för omprövningsförfarandet i fråga om beslut om förlängning av giltighetstiden för beslut om godkännande kan motiveras med ambitionen att sammanjämka en snabb och effektiv myndighetsverksamhet med ett effektivt rättsskydd.

Hänvisningen i 2 mom. till förvaltningsprocesslagen ändras så att den motsvarar den nya lagstiftningen. Förvaltningsdomstolens beslut kan enligt 107 § 1 mom. i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019) överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Besvärstillstånd av högsta förvaltningsdomstolen är således huvudregeln enligt lagen om rättegång i förvaltningsärenden, och därför kan den reglering som överlappar med den allmänna lagen, dvs. tredje meningen i 2 mom., strykas som onödig.

De ändringar i fråga om ändringssökande som ingår i lagförslaget motsvarar de ändringar som gjorts i den övriga lagstiftningen. I och med reformen har tillämpningsområdet för systemet med besvärstillstånd utvidgats till att också gälla Energimyndighetens beslut om förlängning

av giltighetstiden för ett beslut om godkännande av ett hållbarhetssystem med stöd av 15 § 2 mom., om återkallelse av ett beslut om godkännande av ett hållbarhetssystem med stöd av 18 § och om återkallelse av beslut om godkännande som kontrollör med stöd av 30 § 2 mom. samt sökande av ändring i förbud eller förelägganden som Energimyndigheten meddelat på grund av överträdelser eller försummelser med stöd av 35 §. De ovannämnda besluten är av sådan art att rättssäkerheten kan anses garanterad om ärendet kan tas upp till behandling i högsta förvaltningsdomstolen utifrån ett besvärstillstånd, särskilt med beaktande av att högsta förvaltningsdomstolen måste bevilja besvärstillstånd när villkoren för besvärstillstånd uppfylls.

Den mening om förbud mot att söka ändring som tidigare fanns i 2 mom. flyttas till 3 mom. I beslut av Energimyndigheten om att inte ge förhandsbesked får emellertid ändring inte sökas.

7.2 Lag om upphävande av 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen

1 §. Enligt paragrafen upphävs genom denna lag 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen (388/2017). Till bestämmelsen om minskning av växthusgasutsläpp i 6 § i lagförslag 1 fogas minimivärdena för minskning av växthusgasutsläpp enligt RED II som sådana, och för att eliminera överlappande reglering upphävs den nämnda ikraftträdandebestämmelsen som obehövlig.

2 §. Upphävandelagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2021.

8 Bestämmelser på lägre nivå än lag

I 2 a § 2 mom. i den föreslagna lagändringen föreskrivs det om bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om fastställande och beräkning av sammanlagd installerad tillförd effekt vid anläggningar som producerar el, värme eller kyla från biomassabränslen. Genom propositionen ändras inte de gällande bemyndigandena att utfärda närmare bestämmelser genom förordning av statsrådet. Bemyndiganden att utfärda förordning har getts i fråga om hållbarhetskriterier, förfaranden som ska tillämpas i fråga om verksamhetsutövares hållbarhetssystem och om massbalansen, ansökan om godkännande och kontrollörens utlåtande som ska bifogas ansökan, anmälan om överföring av beslut om godkännande, granskning av att verksamhetsutövarens hållbarhetssystem tillämpas, granskningsrapporter, omständigheter som verksamhetsutövaren ska anmäla, hållbarhetsintyg, bevarande av uppgifter, förutsättningarna för att bli godkänd som kontrollör, förfarandet för godkännande av kontrollörer och bedömningen av förutsättningarna för godkännande, kontrollörens uppgifter och hur de ska utföras samt om rapporteringsskyldigheten, lämnande av rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna och om den information som ska ingå i den samt råvaror och ansökan om förhandsbesked.

Arbetsgruppen för hållbarhetskriterier kommer i den andra fasen av sitt uppdrag att bedöma vad som bör ingå i statsrådets förordning och utreda behovet av andra nationella åtgärder i anknytning till bestämmelserna om hållbarhetskriterier i RED II. I det fortsatta arbetet beaktas i synnerhet kommissionens kommande genomförandeförordningar.

9 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2021.

Enligt artikel 36.1 i RED II ska ändringarna i RED II genomföras nationellt senast den 30 juni 2021. Övergångsbestämmelsen i den föreslagna ändringslagen preciserar när de nya bestämmelserna, i synnerhet i fråga om skyldigheter, ska börja tillämpas på nya verksamhetsutövare som omfattas av regleringen och på verksamhetsutövare som har hållbarhetssystem som godkänts med stöd av den gällande lagen.

Enligt 2 mom. i övergångsbestämmelsen kan verksamhetsutövaren trots 23 § i lagen redan innan inlämnandet av en ansökan om godkännande enligt 13 § eller en ändringsansökan enligt 17 § påvisa hållbarheten hos partier med biomassabränsle och råvaror som har producerats, framställts eller använts under år 2021, om verksamhetsutövaren kan visa att den har tillämpat lämpliga förfaranden för att säkerställa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda och att partiet har redovisats i massbalansen på ett tillförlitligt sätt. Verksamhetsutövaren har dock kunnat förvärva eller importera ovan avsedda partier med biomassabränslen eller råvaror redan före 2021.

För att övergångsbestämmelsen ska kunna tillämpas ska verksamhetsutövaren som en del av sin ansökan om godkännande enligt 13 § eller ansökan om ändring enligt 17 § kunna visa för Energimyndigheten att verksamhetsutövaren har tillämpat lämpliga förfaranden fr.o.m. den 1 januari 2021, eller möjligen redan före det. Innan de förfaranden som fastställs i samband med godkännande av hållbarhetssystemet börjar tillämpas, kan som lämpliga förfaranden för skogsbiomassans del betraktas exempelvis administration och förvaring av uppgifter som visar partiets storlek och om det kommer från Finland. Vid insamlingen av dessa uppgifter kan man utnyttja t.ex. de uppgifter som erhålls via det system för produktionsstöd som betalas för el producerad med skogsflis, eller andra uppgifter av vilka partiets ursprung och storlek framgår. För att inom systemet med produktionsstöd få fullt stöd ska elproducenten vid behov kunna påvisa ursprunget för den använda helträds- eller slånflisen på det sätt som fastställs i den av Energimyndigheten godkända uppföljningsplanen. Dessa uppgifter har samlats in sedan början av 2019.

Genom den föreslagna övergångsbestämmelsen beaktas att det i praktiken inte är möjligt att övergå till att visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda på det sätt som anges i den föreslagna lagen omedelbart efter att lagen har trätt i kraft. Genom övergångsbestämmelsen ges nya verksamhetsutövare som omfattas av lagen således tillräckligt med tid för att upprätta ett hållbarhetssystem, att skaffa en kontrollörs utlåtande om hållbarhetssystemets överensstämmelse med kraven och att göra en ansökan om godkännande av hållbarhetssystemet. Eftersom en del av de partier med biomassabränslen eller råvaror som används under 2021 har förvärvats eller importerats redan innan ändringen träder i ikraft, görs det genom övergångsbestämmelsen möjligt att visa att också dessa partier är hållbara.

Ansökan ska lämnas in till Energimyndigheten senast den 30 juni 2021 för att övergångsbestämmelsen ska tillämpas på verksamhetsutövarens hållbarhetssystem. Övergångsbestämmelsen tillämpas också på biomassabränslen som används av verksamhetsutövaren och omfattas av regleringen, i det fall att verksamhetsutövaren med stöd av 17 § ansöker om ändring av sitt hållbarhetssystem till följd av de nya bestämmelserna.

Enligt 3 mom. i övergångsbestämmelsen ska en verksamhetsutövare som när den föreslagna lagen träder i kraft har ett av Energimyndigheten godkänt hållbarhetssystem följa de bestämmelser om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen som gällde vid lagens ikraftträdande till och med den 30 juni 2021. Verksamhetsutövaren kan dock från och med lagens ikraftträdande lämna Energimyndigheten en ändringsansökan enligt 17 §.

En verksamhetsutövare som när lagändringen träder i kraft har ett av Energimyndigheten godkänt hållbarhetssystem får fortsätta sin verksamhet utan en ny ansökan om godkännande. Godkännandet av hållbarhetssystemet fortsätter att gälla i enlighet med beslutet om godkännande.

Om hållbarhetssystemet dock inte längre uppfyller de krav som ställs på systemet till följd av lagändringen, ska verksamhetsutövaren ansöka om ändring av godkännandet av sitt gällande hållbarhetssystem genom en ansökan enligt 17 § 2 mom.

Syftet är att de åtgärder som verkställigheten av den föreslagna lagändringen förutsätter, t.ex. i fråga om anvisningar och information, ska vidtas redan innan lagen träder i kraft. Energimyndigheten behöver dessutom förbereda förfaranden och ett elektroniskt ärendehanteringssystem för godkännande av kontrollörer och av verksamhetsutövares hållbarhetssystem. Tillräcklig tid måste reserveras för dessa åtgärder inför genomförandet av lagändringen.

Enligt 4 mom. i övergångsbestämmelsen ska rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna första gången lämnas till Energimyndigheten för partier med biomassabränslen som använts för produktion av el, värme och kyla under 2021.

10 Verkställighet och uppföljning

10.1 Verkställighet

Ett effektivt verkställande av den föreslagna lagändringen förutsätter att såväl föremålen för regleringen som den verkställande myndigheten hinner förbereda sig tillräckligt på ändringarna. Energimyndighetens anvisningar, information och informationsmöten samt eventuella utbildningar spelar en stor roll när det gäller att säkerställa ett lyckat verkställande.

Ändringarna i hållbarhetskriterierna förutsätter att anvisningarna för verksamhetsutövare omarbetas och att anvisningarna för kontrollörer uppdateras. Verkställandet av lagändringen förutsätter att det rekryteras personal vid Energimyndigheten.

Energimyndigheten kommer i synnerhet i initialskedet att behöva samarbeta och utbyta information med t.ex. Finlands skogscentral, Tullen, Skatteförvaltningen och Livsmedelsverket för att den på ett adekvat sätt ska kunna sköta sina uppgifter i anslutning till bedömningen av huruvida hållbarhetskriterierna uppfylls. De faktiska konsekvenserna av genomförandet av propositionen bedöms i avsnittet 4.3 *De huvudsakliga konsekvenserna*.

10.2 Uppföljning

Konsekvenserna av genomförandet följs upp vid arbets- och näringsministeriet.

Energimyndigheten följer uppfyllandet av hållbarhetskriterierna genom den rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna som verksamhetsutövarna årligen lämnar in samt genom annan tillsyn.

Genomförandet av RED II följs också på EU-nivå. Kommissionen ska övervaka ursprunget för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som används i unionen samt de konsekvenser som produktionen får på markanvändningen i unionen och i de viktigaste tredjeländerna. Övervakningen grundar sig på nationella energi- och klimatplaner samt på rapportering i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013.

Kommissionen ska senast den 31 januari 2021 anta genomförandeakter för att fastställa vägledning vad gäller det underlag som visar att kriterierna för skogsbiomassa efterlevs. Kommissionens genomförandeakter kan förutsätta att bestämmelserna ses över efter att förslaget har trätt i kraft.

11 Förhållande till andra propositioner

Propositionen har inte samband med andra propositioner som behandlas i riksdagen.

12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I sitt utlåtande GrUU 12/2013 rd har grundlagsutskottet konstaterat att de bestämmelser i regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om biodrivmedel och flytande biobränslen samt till vissa lagar som har samband med den (RP 13/2013 rd) som var betydelsefulla i konstitutionellt hänseende främst berörde det nationella systemet för kontroll och att lagförslagen inte gav anledning till konstitutionella anmärkningar.

De viktigaste ändringarna i RED II i förhållande till RES-direktivet gäller utvidgningen av tillämpningsområdet för bestämmelserna om hållbarhetskriterier till att gälla fasta och gasformiga biomassabränslen samt vissa ändringar i hållbarhetskriterierna. I och med genomförandet av RED II föreslås inga ändringar i bestämmelserna om det nationella hållbarhetssystemet, med undantag för några preciseringar. I propositionen föreslås således inga sådana ändringar i hållbarhetslagen som ger anledning att bedöma propositionens grundlagsenlighet på ett sätt som avviker från tidigare.

12.1 Ändringssökande

De ändringar i fråga om ändringssökande som ingår i den föreslagna lagändringen motsvarar de ändringar som gjorts i den övriga lagstiftningen. Tillämpningsområdet för systemet med besvärstillstånd har i och med 107 § i lagen om rättegång i förvaltningsärenden, som trädde i kraft den 1 januari 2020, utvidgats till att gälla samtliga beslut av förvaltningsdomstolen i förvaltningsärenden, och gäller därmed alla beslut som Energimyndigheten meddelar med stöd av den föreslagna lagen, med undantag för det som särskilt föreskrivs om förbud mot att söka ändring.

Grundlagsutskottet har inte ansett att systemet med besvärstillstånd strider mot 21 § i grundlagen. I sin tidigare praxis har grundlagsutskottet dock ansett att systemet avviker från det normala förfarandet i förvaltningsprocessen och att det finns skäl att förhålla sig restriktivt till en utvidgning av systemet. I sin nyare praxis har utskottet med hänvisning till den utveckling som skett i handläggningen av förvaltningsärenden och systemet för att söka ändring konstaterat att det inte längre finns skäl att förhålla sig restriktivt till systemet med besvärstillstånd eller en utvidgning av det (GrUU 32/2012 rd). Senare har grundlagsutskottet konstaterat (GrUU 50/2018 rd) att betonandet av högsta förvaltningsdomstolens roll som prejudikatsdomstol kan anses viktigt med tanke på rättssäkerheten och jämlikheten och därmed också med hänsyn till grundrättighetssystemet utgöra ett godtagbart skäl för att göra en sådan inskränkning i besvärsrätten som föreslås. Högsta förvaltningsdomstolens allt viktigare roll som prejudikatsdomstol kan anses bidra till ett välfungerande förvaltningsrättsligt rättssäkerhetssystem trots att den tröskel som gäller för att få enskilda ärenden behandlande vid den höjs något.

Bestämmelserna om besvärstillstånd inverkar inte på rätten att anföra besvär över förvaltningsdomstolens beslut, utan på i vilken omfattning besvären prövas. Förvaltningsdomstolens beslut får i besvärstillståndsärenden överklagas på samma sätt som i andra ärenden. I ärenden som gäller besvärstillstånd undersöker högsta förvaltningsdomstolen först om det finns grund för att

bevilja besvärstillstånd i det aktuella fallet. Om någon av de grunder för besvärstillstånd som anges i lagen om rättegång i förvaltningsärenden finns, ska högsta förvaltningsdomstolen bevilja besvärstillstånd. När besvärstillstånd har beviljats meddelar högsta förvaltningsdomstolen också ett motiverat avgörande i huvudsaken. I annat fall meddelar högsta förvaltningsdomstolen ett beslut där det konstateras att det inte finns någon grund för beviljande av besvärstillstånd i ärendet, varför besvärstillstånd inte beviljas.

Genom den föreslagna lagändringen tryggas således den i 21 § 1 mom. i grundlagen och artikel 6.1 i Europakonventionen avsedda rätten för en part att få ett beslut om sina rättigheter och skyldigheter behandlat vid domstol eller något annat oavhängigt rättskipningsorgan.

12.2 Rätt att få uppgifter

Bestämmelser om Energimyndighetens rätt att få uppgifter finns i 32 § i hållbarhetslagen. Det föreslås inga egentliga ändringar i bestämmelserna om rätt att få uppgifter i 1–3 mom., men i 32 § 4 mom. föreskrivs det om Energimyndighetens rätt att få uppgifter av nationella och internationella certifieringsorgan. Rätten att få uppgifter grundar sig på artikel 30.9 stycke 2 i RED II. Grundlagsutskottet har understrukit (GrUU 12/2019) att det i den mån EU-lagstiftningen kräver eller möjliggör reglering på det nationella planet ska tas hänsyn till de krav som de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna ställer när det nationella handlingsutrymmet utnyttjas (se t.ex. GrUU 9/2019 rd, GrUU 6/2019 rd och GrUU 25/2005 rd). Vidare har grundlagsutskottet på grund av företrädet för EU-sekundärrätten sett det som uppenbart att en korrekt tillämpning av rättigheterna till information enligt samarbetsförordningen måste betraktas som nödvändig i överensstämmelse med grundlagsutskottets vedertagna praxis för reglering av myndigheternas rätt att få och lämna ut information trots sekretess. Grundlagsutskottet har bedömt bestämmelser om myndigheternas rätt att få och skyldighet att lämna ut information med avseende på skyddet för privatliv och personuppgifter i 10 § 1 mom. i grundlagen och då noterat bland annat vad och vem rätten att få information gäller och hur rätten är kopplad till nödvändighetskriteriet. Myndigheternas rätt att få och att lämna ut information kan gälla ”behövliga uppgifter” för ett visst syfte, om lagen ger en uttömmande förteckning över vad uppgifterna ska innehålla. Om innehållet däremot inte anges i form av en förteckning, ska det i lagstiftningen ingå ett krav på att ”informationen är nödvändig” för ett visst syfte (se t.ex. GrUU 17/2016 rd och de utlåtanden som nämns där).

Grundlagsutskottet bedömde i sitt utlåtande om förslaget till nationell dataskyddslag (GrUU 14/2018 rd) behovet av nationell lagstiftning om behandling av personuppgifter. I det utlåtandet justerade grundlagsutskottet med anledning av den förestående tillämpningen av dataskyddsförordningen sin tidigare ståndpunkt till lagstiftningen om skyddet för personuppgifter på vissa punkter. Utskottet ansåg att skyddet för personuppgifter härefter i första hand bör tillgodoses med stöd av den allmänna dataskyddsförordningen och den nationella allmänna lagstiftningen. Vidare ansåg utskottet att det i princip räcker med att bestämmelserna om skydd för och behandling av personuppgifter är harmoniserade med dataskyddsförordningen. Även med tanke på tydligheten bör inställningen vara restriktiv när det gäller att införa nationell speciallagstiftning. Sådan lagstiftning bör vara avgränsad till nödvändiga bestämmelser inom ramen för det nationella handlingsutrymme som dataskyddsförordningen medger. Utskottet ansåg att behovet av speciallagstiftning i enlighet med det riskbaserade synsätt som också krävs i dataskyddsförordningen måste bedömas utifrån de hot och risker som behandlingen av personuppgifter orsakar. Ju större risk fysiska personers rättigheter och friheter utsätts för på grund av behandlingen, desto mer motiverat är det med mer detaljerade bestämmelser. Enligt grundlagsutskottets utlåtande är känsliga uppgifter fortfarande föremål för mer precis reglering.

De föreslagna bestämmelserna om rätt att få uppgifter genomför skyldigheten för medlemsstaterna enligt RED II att säkerställa att den verkställande myndigheten har tillräcklig rätt att få uppgifter i förhållande till certifieringsorgan för frivilliga system och att rätten att få uppgifter utsträcker sig till konfidentiella uppgifter, i synnerhet företagshemligheter enligt 24 § 20 punkten i offentlighetslagen. I specialmotiveringen till paragrafen om rätt att få uppgifter sägs det dessutom att rätten att få uppgifter uttryckligen är bunden till uppgifter som behövs för skötseln av tillsynsuppgiften. Strävan har varit att i motiven så uttömmande som möjligt precisera vilka uppgifter som omfattas av Energimyndighetens rätt till information. Den föreslagna bestämmelsen utesluter inte personuppgifter från rätten att få uppgifter, men de anses likväl i huvudsak inte behövas för tillsynen. Känsliga personuppgifter har dock uteslutits från rätten att få uppgifter, så det anses inte finnas några grunder för närmare specialbestämmelser om skydd för personuppgifter. Den föreslagna bestämmelsen om rätt att få uppgifter uppfyller de i grundlagsutskottets ovan återgivna utlåtandepraxis etablerade kraven på att rätten till information ska vara noggrant avgränsad och nödvändig. Därmed utgör bestämmelsen inget hinder för att lagförslaget behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

12.3 Bedömning av lagstiftningsordningen

Lagförslagen innehåller inte några inskränkningar i de grundläggande fri- och rättigheterna som skulle vara problematiska med tanke på grundlagen eller några andra konstitutionella frågor. Det är därför motiverat att anse att de lagförslag som ingår i propositionen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Eftersom RED II innehåller bestämmelser som föreslås bli genomförda genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen (393/2013) lagens rubrik, 1 och 2 §, 3 § 2 mom., 4—10 §, 12 § 2 och 3 mom., 16 och 19 §, det inledande stycket i 22 § 1 mom. och 22 § 1 mom. 4 punkten, 23 och 24 §, 25 § 1 mom. 1 punkten, 30 §, 31 § 1 och 2 mom., 32, 34, 36 och 39 §,

av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 420/2019, 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 388/2017 samt 6 § och 31 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 388/2017, och fogas till lagen nya 2 a, 2 b, 5 a, 6 a och 10 a § som följer:

Lag

om biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om de krav som ska ställas på biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen och om hur överensställningen med kraven ska visas.

2 §

Lagens samband med annan lagstiftning

Denna lag tillämpas på biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport (446/2007), lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994), lagen om utsläppshandel (311/2011), lagen om handel med utsläppsrätter för luftfart (34/2010), lagen om minskning av växthusgasutsläppen under hela livscykeln från vissa drivmedel (170/2018) och lagen om främjande av användningen av biobrännolja (418/2019).

Denna lag tillämpas också på sådana biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen vilkas användning och produktion omfattas av ett investeringsprojekt för vilket statsunderstöd har beviljats enligt statsunderstödslagen (688/2001) eller någon annan lag. I beslutet om statsunderstöd kan det bestämmas närmare om hur 12–25 § i denna lag, som gäller visande av att hållbarhetskriterierna är uppfyllda, ska tillämpas på det investeringsprojekt som understöds och om stödmottagarens skyldighet att rapportera till den som beviljar stödet hur uppfyllandet av hållbarhetskriterierna har visats.

Denna lag tillämpas dock inte på den i 2 mom. avsedda stödmottagaren, om biomassabränslen används i en anläggning som producerar el, värme eller kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på mindre än

- 1) 20 megawatt när det gäller fasta biomassabränslen, och

RP 70/2020 rd

2) 2 megawatt när det gäller gasformiga biomassabränslen.

2 a §

Skyldighet att påvisa biomassabränslens hållbarhet

Om verksamhetsutövaren inte enligt annan lagstiftning eller beslutet om statsunderstöd är skyldig att visa biomassabränslens hållbarhet, ska verksamhetsutövaren dock visa att biomassabränslena uppfyller hållbarhetskriterierna enligt denna lag, om den använder sådana i en anläggning som producerar el, värme eller kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst

- 1) 20 megawatt när det gäller fasta biomassabränslen, och
- 2) 2 megawatt när det gäller gasformiga biomassabränslen.

Närmare bestämmelser om sammanlagd installerad tillförd effekt i anläggningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

2 b §

Rätt att påvisa hållbarhet

Försörjningsberedskapscentralen kan visa att de biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som den skaffar uppfyller hållbarhetskriterierna enligt denna lag.

3 §

Myndigheter och deras uppgifter

Energimyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag och sköter andra uppgifter som ankommer på myndigheten enligt denna lag. Dessutom utövar Energimyndigheten tillsyn över certifieringsorgan för de frivilliga nationella och internationella system som Europeiska kommissionen har erkänt.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *avfall* avfall enligt 5 § i avfallslagen (646/2011), med undantag av ämnen som avsiktligt har ändrats för att räknas som avfall,

2) *restprodukt* ett ämne som uppstår i eller är slutprodukten i en sådan produktionsprocess vars huvudsyfte inte är att producera ämnet och som inte avsiktligt har ändrats för att producera det,

3) *restprodukter som kommer direkt från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk* restprodukter som direkt genereras inom jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk; restprodukter från relaterad industri eller bearbetning inbegrips inte,

4) *biomassa* den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, skogsbruk eller därmed förknippad industri eller från fiske eller vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall,

5) *biodrivmedel* vätskeformiga bränslen som framställts av biomassa och som används för transportändamål,

RP 70/2020 rd

- 6) *flytande biobränsle* vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än för transportändamål, som framställs av biomassa,
- 7) *biomassabränsle* gasformiga och fasta bränslen som framställts av biomassa,
- 8) *biogas* gasformiga bränslen som framställs av biomassa,
- 9) *råvara* biomassa som används för produktion eller framställning av biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen,
- 10) *agrobiomassa* biomassa som produceras inom jordbruket,
- 11) *skogsbiomassa* biomassa som produceras inom skogsbruket,
- 12) *frisläppande för konsumtion* sådant frisläppande för konsumtion som avses i 8 § i punkt-skattelagen (182/2010),
- 13) *verksamhetsutövare* en juridisk eller fysisk person som producerar, framställer, förvärvar, importerar, frisläpper för konsumtion eller använder råvaror, biodrivmedel, flytande biobränslen, biomassabränslen eller bränslen som innehåller sådana, eller en juridisk eller fysisk person som har den faktiska bestämmanderätten över verksamheten i fråga och på vilken lagen tillämpas enligt 2, 2 a eller 2 b §,
- 14) *hållbarhetskriterier* i 5 a § 2 mom., 6–10 och 10 a § föreskrivna krav som ställs på biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen,
- 15) *ursprungsområde* ett geografiskt avgränsat område om vilket det finns tillförlitlig och oberoende information och där förhållandena är tillräckligt homogena för att riskerna i fråga om skogsbiomassans hållbarhet och lagenlighet ska kunna bedömas.

5 §

Tillämpning av hållbarhetskriterierna

Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen ska uppfylla hållbarhetskriteriet enligt 6 § oberoende av om råvaran är producerad inom Europeiska unionen eller utanför den.

Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från agrobiomassa ska uppfylla hållbarhetskriterierna enligt 7–9 § oberoende av om råvaran är producerad inom Europeiska unionen eller utanför den.

Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa ska uppfylla hållbarhetskriterierna enligt 10 och 10 a § oberoende av om råvaran är producerad inom Europeiska unionen eller utanför den.

5 a §

Avfall och restprodukter

Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som framställts av avfall och restprodukter, utom restprodukter som kommer direkt från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk, behöver endast uppfylla det i 6 § föreskrivna hållbarhetskriteriet.

För biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som framställts av avfall och restprodukter som kommer från jordbruksmark ska verksamhetsutövaren ha övervaknings- eller förvaltningsplaner för att hantera påverkan på jordbeskaffenheten och markens kollager.

6 §

Minskning av växthusgasutsläpp

Växthusgasutsläppen under hela livsrytten från biodrivmedel, biogas som konsumeras inom transportsektorn och flytande biobränslen ska vara

RP 70/2020 rd

1) minst 50 procent mindre i anläggningar som var i drift den 5 oktober 2015 eller tidigare i förhållande till växthusgasutsläppen om fossila bränslen i stället hade använts,

2) minst 60 procent mindre i anläggningar där driften inleddes under perioden den 6 oktober 2015 till den 31 december 2020 i förhållande till växthusgasutsläppen om fossila bränslen i stället hade använts, och

3) minst 65 procent mindre i anläggningar där driften inleddes den 1 januari 2021 eller därefter i förhållande till växthusgasutsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

Växthusgasutsläppen under hela livscykeln från el, värme och kyla producerad från biomassabränslen ska vara

1) minst 70 procent mindre i anläggningar där driften inleddes under perioden den 1 januari 2021 till den 31 december 2025 i förhållande till växthusgasutsläppen om fossila bränslen i stället hade använts, och

2) minst 80 procent mindre i anläggningar där driften inleddes den 1 januari 2026 eller därefter i förhållande till växthusgasutsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

Avfall och restprodukter anses inte ge upphov till växthusgasutsläpp under livscykeln innan de samlas in.

6 a §

Övriga krav på el som produceras från biomassabränslen

Om el från biomassabränslen produceras i en anläggning med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 50 och högst 100 megawatt, ska elproduktionen i anläggningen uppfylla minst ett av följande krav:

1) i produktionen tillämpas högeffektiv kraftvärmeteknik,

2) i produktionen uppfylls de verkningsgrader som motsvarar bästa tillgängliga teknik enligt definitionen i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1442 om fastställande av BAT-slutsatser för stora förbränningsanläggningar, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU, eller

3) i produktionen tillämpas avskiljning och lagring av koldioxid från biomassa.

Om el från biomassabränslen produceras i en anläggning med en sammanlagd installerad tillförd effekt på mer än 100 megawatt, ska elproduktionen i anläggningen uppfylla minst ett av följande krav:

1) i produktionen tillämpas högeffektiv kraftvärmeteknik,

2) i produktionen uppnås en elverkningsgrad netto på minst 36 procent, eller

3) i produktionen tillämpas avskiljning och lagring av koldioxid från biomassa.

Kraven i 1 och 2 mom. tillämpas på anläggningar som tas i drift eller ställs om till användning av biomassabränslen efter den 25 december 2021.

Biomassabränsle som används i en anläggning som tillämpar högeffektiv kraftvärmeteknik kan dock inte visas vara hållbart, om

1) anläggningen använder fossila bränslen som huvudsakligt bränsle, och

2) det finns en kostnadseffektiv potential för tillämpning av högeffektiv kraftvärmeteknik enligt den bedömning som gjorts i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG.

7 §

Biologisk mångfald

Agrobiomassan får inte komma från mark som i januari 2008 eller därefter har varit

RP 70/2020 rd

- 1) naturskog eller annan trädbevuxen mark där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning,
- 2) skog och annan trädbevuxen mark med stor biologisk mångfald som är rik på arter och inte skadad eller som den behöriga myndigheten har konstaterat ha stor biologisk mångfald, om inte det finns belägg för att råvaruproduktionen inte påverkar naturskyddsändamålet,
- 3) naturskyddsområde, om det inte kan visas att produktionen av råvaran inte påverkar skyddsändamålet för området, eller
- 4) gräsmark med stor biologisk mångfald, omfattande mer än en hektar.

8 §

Ändrad markanvändning

Agrobiomassan får inte komma från mark vars användningsform har ändrats permanent efter januari 2008, om området har varit

- 1) våtmark,
- 2) ett kontinuerligt beskogat område, eller
- 3) skog vars krontak täcker mellan 10 och 30 procent av ytan, om inte det kan visas att växt-husgasutsläppen minskar på det sätt som föreskrivs i 6 § trots de förändringar i kollagret som den ändrade markanvändningsformen ger upphov till.

9 §

Dränering av torvmarker

Agrobiomassan får inte komma från torvmark som tidigare varit odikad och som dränerats efter januari 2008.

10 §

Kriterier för skogsbiomassa

Skogsbiomassa ska komma från en stat där det med nationell lagstiftning samt övervaknings- och kontrollsystem säkerställs att

- 1) skördeverksamheten sker på ett lagenligt sätt,
- 2) skogsförnyring sker på skördade arealer,
- 3) arealer som avsatts för naturskyddsändamål är skyddade,
- 4) jordbeskaffenhet och biologisk mångfald bevaras vid skörden, och
- 5) skogens produktionskapacitet på lång sikt upprätthålls eller förbättras.

Om det inte från en i 1 mom. avsedd stat finns bevis för att kriterierna enligt 1 mom. är uppfyllda, kan skogsbiomassans hållbarhet visas på ursprungsområdesnivå. Då ska det visas att det inom ursprungsområdet finns förvaltningssystem genom vilka det säkerställs att kriterierna enligt 1 mom. är uppfyllda i ursprungsområdet.

10 a §

Krav som gäller markanvändning, ändrad markanvändning och skogsbruk

Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassa-bränslen som produceras från skogsbiomassa uppfyller de krav som gäller markanvändning, ändrad markanvändning och skogsbruk om biomassan har sitt ursprung i en stat eller en regional organisation för ekonomisk integration som

RP 70/2020 rd

1) är part i Parisavtalet (FördrS 76/2016) till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och

2) har lagt fram ett nationellt fastställt bidrag för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (FördrS 61/1994), eller

3) tillämpar nationell lagstiftning för att bevara och stärka kollager och kolsänkor.

Om det inte finns bevis för att kraven enligt 1 mom. är uppfyllda, kan uppfyllandet av de krav som gäller markanvändning, ändrad markanvändning och skogsbruk visas på ursprungsområdesnivå. Då ska det visas att det inom ursprungsområdet finns förvaltningssystem genom vilka det säkerställs att kollager och kolsänkor i skogen bibehålls eller förbättras på lång sikt.

12 §

Krav som gäller verksamhetsutövares hållbarhetssystem

Utifrån verksamhetsutövares hållbarhetssystem

1) beräknas den minskning av växthusgasutsläpp som användning av partiet med biodrivmedel, flytande biobränsle eller biomassabränsle medför och visas att partiet uppfyller hållbarhetskriteriet i 6 §, eller beräknas växthusgasutsläppen för råvarupartiet,

2) visas att råvarupartiet till sitt ursprung uppfyller hållbarhetskriterierna i 5 a § 2 mom., 7–10 och 10 a §,

3) visas att de i 6 a § föreskrivna övriga kraven på el som produceras från biomassabränslen är uppfyllda.

I verksamhetsutövares hållbarhetssystem ingår en massbalans. I den bokförs alla uppgifter om sådana partier biodrivmedel, flytande biobränslen, biomassabränslen eller råvaror med avvikande egenskaper som kan påverka tillämpningen av hållbarhetskriterierna (*hållbarhetsegenskaper*) och som tas från eller tillförs blandningen. Vid anläggningar som använder flytande biobränslen eller biomassabränslen övervakas med hjälp av massbalansen dessutom mängderna el, värme och kyla som producerats med partier av flytande biobränsle och biomassabränsle. I massbalansen ska hållbarhetsegenskaperna hos och mängderna av de partier som tas från eller tillförs blandningen motsvara varandra.

---

16 §

Hur beslut om godkännande upphör att gälla

Energimyndigheten kan besluta att ett godkännande upphör att gälla, om produktionen, framställningen, importen, frisläppandet för konsumtion eller användningen av biodrivmedel, flytande biobränslen, biomassabränslen eller råvaror, eller av bränslen som innehåller sådana, kontinuerligt har varit avbruten i minst ett år av orsaker som beror på verksamhetsutövaren, om inte verksamhetsutövarens hållbarhetssystem fortfarande behövs med hänsyn till ett sådant beslut om statsunderstöd som avses i 2 § 2 mom.

Energimyndigheten ska besluta att beslutet om godkännande upphör att gälla, om verksamhetsutövaren ansöker om det.

19 §

Överföring av beslut om godkännande

RP 70/2020 rd

Om en verksamhetsutövares hållbarhetssystem i dess helhet överförs på en ny verksamhetsutövare, ska Energimyndigheten överföra beslutet om godkännande på den nya verksamhetsutövaren. För överföringen ska verksamhetsutövaren då skriftligt underrätta Energimyndigheten om att hållbarhetssystemet överförs och lämna de uppgifter som behövs om övertagaren samt dennes samtycke till överföringen.

Övertagaren ska svara för verksamhetsutövarens skyldigheter enligt denna lag och har rätt att utfärda hållbarhetsintyg med stöd av 23 § från och med den dag då beslutet om godkännande överfördes.

Om orsaken till överföringen är en fusion, svarar övertagaren för skyldigheterna enligt denna lag och har rätt att utfärda hållbarhetsintyg med stöd av 23 § från den dag då fusionen verkställs.

När Energimyndigheten beslutar om överföring av beslutet om godkännande ska verket samtidigt se över beslutet när det gäller de omständigheter som avses i 14 § 2 mom.

Närmare bestämmelser om den anmälan som gäller överföring får utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 §

Verksamhetsutövares anmälningskyldighet

En verksamhetsutövare ska utan dröjsmål anmäla följande omständigheter till Energimyndigheten:

4) avbrott som pågår längre än ett år i produktionen, framställningen, importen, frisläppandet för konsumtion eller användningen av i hållbarhetssystemet avsedda biodrivmedel, flytande biobränslen, biomassabränslen eller råvaror, eller bränslen som innehåller sådana.

23 §

Hållbarhetsintyg

En verksamhetsutövare vars hållbarhetssystem är godkänt genom ett lagakraftvunnet beslut på det sätt som anges i detta kapitel och som iakttar kraven i detta kapitel och bestämmelserna i beslutet om godkännande, får utfärda ett hållbarhetsintyg för ett parti biodrivmedel, flytande biobränsle, biomassabränsle eller råvara som bevis på att partiet uppfyller hållbarhetskriterierna.

Verksamhetsutövaren får utfärda ett hållbarhetsintyg för ett parti biodrivmedel, flytande biobränsle, biomassabränsle och råvaror som den producerat, framställt, förvärvat, importerat, frisläppt för konsumtion eller använt efter inlämnandet av en ansökan enligt 13 § eller en ändringsansökan enligt 17 §, om verksamhetsutövaren kan visa att den har tillämpat lämpliga åtgärder för att säkerställa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda och att partiet har redovisats i massbalansen på ett tillförlitligt sätt.

Närmare bestämmelser om hållbarhetsintyget får utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

Frivilliga system

En verksamhetsutövare som är certifierad eller godkänd i enlighet med ett frivilligt nationellt eller internationellt system som Europeiska kommissionen har erkänt, får utfärda intyg över eller informera om att partier med biodrivmedel, flytande biobränsle, biomassabränsle eller råvaror uppfyller hållbarhetskriterierna enligt systemet till den del som kommissionen har ansett att systemet omfattar noggranna uppgifter med tanke på tillämpningen av 6 § eller visar att

RP 70/2020 rd

partiet med biodrivmedel, flytande biobränsle, biomassabränsle eller råvaror uppfyller hållbarhetskriterierna i 5 a § 2 mom., 7–10 § och 10 a § och till övriga delar enligt vad som föreskrivs i detta kapitel.

25 §

Bevarande av uppgifter för tillsynen

Ett hållbarhetsintyg godkänns som bevis på att hållbarhetskriterierna är uppfyllda, om verksamhetsutövaren bevarar

1) det material om partier med biodrivmedel, flytande biobränsle, biomassabränsle och råvaror som hänför sig till verksamhetsutövarens hållbarhetssystem samt de uppgifter som gäller utfärdade hållbarhetsintyg till dess att fem år förflutit från det att partiet med biodrivmedel, flytande biobränsle eller biomassabränsle användes eller frisläpptes för konsumtion eller från det att råvarupartiet överläts, samt

---

30 §

Ändring och återkallelse av beslut om godkännande som kontrollör.

Energimyndigheten kan ändra det kompetensområde som angetts i myndighetens beslut om godkännande som kontrollör. På ändringar av kompetensområdet tillämpas vad som i 26 § och 27 § 1 mom. föreskrivs om godkännande som kontrollör och förutsättningarna för att bli godkänd. Energimyndigheten kan också ändra en bestämmelse i beslutet om godkännande, om det behövs för att säkerställa att kontrollörsuppgifterna utförs på behörigt sätt. Vid ändring av en bestämmelse tillämpas 27 § 2 mom. Ändringen av kompetensområdet eller en bestämmelse kan också initieras på ansökan av kontrollören.

Om en kontrollör inte uppfyller förutsättningarna enligt 26 eller 27 § eller handlar väsentligt i strid med denna lag, bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller villkoren i beslutet om godkännande, kan Energimyndigheten ge kontrollören en anmärkning eller en varning.

Energimyndigheten kan återkalla ett beslut om godkännande som kontrollör, om

1) det i ansökan eller någon bilaga till den har lämnats felaktiga eller bristfälliga uppgifter som i väsentlig grad har påverkat prövningen av beslutet,

2) kontrollören inte längre uppfyller förutsättningarna för godkännande eller kontrollören på ett väsentligt sätt har försummat eller överträtt en skyldighet eller en begränsning enligt denna lag eller en bestämmelse i beslutet och trots anmärkningar och varningar inte har rättat till bristerna i verksamheten.

Energimyndigheten ska återkalla ett beslut om godkännande av en kontrollör, om kontrollören ansöker om detta.

31 §

Rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna

Verksamhetsutövaren ska sammanställa en rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna i fråga om de partier med biodrivmedel, flytande biobränsle och biomassabränsle som verksamhetsutövaren har producerat, framställt, frisläppt för konsumtion eller använt i Finland under ett kalenderår (*rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna*) och lämna rapporten till Energimyndigheten före utgången av mars månad året efter det aktuella kalenderåret.

Rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna ska innehålla information om råvarorna i de partier med biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som avses i 1 mom.,

uppgift om mängderna biodrivmedel, flytande bibränslen och biomassabränslen i dessa partier och uppgift om hur det har visats att hållbarhetskriterierna för partierna är uppfyllda. Rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna ska dessutom innehålla uppgift om mängderna el, värme och kyla som producerats från flytande bibränslen och biomassabränslen. En kopia av granskningsrapporten eller motsvarande uppgifter om granskningen ska fogas till rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna.

---

32 §

Rätt att få uppgifter

Energimyndigheten har rätt att av verksamhetsutövarna få de uppgifter som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

Av övriga myndigheter och andra som utför offentliga förvaltningsuppgifter har Energimyndigheten trots sekretessbestämmelserna rätt att för tillsynen över efterlevnaden av denna lag få nödvändiga uppgifter om sådana omständigheter som gäller en verksamhetsutövare och som är av väsentlig betydelse för bedömningen av förutsättningarna för att godkänna och för godkännandet av verksamhetsutövarens hållbarhetssystem och för bedömningen av den information som lämnats i rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna.

Kontrollörerna är trots sekretessbestämmelserna skyldiga att lämna varandra uppgifter som behövs för samarbetet mellan dem och att lämna Energimyndigheten de uppgifter som behövs för tillsynen.

Energimyndigheten har rätt att av certifieringsorganen för de frivilliga nationella och internationella system som Europeiska kommissionen har erkänt få de uppgifter som behövs för tillsynen.

34 §

Energimyndighetens inspektionsrätt

Energimyndigheten har rätt att få tillträde till lokaler och områden som verksamhetsutövaren besitter eller där biodrivmedel, flytande bibränslen, biomassabränslen eller råvaror produceras, framställs eller används, om detta behövs för tillsynen enligt denna lag, samt att göra inspektioner där och vidta andra åtgärder som föranleds av tillsynen. Vid inspektionen ska bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen iakttas. Även företrädare för andra myndigheter får vara närvarande vid inspektionen.

Tillsynsåtgärder får vidtas i utrymmen som är avsedda för stadigvarande boende bara om det finns anledning att misstänka att ett brott enligt 16 kap. 8 §, 30 kap. 1 § eller 33 kap. 1 § i strafflagen (39/1889) har begåtts och inspektionen är nödvändig för att utreda de omständigheter som är föremål för inspektionen.

Verksamhetsutövaren och andra som är föremål för en inspektion ska bistå Energimyndigheten vid inspektionen.

Vid en inspektion har Energimyndigheten rätt att omhänderta handlingar som gäller verksamhetsutövarens hållbarhetssystem eller kopior av dem, material som gäller biodrivmedlens, de flytande bibränslenas och biomassabränslenas samt råvarornas uppfyllande av hållbarhetskriterierna eller kopior av materialet samt annat material som ska inspekteras, om det är nödvändigt för att målen för inspektionen ska nås. Materialet ska återlämnas så snart det inte längre behövs för inspektionen.

36 §

Handräckning

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i polislagen (872/2011). Inom sitt ansvarsområde är tullmyndigheterna skyldiga att ge handräckning för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats eller meddelats med stöd av den.

39 §

Ändringsökande

Omprövning av Energimyndighetens beslut enligt 14 §, 15 § 2 mom., 16, 17, 19 och 27 § samt 30 § 1 mom. och 38 § får begäras. Bestämmelser om begäran om omprövning finns i förvaltningslagen.

Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

I beslut av Energimyndigheten om att inte ge förhandsbesked får emellertid ändring inte sökas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Trots 23 § i denna lag kan verksamhetsutövaren redan innan inlämnandet av en ansökan om godkännande enligt 13 § eller en ändringsansökan enligt 17 § påvisa hållbarheten hos partier med biomassabränsle och råvaror som producerats, framställts eller använts under år 2021, om verksamhetsutövaren lämnar in ansökan till Energimyndigheten senast den 30 juni 2021 och kan visa att den har tillämpat lämpliga förfaranden för att säkerställa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda och att partiet har redovisats i massbalansen på ett tillförlitligt sätt. Verksamhetsutövaren har dock kunnat förvärva eller importera de ifrågavarande partierna med biomassabränslen eller råvaror redan före år 2021.

En verksamhetsutövare som när denna lag träder i kraft har ett av Energimyndigheten godkänt hållbarhetssystem ska till och med den 30 juni 2021 följa de bestämmelser om påvisande av hållbarhet som gällde vid lagens ikraftträdande. Verksamhetsutövaren kan dock från och med lagens ikraftträdande lämna Energimyndigheten en ändringsansökan enligt 17 §.

Rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna ska första gången lämnas till Energimyndigheten för partier med biomassabränslen som använts för produktion av el, värme och kyla under 2021.

2.

Lag

om upphävande av 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

60

RP 70/2020 rd

Genom denna lag upphävs 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen (388/2017).

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 14 maj 2020

Statsminister

Sanna Marin

Näringsminister Mika Lintilä

1.

Lag

om ändring av lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om biodrivmedel och flytande biobränslen (393/2013) lagens rubrik, 1 och 2 §, 3 § 2 mom., 4—10 §, 12 § 2 och 3 mom., 16 och 19 §, det inledande stycket i 22 § 1 mom. och 22 § 1 mom. 4 punkten, 23 och 24 §, 25 § 1 mom. 1 punkten, 30 §, 31 § 1 och 2 mom., 32, 34, 36 och 39 §,
 av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 420/2019, 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 388/2017 samt 6 § och 31 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 388/2017, och
fogas till lagen nya 2 a, 2 b, 5 a, 6 a och 10 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Lag

Lag

om biodrivmedel och flytande biobränslen

**om biodrivmedel, flytande biobränslen och
biomassabränslen**

1 §

1 §

Lagens tillämpningsområde

Lagens tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om de krav som ska ställas på biodrivmedel och flytande biobränslen och om hur överensstämmelsen med kraven ska visas.

Denna lag innehåller bestämmelser om de krav som ska ställas på biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen och om hur överensstämmelsen med kraven ska visas.

2 §

2 §

Lagens samband med annan lagstiftning

Lagens samband med annan lagstiftning

Denna lag tillämpas på biodrivmedel och flytande biobränslen i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport (446/2007), lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994), lagen om utsläppshandel (311/2011), lagen om handel med utsläppsrätter för luftfart (34/2010), lagen om minskning av växthusgasutsläppen under hela livscykeln från vissa drivmedel (170/2018) och lagen om

Denna lag tillämpas på biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om främjande av användningen av biodrivmedel för transport (446/2007), lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994), lagen om utsläppshandel (311/2011), lagen om handel med utsläppsrätter för luftfart (34/2010), lagen om minskning av växthusgasutsläppen under hela livscykeln från vissa drivmedel (170/2018) och

Gällande lydelse

främjande av användningen av biobrännolja (418/2019).

Denna lag tillämpas också på sådana biodrivmedel och flytande biobränslen vilkas användning och produktion omfattas av ett investeringsprojekt för vilket statsunderstöd har beviljats enligt statsunderstödslagen (688/2001) eller någon annan lag. I beslutet om statsunderstöd kan det bestämmas närmare om hur 12–25 § i denna lag, som gäller visande av att hållbarhetskriterierna är uppfyllda, ska tillämpas på det investeringsprojekt som understöds och om stödtagarens skyldighet att rapportera till den som beviljar stödet hur uppfyllandet av hållbarhetskriterierna har visats.

Föreslagen lydelse

lagen om främjande av användningen av biobrännolja (418/2019).

Denna lag tillämpas också på sådana biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen vilkas användning och produktion omfattas av ett investeringsprojekt för vilket statsunderstöd har beviljats enligt statsunderstödslagen (688/2001) eller någon annan lag. I beslutet om statsunderstöd kan det bestämmas närmare om hur 12–25 § i denna lag, som gäller visande av att hållbarhetskriterierna är uppfyllda, ska tillämpas på det investeringsprojekt som understöds och om stödmottagarens skyldighet att rapportera till den som beviljar stödet hur uppfyllandet av hållbarhetskriterierna har visats.

Denna lag tillämpas dock inte på den i 2 mom. avsedda stödmottagaren, om biomassabränslen används i en anläggning som producerar el, värme eller kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på mindre än

- 1) 20 megawatt när det gäller fasta biomassabränslen, och*
- 2) 2 megawatt när det gäller gasformiga biomassabränslen.*

2 a §

Skyldighet att påvisa biomassabränslets hållbarhet

Om verksamhetsutövaren inte enligt annan lagstiftning eller beslutet om statsunderstöd är skyldig att visa biomassabränslets hållbarhet, ska verksamhetsutövaren dock visa att biomassabränslena uppfyller hållbarhetskriterierna enligt denna lag, om den använder sådana i en anläggning som producerar el, värme eller kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst

- 1) 20 megawatt när det gäller fasta biomassabränslen, och*
- 2) 2 megawatt när det gäller gasformiga biomassabränslen.*

Närmare bestämmelser om sammanlagd installerad tillförd effekt i anläggningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

2 b §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Rätt att påvisa hållbarhet

Försörjningsberedskapscentralen kan visa att de biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som den skaffar uppfyller hållbarhetskriterierna enligt denna lag.

3 §

3 §

Myndigheter och deras uppgifter

Myndigheter och deras uppgifter

Energimarknadsverket utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag och sköter andra uppgifter som ankommer på verket enligt denna lag.

Energimyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag och sköter andra uppgifter som ankommer på myndigheten enligt denna lag. Dessutom utövar Energimyndigheten tillsyn över certifieringsorgan för de frivilliga nationella och internationella system som Europeiska kommissionen har erkänt.

4 §

4 §

Definitioner

Definitioner

I denna lag avses med

1) *avfall* avfall enligt 5 § i avfallslagen (646/2011), med undantag av ämnen som avsiktligt har ändrats för att räknas som avfall,

2) *restprodukt från bearbetning* ett ämne som uppstår i eller är slutprodukten i en sådan produktionsprocess vars huvudsyfte inte är att producera ämnet och som inte avsiktligt har ändrats för att producera det,

3) *restprodukt restprodukter från bearbetning samt* restprodukter som direkt genereras inom jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk,

4) *biomassa* den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, skogsbruk eller därmed förknippad industri eller från fiske eller vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall,

5) *biodrivmedel* vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställts av biomassa och som används för transportändamål,

I denna lag avses med

1) *avfall* avfall enligt 5 § i avfallslagen (646/2011), med undantag av ämnen som avsiktligt har ändrats för att räknas som avfall,

2) **restprodukt** ett ämne som uppstår i eller är slutprodukten i en sådan produktionsprocess vars huvudsyfte inte är att producera ämnet och som inte avsiktligt har ändrats för att producera det,

3) **restprodukter som kommer direkt från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk** restprodukter som direkt genereras inom jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk; restprodukter från relaterad industri eller bearbetning *inbegrips inte*,

4) *biomassa* den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, skogsbruk eller därmed förknippad industri eller från fiske eller vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall,

5) *biodrivmedel* vätskeformiga bränslen som framställts av biomassa och som används för transportändamål,

Gällande lydelse

6) *flytande biobränslen* vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än för transportändamål, som framställs av biomassa,

7) *råvara* biomassa som används för produktion eller framställning av biodrivmedel och flytande biobränslen,

8) *frisläppande för konsumtion* sådant frisläppande för konsumtion som avses i 8 § i punktskattelagen (182/2010),

9) *verksamhetsutövare* en juridisk eller fysisk person som producerar, framställer, importerar, frisläpper för konsumtion eller använder råvaror, biodrivmedel eller flytande biobränslen, eller bränslen som innehåller sådana, eller en juridisk eller fysisk person som har den faktiska bestämmanderätten över verksamheten och på vilken lagen tillämpas enligt 2 §,

10) *hållbarhetskriterier* de krav som ställs på biodrivmedel och flytande biobränslen enligt 6–10 §.

Föreslagen lydelse

6) *flytande biobränsle* vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än för transportändamål, som framställs av biomassa,

7) *biomassabränsle gasformiga och fasta bränslen som framställts av biomassa*,

8) *biogas gasformiga bränslen som framställs av biomassa*,

9) *råvara* biomassa som används för produktion eller framställning av biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen,

10) *agrobiomassa biomassa som produceras inom jordbruket*,

11) *skogsbiomassa biomassa som produceras inom skogsbruket*,

12) *frisläppande för konsumtion* sådant frisläppande för konsumtion som avses i 8 § i punktskattelagen (182/2010),

13) *verksamhetsutövare* en juridisk eller fysisk person som producerar, framställer, förvärvar, importerar, frisläpper för konsumtion eller använder råvaror, biodrivmedel, flytande biobränslen, biomassabränslen eller bränslen som innehåller sådana, eller en juridisk eller fysisk person som har den faktiska bestämmanderätten över verksamheten i fråga och på vilken lagen tillämpas enligt 2, 2 a eller 2 b §,

14) *hållbarhetskriterier i 5 a § 2 mom., 6–10 och 10 a § föreskrivna* krav som ställs på biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen,

15) *ursprungsområde ett geografiskt avgränsat område om vilket det finns tillförlitlig och oberoende information och där förhållandena är tillräckligt homogena för att riskerna i fråga om skogsbiomassans hållbarhet och lagenlighet ska kunna bedömas*.

5 §

Tillämpning av hållbarhetskriterierna

Biodrivmedel och flytande biobränslen ska uppfylla hållbarhetskriteriet enligt 6 § oberoende av om råvaran är producerad inom Europeiska unionen eller utanför den. På andra råvaror än avfall och restprodukter från bearbetning tillämpas även hållbarhetskriterierna enligt 7–9 § oberoende av om råvaran är producerad inom Europeiska unionen eller utanför den. På råvaror från jordbruket tillämpas

5 §

Tillämpning av hållbarhetskriterierna

Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen ska uppfylla hållbarhetskriteriet enligt 6 § oberoende av om råvaran är producerad inom Europeiska unionen eller utanför den.

Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från agrobiomassa ska uppfylla hållbarhetskriterierna en-

Gällande lydelse

dessutom hållbarhetskriteriet enligt 10 §, om råvaran har odlats inom Europeiska unionen.

Föreslagen lydelse

ligt 7–9 § oberoende av om råvaran är producerad inom Europeiska unionen eller utanför den.

Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa ska uppfylla hållbarhetskriterierna enligt 10 och 10 a § oberoende av om råvaran är producerad inom Europeiska unionen eller utanför den.

5 a §

Avfall och restprodukter

Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som framställts av avfall och restprodukter, utom restprodukter som kommer direkt från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk, behöver endast uppfylla det i 6 § föreskrivna hållbarhetskriteriet.

För biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som framställts av avfall och restprodukter som kommer från jordbruksmark ska verksamhetsutövaren ha övervaknings- eller förvaltningsplaner för att hantera påverkan på jordbeskaffenheten och markens kollager.

6 §

Minskning av växthusgasutsläpp

Såväl biodrivmedel som flytande biobränslen ska under deras livscykel medföra en minskning av växthusgasutsläppen med minst 60 procent i förhållande till växthusgasutsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

6 §

Minskning av växthusgasutsläpp

Växthusgasutsläppen under hela livscykeln från biodrivmedel, biogas som konsumeras inom transportsektorn och flytande biobränslen ska vara

1) minst 50 procent mindre i anläggningar som var i drift den 5 oktober 2015 eller tidigare i förhållande till växthusgasutsläppen om fossila bränslen i stället hade använts,

2) minst 60 procent mindre i anläggningar där driften inleddes under perioden den 6 oktober 2015 till den 31 december 2020 i förhållande till växthusgasutsläppen om fossila bränslen i stället hade använts, och

3) minst 65 procent mindre i anläggningar där driften inleds den 1 januari 2021 eller därefter i förhållande till växthusgasutsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

Gällande lydelse

Avfall och restprodukter anses inte ge upphov till växthusgasutsläpp under livscykeln innan de samlas in.

Föreslagen lydelse

Växthusgasutsläppen under hela livscykeln från el, värme och kyla producerad från biomassabränslen ska vara

1) minst 70 procent mindre i anläggningar där driften inleds under perioden den 1 januari 2021 till den 31 december 2025 i förhållande till växthusgasutsläppen om fossila bränslen i stället hade använts, och

2) minst 80 procent mindre i anläggningar där driften inleds den 1 januari 2026 eller därefter i förhållande till växthusgasutsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

Avfall och restprodukter anses inte ge upphov till växthusgasutsläpp under livscykeln innan de samlas in.

6 a §

Övriga krav på el som produceras från biomassabränslen

Om el från biomassabränslen produceras i en anläggning med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 50 och högst 100 megawatt, ska elproduktionen i anläggningen uppfylla minst ett av följande krav:

1) i produktionen tillämpas högeffektiv kraftvärmeteknik,

2) i produktionen uppfylls de verkningsgrader som motsvarar bästa tillgängliga teknik enligt definitionen i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1442 om fastställande av BAT-slutsatser för stora förbränningsanläggningar, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU, eller

3) i produktionen tillämpas avskiljning och lagring av koldioxid från biomassa.

Om el från biomassabränslen produceras i en anläggning med en sammanlagd installerad tillförd effekt på mer än 100 megawatt, ska elproduktionen i anläggningen uppfylla minst ett av följande krav:

1) i produktionen tillämpas högeffektiv kraftvärmeteknik,

2) i produktionen uppnås en elverkningsgrad netto på minst 36 procent, eller

3) i produktionen tillämpas avskiljning och lagring av koldioxid från biomassa.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Kraven i 1 och 2 mom. tillämpas på anläggningar som tas i drift eller ställs om till användning av biomassabränslen efter den 25 december 2021.

Biomassabränsle som används i en anläggning som tillämpar högeffektiv kraftvärmeteknik kan dock inte visas vara hållbart, om

1) anläggningen använder fossila bränslen som huvudsakligt bränsle, och

2) det finns en kostnadseffektiv potential för tillämpning av högeffektiv kraftvärmeteknik enligt den bedömning som gjorts i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG.

7 §

7 §

Biologisk mångfald

Biologisk mångfald

Råvaran får inte komma från mark som i januari 2008 eller därefter har varit

Agrobiomassan får inte komma från mark som i januari 2008 eller därefter har varit

1) naturskog eller annan trädbevuxen mark där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning,

1) naturskog eller annan trädbevuxen mark där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning,

2) naturskyddsområde, om det inte kan visas att produktionen av råvaran inte påverkar skyddsändamålet för området, eller

2) *skog och annan trädbevuxen mark med stor biologisk mångfald som är rik på arter och inte skadad eller som den behöriga myndigheten har konstaterat ha stor biologisk mångfald, om inte det finns belägg för att råvaruproduktionen inte påverkar naturskyddsändamålet,*

3) gräsmark med stor biologisk mångfald.

3) naturskyddsområde, om det inte kan visas att produktionen av råvaran inte påverkar skyddsändamålet för området, eller

4) *gräsmark med stor biologisk mångfald, omfattande mer än en hektar.*

8 §

8 §

Ändrad markanvändning

Ändrad markanvändning

Råvaran får inte komma från mark vars användningsform har ändrats permanent efter januari 2008, om området har varit

Agrobiomassan får inte komma från mark vars användningsform har ändrats permanent efter januari 2008, om området har varit

1) våtmark,

1) *våtmark,*

Gällande lydelse

2) ett kontinuerligt beskogat område, eller
3) skog vars krontak täcker mellan 10 och 30 procent av ytan, om det inte kan visas att växthusgasutsläppen minskar på det sätt som föreskrivs i 6 § trots de förändringar i kollagret som den ändrade markanvändningsformen ger upphov till.

9 §

Dränering av torvmarker

Råvaran får inte komma från torvmark som tidigare varit odikad och som dränerats efter januari 2008.

10 §

Jordbruksråvaror

Produktionen av råvarorna ska uppfylla de föreskrivna skötselkrav i fråga om miljö och växtskydd som jordbrukare som får Europeiska unionens direktstöd ska iaktta samt kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden.

Föreslagen lydelse

2) ett kontinuerligt beskogat område, eller
3) skog vars krontak täcker mellan 10 och 30 procent av ytan, om inte det kan visas att växthusgasutsläppen minskar på det sätt som föreskrivs i 6 § trots de förändringar i kollagret som den ändrade markanvändningsformen ger upphov till.

9 §

Dränering av torvmarker

Agrobiomassan får inte komma från torvmark som tidigare varit odikad och som dränerats efter januari 2008.

10 §

Kriterier för skogsbiomassa

Skogsbiomassa ska komma från en stat där det med nationell lagstiftning samt övervaknings- och kontrollsystem säkerställs att

1) skördeverksamheten sker på ett lagenligt sätt,

2) skogsförnygring sker på skördade arealer,
3) arealer som avsatts för naturskyddsändamål är skyddade,

4) jordbeskaffenhet och biologisk mångfald bevaras vid skörden, och

5) skogens produktionskapacitet på lång sikt upprätthålls eller förbättras.

Om det inte från en i 1 mom. avsedd stat finns bevis för att kriterierna enligt 1 mom. är uppfyllda, kan skogsbiomassans hållbarhet visas på ursprungsområdesnivå. Då ska det visas att det inom ursprungsområdet finns förvaltningsystem genom vilka det säkerställs att kriterierna enligt 1 mom. är uppfyllda i ursprungsområdet.

10 a §

Krav som gäller markanvändning, ändrad markanvändning och skogsbruk

Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa uppfyller de krav som gäller markan-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

vändning, ändrad markanvändning och skogsbruk om biomassan har sitt ursprung i en stat eller en regional organisation för ekonomisk integration som

1) är part i Parisavtalet (FördrS 76/2016) till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och

2) har lagt fram ett nationellt fastställt bidrag för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (FördrS 61/1994), eller

3) tillämpar nationell lagstiftning för att bevara och stärka kollager och kolsänkor.

Om det inte finns bevis för att kraven enligt 1 mom. är uppfyllda, kan uppfyllandet av de krav som gäller markanvändning, ändrad markanvändning och skogsbruk visas på ursprungsområdesnivå. Då ska det visas att det inom ursprungsområdet finns förvaltningssystem genom vilka det säkerställs att kollager och kolsänkor i skogen bibehålls eller förbättras på lång sikt.

12 §

12 §

Krav som gäller verksamhetsutövares hållbarhetssystem

Krav som gäller verksamhetsutövares hållbarhetssystem

Utifrån verksamhetsutövares hållbarhetssystem

Utifrån verksamhetsutövares hållbarhetssystem

1) beräknas den minskning av växthusgasutsläpp som användning av partiet med biodrivmedel *eller* flytande biobränsle medför och visas att partiet uppfyller hållbarhetskriteriet i 6 §, eller beräknas växthusgasutsläppen för råvarupartiet,

1) beräknas den minskning av växthusgasutsläpp som användning av partiet med biodrivmedel, flytande biobränsle *eller biomassabränsle* medför och visas att partiet uppfyller hållbarhetskriteriet i 6 §, eller beräknas växthusgasutsläppen för råvarupartiet,

2) visas att råvarupartiet till sitt ursprung uppfyller hållbarhetskriterierna i 7–9 §,

2) visas att råvarupartiet till sitt ursprung uppfyller hållbarhetskriterierna i 5 a § 2 mom., 7–10 och 10 a §,

3) fås omedelbar information av den som producerar en sådan råvara som avses i 10 §, om den behöriga tillsynsmyndigheten konstaterar brister i fråga om uppfyllandet av kraven i den paragrafen, samt vidtas behövliga åtgärder för att säkerställa att partiet uppfyller hållbarhetskriterierna eller, om råvaran inte omfattas av tillsyn över sådana direktstöd som avses i den paragrafen, visas att råvaran i fråga om sitt ursprung uppfyller hållbarhetskriteriet i den paragrafen.

3) *visas att de i 6 a § föreskrivna övriga kraven på el som produceras från biomassabränslen är uppfyllda.*

Gällande lydelse

I verksamhetsutövares hållbarhetssystem ingår en massbalans. I den bokförs alla uppgifter om sådana partier biodrivmedel, flytande biobränslen eller råvaror med avvikande egenskaper som kan påverka tillämpningen av hållbarhetskriterierna (*hållbarhetsegenskaper*) och som tas från eller tillförs blandningen. I massbalansen ska hållbarhetsegenskaperna hos och mängderna av de partier som tas från eller tillförs blandningen motsvara varandra.

Föreslagen lydelse

I verksamhetsutövares hållbarhetssystem ingår en massbalans. I den bokförs alla uppgifter om sådana partier biodrivmedel, flytande biobränslen, *biomassabränslen* eller råvaror med avvikande egenskaper som kan påverka tillämpningen av hållbarhetskriterierna (*hållbarhetsegenskaper*) och som tas från eller tillförs blandningen. *Vid anläggningar som använder flytande biobränslen eller biomassabränslen övervakas med hjälp av massbalansen dessutom mängderna el, värme och kyla som producerats med partier av flytande biobränsle och biomassabränsle.* I massbalansen ska hållbarhetsegenskaperna hos och mängderna av de partier som tas från eller tillförs blandningen motsvara varandra.

16 §

Hur beslut om godkännande upphör att gälla

Energimarknadsverket kan besluta att ett godkännande upphör att gälla, om produktionen, framställningen, importen, frisläppandet för konsumtion eller användningen av biodrivmedel, flytande biobränslen eller råvaror, eller av bränslen som innehåller sådana, kontinuerligt har varit avbruten i minst ett år av orsaker som beror på verksamhetsutövaren, om inte verksamhetsutövarens hållbarhetssystem fortfarande behövs med hänsyn till ett sådant beslut om statsunderstöd som avses i 2 § 2 mom.

Energimarknadsverket ska besluta att beslutet om godkännande upphör att gälla, om verksamhetsutövaren ansöker om det.

19 §

Överföring av beslut om godkännande

Om en verksamhetsutövares hållbarhetssystem i dess helhet överförs på en ny verksamhetsutövare, ska Energimarknadsverket överföra beslutet om godkännande på den nya verksamhetsutövaren. För överföringen ska verksamhetsutövaren då skriftligt underrätta Energimarknadsverket om att hållbarhetssystemet överförs och lämna de uppgifter som behövs

16 §

Hur beslut om godkännande upphör att gälla

Energimyndigheten kan besluta att ett godkännande upphör att gälla, om produktionen, framställningen, importen, frisläppandet för konsumtion eller användningen av biodrivmedel, flytande biobränslen, *biomassabränslen* eller råvaror, eller av bränslen som innehåller sådana, kontinuerligt har varit avbruten i minst ett år av orsaker som beror på verksamhetsutövaren, om inte verksamhetsutövarens hållbarhetssystem fortfarande behövs med hänsyn till ett sådant beslut om statsunderstöd som avses i 2 § 2 mom.

Energimyndigheten ska besluta att beslutet om godkännande upphör att gälla, om verksamhetsutövaren ansöker om det.

19 §

Överföring av beslut om godkännande

Om en verksamhetsutövares hållbarhetssystem i dess helhet överförs på en ny verksamhetsutövare, ska *Energimyndigheten* överföra beslutet om godkännande på den nya verksamhetsutövaren. För överföringen ska verksamhetsutövaren då skriftligt underrätta *Energimyndigheten* om att hållbarhetssystemet överförs och lämna de uppgifter som behövs om

Gällande lydelse

om övertagaren samt dennes samtycke till överföringen.

Övertagaren ska svara för verksamhetsutövarens skyldigheter enligt denna lag och har rätt att utfärda hållbarhetsintyg med stöd av 23 § *efter att ha fått besked om att* beslutet om godkännande har överförts.

När Energimarknadsverket beslutar om överföring av beslutet om godkännande ska verket samtidigt se över beslutet när det gäller de omständigheter som avses i 14 § 2 mom.

Närmare bestämmelser om den anmälan som gäller överföring får utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 §

Verksamhetsutövares anmälningsskyldighet

En verksamhetsutövare ska utan dröjsmål anmäla följande omständigheter till Energimarknadsverket:

4) avbrott som pågår längre än ett år i produktionen, framställningen, importen, frisläpandet för konsumtion eller användningen av i hållbarhetssystemet avsedda biodrivmedel, flytande biobränslen eller råvaror, eller bränslen som innehåller sådana.

23 §

Hållbarhetsintyg

En verksamhetsutövare vars hållbarhetssystem är godkänt på det sätt som anges i detta kapitel och som iakttar kraven i detta kapitel och bestämmelserna i beslutet om godkännande, får utfärda ett hållbarhetsintyg för ett parti biodrivmedel, flytande biobränsle eller råvara som bevis på att partiet uppfyller hållbarhetskriterierna.

Föreslagen lydelse

övertagaren samt dennes samtycke till överföringen.

Övertagaren ska svara för verksamhetsutövarens skyldigheter enligt denna lag och har rätt att utfärda hållbarhetsintyg med stöd av 23 § *från och med den dag då* beslutet om godkännande *överfördes*.

Om orsaken till överföringen är en fusion, svarar övertagaren för skyldigheterna enligt denna lag och har rätt att utfärda hållbarhetsintyg med stöd av 23 § från den dag då fusionen verkställs.

När *Energimyndigheten* beslutar om överföring av beslutet om godkännande ska verket samtidigt se över beslutet när det gäller de omständigheter som avses i 14 § 2 mom.

Närmare bestämmelser om den anmälan som gäller överföring får utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 §

Verksamhetsutövares anmälningsskyldighet

En verksamhetsutövare ska utan dröjsmål anmäla följande omständigheter till *Energimyndigheten*:

4) avbrott som pågår längre än ett år i produktionen, framställningen, importen, frisläpandet för konsumtion eller användningen av i hållbarhetssystemet avsedda biodrivmedel, flytande biobränslen, *biomassabränslen* eller råvaror, eller bränslen som innehåller sådana.

23 §

Hållbarhetsintyg

En verksamhetsutövare vars hållbarhetssystem är godkänt *genom ett lagakraftvunnet beslut* på det sätt som anges i detta kapitel och som iakttar kraven i detta kapitel och bestämmelserna i beslutet om godkännande, får utfärda ett hållbarhetsintyg för ett parti biodrivmedel, flytande biobränsle, *biomassabränsle* eller råvara som bevis på att partiet uppfyller hållbarhetskriterierna.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Verksamhetsutövaren får utfärda ett hållbarhetsintyg för ett parti biodrivmedel, flytande biobränsle, biomassabränsle och råvaror som den producerat, framställt, förvärvat, importerat, frisläppt för konsumtion eller använt efter inlämnandet av en ansökan enligt 13 § eller en ändringsansökan enligt 17 §, om verksamhetsutövaren kan visa att den har tillämpat lämpliga förfaranden för att säkerställa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda och att partiet har redovisats i massbalansen på ett tillförlitligt sätt.

Närmare bestämmelser om hållbarhetsintyget får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om hållbarhetsintyget får utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

24 §

Frivilliga system

Frivilliga system

En verksamhetsutövare som är certifierad eller godkänd i enlighet med ett frivilligt nationellt eller internationellt system som Europeiska kommissionen har erkänt, får utfärda intyg över eller informera om att partier med biodrivmedel eller råvaror uppfyller hållbarhetskriterierna enligt systemet till den del som kommissionen har ansett att systemet omfattar noggranna uppgifter med tanke på tillämpningen av 6 § eller visar att partiet med biodrivmedel uppfyller hållbarhetskriterierna i 7–9 § och till övriga delar enligt vad som föreskrivs i detta kapitel.

En verksamhetsutövare som är certifierad eller godkänd i enlighet med ett frivilligt nationellt eller internationellt system som Europeiska kommissionen har erkänt, får utfärda intyg över eller informera om att partier med biodrivmedel, *flytande biobränsle, biomassabränsle* eller råvaror uppfyller hållbarhetskriterierna enligt systemet till den del som kommissionen har ansett att systemet omfattar noggranna uppgifter med tanke på tillämpningen av 6 § eller visar att partiet med biodrivmedel, *flytande biobränsle, biomassabränsle eller råvaror* uppfyller hållbarhetskriterierna i 5 a § 2 mom., 7–10 § och 10 a § och till övriga delar enligt vad som föreskrivs i detta kapitel.

25 §

25 §

Bevarande av uppgifter för tillsynen

Bevarande av uppgifter för tillsynen

Ett hållbarhetsintyg godkänns som bevis på att hållbarhetskriterierna är uppfyllda, om verksamhetsutövaren bevarar

Ett hållbarhetsintyg godkänns som bevis på att hållbarhetskriterierna är uppfyllda, om verksamhetsutövaren bevarar

1) det material om partier med biodrivmedel, flytande biobränsle och råvaror som hänför sig till verksamhetsutövarens hållbarhetssystem samt de uppgifter som gäller utfärdade hållbarhetsintyg till dess att fem år förflutit från det att partiet med biodrivmedel *eller* flytande

1) det material om partier med biodrivmedel, flytande biobränsle, *biomassabränsle* och råvaror som hänför sig till verksamhetsutövarens hållbarhetssystem samt de uppgifter som gäller utfärdade hållbarhetsintyg till dess att fem år förflutit från det att partiet med biodrivmedel,

Gällande lydelse

biobränsle användes eller frisläpptes för konsumtion eller från det att råvarupartiet överläts, samt

31 §

Rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna

Verksamhetsutövaren ska sammanställa en rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna i fråga om de partier med biodrivmedel och flytande biobränsle som verksamhetsutövaren har producerat, framställt och frisläppt för konsumtion i Finland under ett kalenderår (*rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna*) och lämna rapporten till Energimyndigheten före utgången av mars månad året efter det aktuella kalenderåret.

Rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna ska innehålla information om råvarorna i de partier med biodrivmedel och flytande biobränslen som avses i 1 mom., uppgift om mängderna biodrivmedel och flytande biobränslen i dessa partier och uppgift om hur det har visats att hållbarhetskriterierna för partierna är uppfyllda. En kopia av granskningsrapporten eller motsvarande uppgifter om granskningen ska fogas till rapporten.

32 §

Rätt att få uppgifter

Energimarknadsverket har rätt att av verksamhetsutövarna få de uppgifter som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

Av övriga myndigheter och andra som utför offentliga förvaltningsuppgifter har Energimarknadsverket trots sekretessbestämmelserna rätt att för tillsynen över efterlevnaden av

Föreslagen lydelse

flytande biobränsle eller biomassabränsle användes eller frisläpptes för konsumtion eller från det att råvarupartiet överläts, samt

31 §

Rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna

Verksamhetsutövaren ska sammanställa en rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna i fråga om de partier med biodrivmedel, flytande biobränsle och biomassabränsle som verksamhetsutövaren har producerat, framställt, frisläppt för konsumtion eller använt i Finland under ett kalenderår (*rapport om uppfyllande av hållbarhetskriterierna*) och lämna rapporten till Energimyndigheten före utgången av mars månad året efter det aktuella kalenderåret.

Rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna ska innehålla information om råvarorna i de partier med biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som avses i 1 mom., uppgift om mängderna biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen i dessa partier och uppgift om hur det har visats att hållbarhetskriterierna för partierna är uppfyllda. *Rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna ska dessutom innehålla uppgift om mängderna el, värme och kyla som producerats från flytande biobränslen och biomassabränslen.* En kopia av granskningsrapporten eller motsvarande uppgifter om granskningen ska fogas till rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna.

32 §

Rätt att få uppgifter

Energimyndigheten har rätt att av verksamhetsutövarna få de uppgifter som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

Av övriga myndigheter och andra som utför offentliga förvaltningsuppgifter har *Energimyndigheten* trots sekretessbestämmelserna rätt att för tillsynen över efterlevnaden av

Gällande lydelse

denna lag få nödvändiga uppgifter om sådana omständigheter som gäller en verksamhetsutövare och som är av väsentlig betydelse för bedömningen av förutsättningarna för att godkänna och för godkännandet av verksamhetsutövarens hållbarhetssystem och för bedömningen av den information som lämnats i rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna.

Kontrollörerna är trots sekretessbestämmelserna skyldiga att lämna varandra uppgifter som behövs för samarbetet mellan dem och att lämna Energimarknadsverket de uppgifter som behövs för tillsynen.

34 §

Energimarknadsverkets inspektionsrätt

Energimarknadsverket har rätt att få tillträde till lokaler och områden som verksamhetsutövaren besitter eller där biodrivmedel, flytande biobränslen eller råvaror produceras eller framställs *enligt hållbarhetskriterierna*, om detta behövs för tillsynen enligt denna lag, samt att göra inspektioner där och vidta andra åtgärder som föranleds av tillsynen. Vid inspektionen ska bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen iakttas. Även företrädare för andra myndigheter får vara närvarande vid inspektionen.

Tillsynsåtgärder får vidtas i utrymmen som är avsedda för stadigvarande boende bara om det finns anledning att misstänka att ett brott enligt 16 kap. 8 §, 30 kap. 1 § eller 33 kap. 1 § i strafflagen (39/1889) har begåtts och inspektionen är nödvändig för att utreda de omständigheter som är föremål för inspektionen.

Verksamhetsutövaren och andra som är föremål för en inspektion ska bistå Energimarknadsverket vid inspektionen.

Vid en inspektion har Energimarknadsverket rätt att omhänderta handlingar som gäller verksamhetsutövarens hållbarhetssystem eller ko-

Föreslagen lydelse

denna lag få nödvändiga uppgifter om sådana omständigheter som gäller en verksamhetsutövare och som är av väsentlig betydelse för bedömningen av förutsättningarna för att godkänna och för godkännandet av verksamhetsutövarens hållbarhetssystem och för bedömningen av den information som lämnats i rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna.

Kontrollörerna är trots sekretessbestämmelserna skyldiga att lämna varandra uppgifter som behövs för samarbetet mellan dem och att lämna *Energimyndigheten* de uppgifter som behövs för tillsynen.

Energimyndigheten har rätt att av certifieringsorganen för de frivilliga nationella och internationella system som Europeiska kommissionen har erkänt få de uppgifter som behövs för tillsynen.

34 §

Energimyndighetens inspektionsrätt

Energimyndigheten har rätt att få tillträde till lokaler och områden som verksamhetsutövaren besitter eller där biodrivmedel, flytande biobränslen, *biomassabränslen* eller råvaror produceras, framställs *eller används*, om detta behövs för tillsynen enligt denna lag, samt att göra inspektioner där och vidta andra åtgärder som föranleds av tillsynen. Vid inspektionen ska bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen iakttas. Även företrädare för andra myndigheter får vara närvarande vid inspektionen.

Tillsynsåtgärder får vidtas i utrymmen som är avsedda för stadigvarande boende bara om det finns anledning att misstänka att ett brott enligt 16 kap. 8 §, 30 kap. 1 § eller 33 kap. 1 § i strafflagen (39/1889) har begåtts och inspektionen är nödvändig för att utreda de omständigheter som är föremål för inspektionen.

Verksamhetsutövaren och andra som är föremål för en inspektion ska bistå *Energimyndigheten* vid inspektionen.

Vid en inspektion har *Energimyndigheten* rätt att omhänderta handlingar som gäller verksamhetsutövarens hållbarhetssystem eller ko-

Gällande lydelse

pior av dem, material som gäller biodrivmedlens och de flytande bibränslenas samt råvarornas uppfyllande av hållbarhetskriterierna eller kopior av materialet samt annat material som ska inspekteras, om det är nödvändigt för att målen för inspektionen ska nås. Materialet ska återlämnas så snart det inte längre behövs för inspektionen.

36 §

Handräckning

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i polislagen (493/1995). Inom sitt ansvarsområde är tullmyndigheterna vid behov skyldiga att ge handräckning för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats eller meddelats med stöd av den.

39 §

Ändringssökande

Omprövning av Energimarknadsverkets beslut enligt 14, 16, 17, 19 och 27 § samt 30 § 1 mom. och 38 § får begäras hos Energimarknadsverket på det sätt som anges i förvaltningslagen.

Beslut med anledning av begäran om omprövning och övriga beslut som Energimarknadsverket har fattat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslut av Energimarknadsverket om att inte ge förhandsbesked får emellertid inte överklagas. Ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller ett sådant beslut av Energimarknadsverket som avses i 1 mom. får överklagas endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Föreslagen lydelse

pior av dem, material som gäller biodrivmedlens, de flytande bibränslenas och biomassabränslenas samt råvarornas uppfyllande av hållbarhetskriterierna eller kopior av materialet samt annat material som ska inspekteras, om det är nödvändigt för att målen för inspektionen ska nås. Materialet ska återlämnas så snart det inte längre behövs för inspektionen.

36 §

Handräckning

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i polislagen (872/2011). Inom sitt ansvarsområde är tullmyndigheterna skyldiga att ge handräckning för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats eller meddelats med stöd av den.

39 §

Ändringssökande

Omprövning av *Energimyndighetens* beslut enligt 14 §, 15 § 2 mom., 16, 17, 19 och 27 § samt 30 § 1 mom. och 38 § får begäras. *Bestämmelser om begäran om omprövning finns i förvaltningslagen.*

Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

I beslut av Energimyndigheten om att inte ge förhandsbesked får emellertid ändring inte sökas.

Denna lag träder i kraft den 20.

Trots 23 § i denna lag kan verksamhetsutövaren redan innan inlämnandet av en ansökan om godkännande enligt 13 § eller en ändringsansökan enligt 17 § påvisa hållbarheten hos partier med biomassabränsle och råvaror som

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

producerats, framställts eller använts under år 2021, om verksamhetsutövaren lämnar in ansökan till Energimyndigheten senast den 30 juni 2021 och kan visa att den har tillämpat lämpliga förfaranden för att säkerställa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda och att partiet har redovisats i massbalansen på ett tillförlitligt sätt. Verksamhetsutövaren har dock kunnat förvärva eller importera de ifrågavarande partierna med biomassabränslen eller råvaror redan före år 2021.

En verksamhetsutövare som när denna lag träder i kraft har ett av Energimyndigheten godkänt hållbarhetssystem ska till och med den 30 juni 2021 följa de bestämmelser om påvisande av hållbarhet som gällde vid lagens ikraftträdande. Verksamhetsutövaren kan dock från och med lagens ikraftträdande lämna Energimyndigheten en ändringsansökan enligt 17 §.

Rapporten om uppfyllande av hållbarhetskriterierna ska första gången lämnas till Energimyndigheten för partier med biomassabränslen som använts för produktion av el, värme och kyla under 2021.
